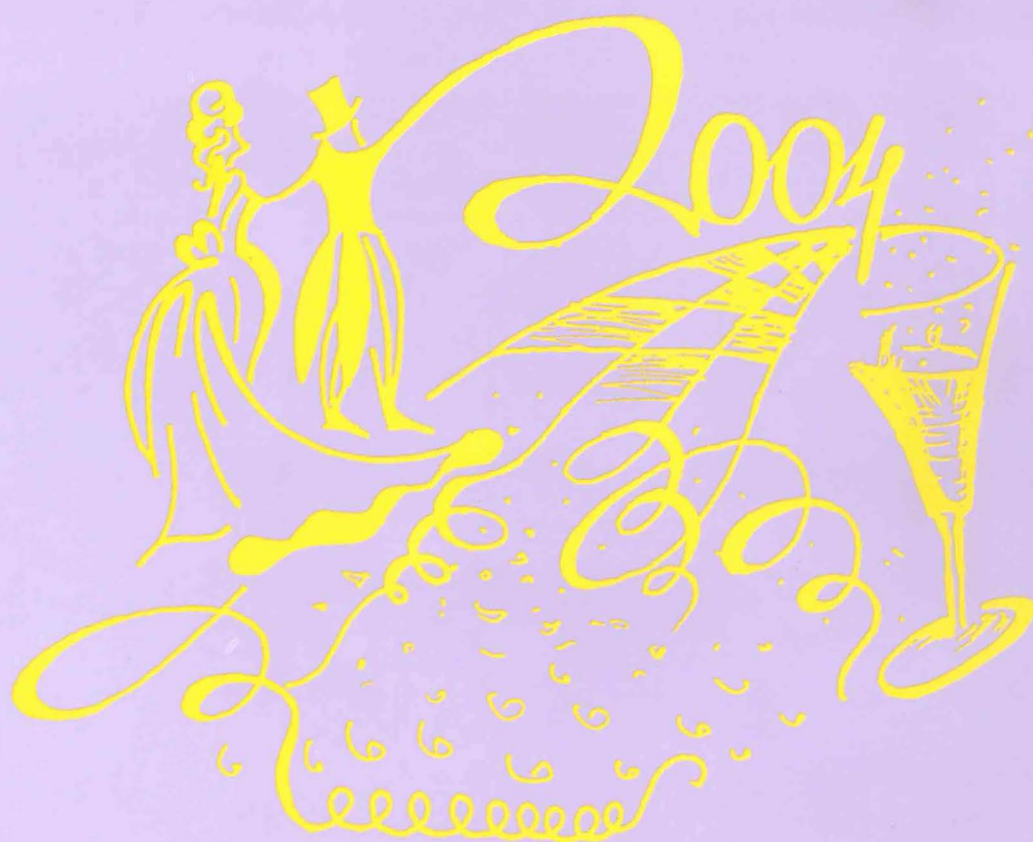

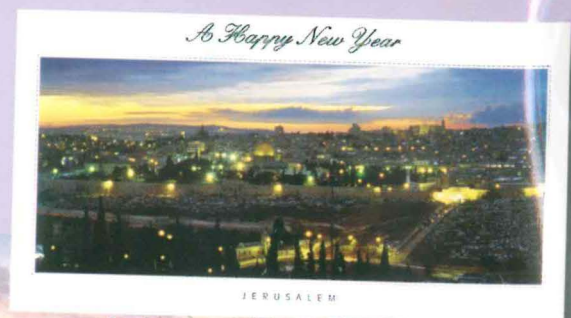
ISSN 1428-3107

RES ACADEMICAE

BIULETYN INFORMACYJNY
WYŻSZEJ SZKOŁY PEDAGOGICZNEJ
W CZĘSTOCHOWIE
1 / 2004

NIECH SPEŁNIĄ SIĘ ŻYCZENIA

OD REDAKCJI

Usłyszałam kiedyś stwierdzenie: *Co nas nie zniszczy, to nas wzmocni*. Brzmi to prawie paradoksalnie, ale chyba każdy znajdzie w swoim życiu bodaj jedno potwierdzenie słuszności tej uwagi. I z przypadkową zbieżnością wpadł mi w ręce tomik „Z serdecznymi życzeniami” Knuda Eike Buchmanna. Jedno z nich brzmi: *Z serdecznymi życzeniami zmian, które nadają życiu wartość. Nawet wtedy, gdy tylko myślisz lub mówisz o sobie, już stajesz się innym człowiekiem. Życzę Ci tego „wiecznego stawania się”. Każde doświadczenie, każde przeżycie – także to przykre – może z czasem okazać się prawdziwym skarbem. Bowiem z każdego przykrego doświadczenia człowiek może wyjść przemieniony i umocniony.*

Z pierwszym numerem w Nowym Roku 2004 naszego Biuletynu przekazujemy Czytelnikom te właśnie życzenia. Kiedy zdarzą się przykre doświadczenia – oby los skąpo Was nimi obdarzał – podejdźcie do nich zgodnie z przemyśleniem tu przytoczonym.

Redaktor Naczelny

SPIS TREŚCI

Z PRAC SENATU	2
JUBILEUSZE	4
GRATULUJEMY WYRÓŻNIEN I AWANSÓW	11
BY ZAPOBIEGAĆ ZŁU	14
KONFERENCJE, SYMPOZJA, WARSZTATY	16
WIEŚCI Z DZIAŁU WSPÓLPRACY Z ZAGRANICĄ I INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ	21
W PIERWSZĄ ROCZNICĘ ŚMIERCI REDAKTORA NACZELNEGO WYDAWNICTWA WSP	22
DOKTORAT „HARCERSKI”	25
PROMOCJE	28
KRÓTKI, ZWIĘZŁY, CZYTELNY WZÓR DO NAŚLADOWANIA	37
WIATR OD MORZA, CZYLI WIEŚCI Z UNIwersYTETU GDAŃSKIEGO	39
NASZA „StuFKa”	43
CZEŚĆ ZWIĄZKOM ZAWODOWYM, CZEŚĆ!	44
CZAS WIGILII	49
CO CESARSKIE, CESARZOWI	52
UDANE MISTRZOSTWA	55
OSTATNI AKORD	56
PREZENTACJE PLASTYCZNE	57
TA JOJ! TA LWÓW	59
KALENDARZ NA NOWY ROK	60
JA NIE JESTEM DOLAR, ŻEBY SIĘ WSZYSTKIM PODOBAĆ	61
DOKUMENTY	62

„Żywa szopka” w Jasnogórskim Wieczerniku (fot. A. Pietrzyk)

Z PRAC SENATU

Na posiedzeniu w dniu 26 listopada Senat Wyższej Szkoły Pedagogicznej podjął następujące uchwały:

UCHWAŁA Nr 118/118/2003 Senatu Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie z dnia 26 listopada 2003 r. w sprawie przyjęcia „Warunków rekrutacji na I rok studiów dziennych i zaocznych w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Częstochowie w roku akademickim 2004/2005”.

UCHWAŁA Nr 119/119/2003 Senatu Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie z dnia 26 listopada 2003 r. w sprawie przyjęcia „Warunków rekrutacji na I rok studiów dziennych i zaocznych w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Częstochowie w roku akademickim 2005/2006”.

UCHWAŁA Nr 120/120/2003 Senatu Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie z dnia 26 listopada 2003 r. w sprawie przyjęcia „Zasad przyjmowania laureatów i finalistów olimpiad przedmiotowych”, obowiązujących w latach 2005-2007.

UCHWAŁA Nr 121/121/2003 Senatu Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie z dnia 26 listopada 2003 r. w sprawie wprowadzenia zmian w planach studiów wyższych zawodowych i magisterskich uzupełniających, zaocznych, na kierunku: „Chemia”.

UCHWAŁA Nr 122/122/2003 Senatu Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie z dnia 26 listopada 2003 r. w sprawie wprowadzenia zmian organizacyjnych na studiach podyplomowych na kierunku: „Edukacja Techniczno-Informatyczna”.

UCHWAŁA Nr 123/123/2003 Senatu Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie z dnia 26 listopada 2003 r. w sprawie nadania Wydawnictwu Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie imienia Stanisława Podobińskiego.

UCHWAŁA Nr 124/124/2003 Senatu Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie z dnia 26 listopada 2003 r. w sprawie wprowadzenia zmian w planach studiów wyższych magisterskich, zaocznych, na kierunku: „Historia”, od II semestru roku akademickiego 2003/2004.

UCHWAŁA Nr 125/125/2003 Senatu Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie z dnia 26 listopada 2003 r. w sprawie wprowadzenia zmian w planach 3-letnich studiów wyższych zawodowych, zaocznych, na kierunku: „Zarządzanie i marketing”, specjalność: „Zarządzanie przedsiębiorstwem”.

* * *

Senat zatwierdził tematykę posiedzeń w roku akademickich 2003/2004.

Październik	• Stan realizacji planu wydawniczego na rok 2004.
Listopad	• Korekta planu rzeczowo-finansowego na rok 2003.
Grudzień	• Przyjęcie planu wydawniczego Wydawnictwa WSP na rok 2004.
• Zasady podziału środków przeznaczonych na działalność dydaktyczną na rok 2004.
Styczeń	• Plan rozwoju dydaktycznego i naukowego Wydziału Pedagogicznego w latach 2002–2005.
Luty	• Sprawozdanie Rektora z działalności Uczelni w roku akad. 2002/2003.
Marzec	• Plany funkcjonowania i rozwoju Uczelni.
• Plan rzeczowo-finansowy na rok 2004.
• Powołanie Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej.
Kwiecień	• Stan i perspektywy współpracy WSP w Częstochowie z zagranicą oraz perspektywy wykorzystania środków Unii Europejskiej.

Maj	• Sprawozdanie z wykonania planu rzeczowo-finansowego.
Czerwiec	• Praktyki studenckie jako element przygotowania zawodowego.
• Bieżące sprawy Uczelni.
Wrzesień	• Stan przygotowań do nowego roku akademickiego.

* * *

Prof. T. Panecki, Prorektor ds. Nauki WSP zapoznał zebranych z informacjami dotyczącymi konferencji, w których uczestniczył. W dniu 19.11.2003 r. odbyła się w Warszawie konferencja nt. „Nowoczesne Uczelnie”. Uroczystego otwarcia ww. konferencji dokonał Minister Nauki – Przewodniczący Komitetu Badań Naukowych prof. dr hab. inż. Michał Kleiber. W trakcie konferencji dyskutowano nt. modelu zarządzania nowoczesną uczelnią. Odbyła się też interaktywna prezentacja systemu – Uczelnia XP. Uczelnia XP to kompleksowe rozwiązanie teleinformatyczne, wspomagające efektywne zarządzanie uczelnią. Optymalizuje procesy z obszarów planowania zajęć, obsługi studenta, zarządzania kadrami dydaktyczną i finansami.

W dniu 20.11.2003 r. prof. T. Panecki wziął udział w krajowej konferencji poświęconej procesowi bolońskiemu, którą zorganizowało w gmachu Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie – Ministerstwo Edukacji Narodowej i Sportu.

* * *

Ks. prof. dr hab. Stanisław Pamuła zapoznał członków Senatu z podjętymi działaniami komisji doraźnej, której przewodniczy. Dla naszych Czytelników prezentujemy wersję pisaną sprawy referowanej na posiedzeniu w dniu 26 listopada.

Ks. prof. dr hab. Stanisław Pamuła

Doraźna Komisja Senacka
w składzie przedstawicieli poszczególnych Wydziałów:

1. Prof. dr hab. Bogdan Snoch, Wydział Pedagogiczny,
2. Prof. dr hab. Zdzisław N. Stępień, Wydział Matematyczno-Przyrodniczy,
3. Dr Joanna Ławnikowska-Koper, Wydział Filologiczno-Historyczny (nieobecna, usprawiedliwiona),
4. Ad. Maciej Zagórski, Wydział Wychowania Artystycznego,
5. Ks. prof. dr hab. Stanisław Pamuła, przewodniczący Komisji.

Dnia 19 bm. (środa) na pierwszym zebraniu Doraźna Komisja Senacka doszła do następujących, wstępnych wniosków:

1. Zaprowadzić w naszej Uczelni tzw. **księgę pamięci o zmarłych**. Wydaje się, iż winna ona posiadać w swej zawartości, tak pracowników naukowych, jak i administracyjnych. Księga ta, by była profesjonalnie prowadzona, winna być nadzorowana przez merytorycznie przygotowaną do tego celu osobę, czyli przez któregoś z profesorów z Instytutu Historii (idzie o uczciwy i poprawny biogram zmarłej osoby). Należałoby też tu rozstrzygnąć obecność i miejsce tych, którzy pracują na tej Uczelni, jednak czy to na drugim etacie, czy mają zajęcia zleczone.
2. W ramach budynku głównego, byłoby dobrze, gdyby w dostojnym miejscu znalazły się wyjątkowe **tablice pamięci o zmarłych**. Pojawia się pytanie, czy na tej tablicy umiejscawiać tylko profesorów, czy także mogłyby być inne osoby. Na tym etapie wydaje się obradującym, iż o obecności konkretnej tablicy, winien decydować Senat i to w tajnym głosowaniu. Forma tych tablic, winna być przedmiotem wnikliwych dociekań Wydziału Wychowania Artystycznego.

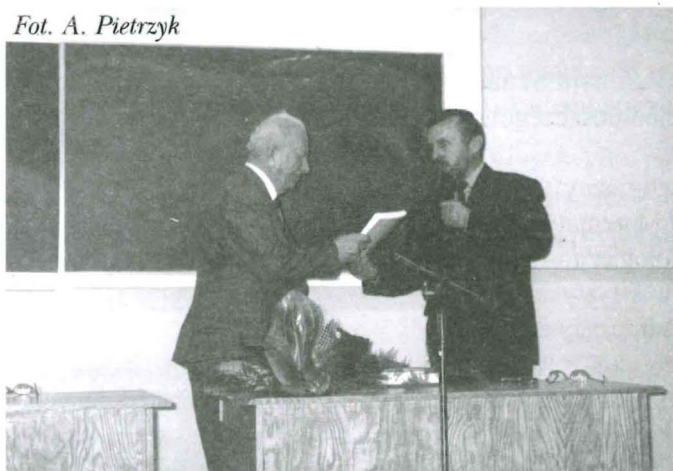
3. Byłoby dobrze w ramach poszczególnych Wydziałów, gdyby **po śmierci profesorów** (chyba jednak będących tu na pierwszym etapie) były ich zdjęcia (foto), najlepiej na którejś z eksponowanych sal wydziałowych. Długość obecności tych zdjęć, do ustalenia.
4. Ze względu na charakterystyczne i bogate **spectrum instytucji** naszej Uczelni, bo tworzą je: plastycy, muzycy, filolodzy, historycy, dlatego byłoby dobrze, gdyby każdą nową tablicę pamięci zmarłych, wiązać z wieczornicą wspomnień. Znaczna w tym rola Wydziału Wychowania Artystycznego.
5. Pojawiło się zagadnienie, czy z racji śmierci osoby związanej z naszą Uczelnią, nie należałoby pamięci o niej łączyć nie tylko z klepsydrami, czy nekrologiem (co się czyni), ale także nie zawieszać **czarnej flagi**? Idzie o charakterystyczny znak pamięci o zmarłych związanych z Uczelnią.
6. Była też sygnalizowana sprawa wskazania jakiegoś **kościółka bliskiego Uczelni**, w którym zainteresowani mogliby uczestniczyć w obchodzonej sakralnej pamięci o zmarłych.

Częstochowa, 21.11.2003 r.

JUBILEUSZE

19 listopada 2003 roku, w siedzibie Instytutu Pedagogiki i Psychologii odbyła się szczególna uroczystość. Zgromadzeni licznie pracownicy spotkali się, by dać wyraz szacunku do Mistrza, jakim dla wielu z nich był (i pozostanie) prof. zw. dr hab. Zygmunt M. Zimny. Trwałym dowodem ich stosunku do Nestora stała się praca dedykowana Mu „In honorem”. Ta praca to X. Zeszyt Prac Na-

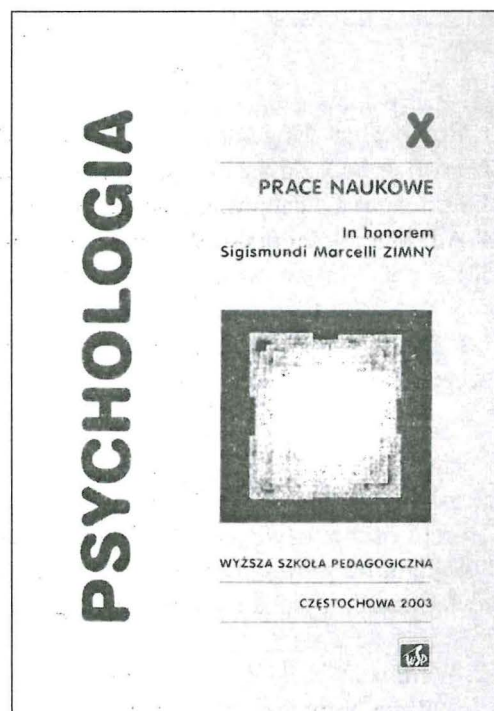
Fot. A. Pietrzyk

ukowych, seria Psychologia. Właśnie Profesor serię tę zainicjował i przez szereg lat redagował ją naukowo. Niestety, nie zdążono z wydaniem tej pracy w marcu, kiedy to Profesor święcił swój jubileusz osiemdziesięciolecia życia. Życia godnego i niezwykle pracowitego.

Przytoczmy z pracy pierwsze i ostatnie zdanie *Wstępu* autorstwa prof. Romualda Derbisa, zachęcając do zapoznania się z tekstem w pełnym jego brzmieniu:

Prezentowane opracowanie dedykowane jest Wielce Szanownemu Panu Profesorowi Zygmuntowi M. Zimnemu – uczonemu, którego format i sylwetka życiowa jest wyjątkowa. [...]

Korzystając z zaszczytu redagowania niniejszego tomu, do wyrazów uznania i podziwu dla rozmiaru dotychczasowych dokonań Wielce Szanownego Pana Profesora, dołączam życzenia sukcesów w kontynuacji dzieła dla pożytku aktualnych i przyszłych jego beneficjentów.

Romuald Derbis

WYŻSZA SZKOŁA PEDAGOGICZNA

PROREKTOR DO SPRAW NAUKI

UL. WASZYNGTONA 4/8 • 42-201 CZĘSTOCHOWA

TEL.: (034) 378-41-31, 378-41-32

FAX: (034) 378-42-23

E-mail: pro.nau@wsp.czyst.pl

Częstochowa, 2003.11.19

Szanowny Pan
prof. zw. dr hab. Zygmunt Zimny

Wielce Szanowny Panie Profesorze,

Dzisiejsza uroczystość przekazania w Pana zacne dłonie „Księgi in honorem”, w której z wielkim żalem nie mogę uczestniczyć, stanowi nie tylko wyraz uznania dla Pana naukowych zasług, ale jest szczególnym podkreśleniem roku jubileuszowego, który w Pańskim życiorysie zapisał już 80 lat. Lat, które spędził Pan pracowicie i godnie, jako wymagający Mistrz, a przy tym życzliwy Człowiek, potrafiący wysłuchać, poradzić, pokrzepić w potrzebie i przeżywać radości ze swoimi współpracownikami.

Swoją wieloletnią pracę w Wyższej Szkole Pedagogicznej zwieńczył Pan bogatym dorobkiem naukowym. Będziemy pamiętać też o zasługach organizacyjnych. Wielką satysfakcją dla Pana Profesora winny być sukcesy studentów, wychowanków, Pana następców w nauce polskiej. Dzisiejsza uroczystość daje także wyraz temu, że cieszy się Pan nie tylko autorytetem, szacunkiem, ale i sympatią wieloletnich współpracowników.

Proszę przyjąć w tym szczególnym dniu moje gratulacje, wyrazy uznania oraz życzenia wszelkiej pomyślności na dalsze lata. Niech nieustannie dopisuje Panu zdrowie i pogoda ducha.

Z poważaniem i serdecznym
wzruszeniem
Marceli

Marceli Pawecki

A oto fragmenty Noty biograficznej.

Nota biograficzna

Prof. zw. dr hab. Zygmunt Marceli Zimny urodził się 8 marca 1923 roku w Poznaniu. Tam też uczęszczał do szkoły powszechnej i do gimnazjum, i tam przeżył okres okupacji niemieckiej. Po wyzwoleniu uczęszczał do liceum, zdał maturę w roku 1946 i rozpoczął studia na Uniwersytecie Poznańskim, zwanym później Uniwersytetem im. Adama Mickiewicza. Studiował filozofię, psychologię, pedagogikę i matematykę, pobocznie biologię, a dodatkowo antropologię. W roku 1951 uzyskał doktorat filozofii w zakresie psychologii, w roku 1962 – habilitację z psychologii, w roku 1971 – tytuł profesora nadzwyczajnego nauk humanistycznych.

Do czasu habilitacji pracował jako psycholog kolejno w poradnictwie zawodowym w Urzędzie Zatrudnienia, w poradnictwie wychowawczym przy Kuratorium Oświaty oraz w lecznictwie w Poradniach Zdrowia Psychicznego w Poznaniu i w Sanatorium dla Nerwowo Chorych w Kościanie. Od 1956 do 1962 roku pracował w kolejnictwie, w końcowej fazie jako organizator i kierownik nowo utworzonego Zakładu Psychologii Pracy PKP.

Po habilitacji pracował jako docent i kierownik Zakładu Psychologii Przemysłowej na Uniwersytecie Jagiellońskim. W 1968 roku przyjął zaproszenie do pracy na Uniwersytecie Śląskim. Pracował tam jako docent, a od 1971 roku jako profesor nadzw. oraz kierownik Zakładu Psychologii Pracy. Wcześniej już, bo od 1965 roku pracował w Akademii Ekonomicznej w Katowicach jako kierownik zakładu Psychologii i Socjologii Pracy, a od 1976 roku jako zastępca dyrektora Instytutu Organizacji i Zarządzania. W roku 1977 ze względu na zdrowie żony podjął starania o przeniesienie poza Katowice i przyjął zaproszenie do Częstochowy do Wyższej Szkoły Pedagogicznej, gdzie pracował jako profesor nadzwyczajny, a od 1987 – zwyczajny i pełnił różne funkcje: kierownika Zakładu Psychologii (1977–1983), zakładu Dydaktyki Ogólnej i Metodologii Badań (1987–93), dziekana Wydziału Humanistyczno-Pedagogicznego (1977–1980), prorektora ds. nauki (1980–81), dyrektora Instytutu Pedagogiki (1987–89). W roku 1989 założył nieformalny zespół naukowo-badawczy Systemowej Edukacji Matematycznej SEMA, którego działalność była subwencjonowana bezpośrednio przez MEN. Od roku 1993 przeszedł na emeryturę nadal kierując pracami zespołu SEMA i publikując dorobek Zespołu (8 książek). Od roku 1989 organizował wraz z prof. K. Denkiem, kierownikiem Zakładu Dydaktyki Ogólnej UAM coroczne dydaktyczne Tatrzańskie Seminaria naukowe w Zakopanem, a na emeryturze do roku 2000 czynnie uczestniczył w tych Seminariach.

Na emeryturze w latach 1996–2002 prowadził w WSP w Częstochowie wykłady i ćwiczenia z Metodologii Badań społecznych w oparciu o własny program i podręcznik do tego przedmiotu.

Należał do różnych towarzystw naukowych, m.in. Polskiego Towarzystwa Psychologicznego od początku jego istnienia, Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego, Towarzystwa Naukowego Organizacji i Kierownictwa, Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk. W ciągu pięciu kadencji był członkiem Komitetu Nauk Psychologicznych PAN w Warszawie, a do tej pory jest członkiem Komisji Psychologii Oddziału PAN w Katowicach. Od 1958 roku był członkiem zarządu Oddziału TNOiK w Poznaniu do spraw szkoleniowych, w latach 1969–1975 przewodniczącym rady naukowej Oddziału Śląskiego TNOiK w Katowicach, a w latach 1975–1981 wiceprezesem tegoż oddziału.

Za działalność popularyzatorską w TNOiK (prowadzenie wykładów w zakładach przemysłowych, organizowanie konferencji naukowych, publikacje) otrzymał szereg odznaczeń organizacyjnych: srebrną i złotą odznakę „Zasłużonemu dla Województwa Katowickiego” oraz państwowych: Złoty Krzyż i Krzyż Kawalerski Orderu OP. Później otrzymał Medal Edukacji Narodowej za prowadzenie zespołowej pracy naukowej dla Instytutu Badań Pedagogicznych w Warszawie zakończonej dwoma publikacjami książkowymi.

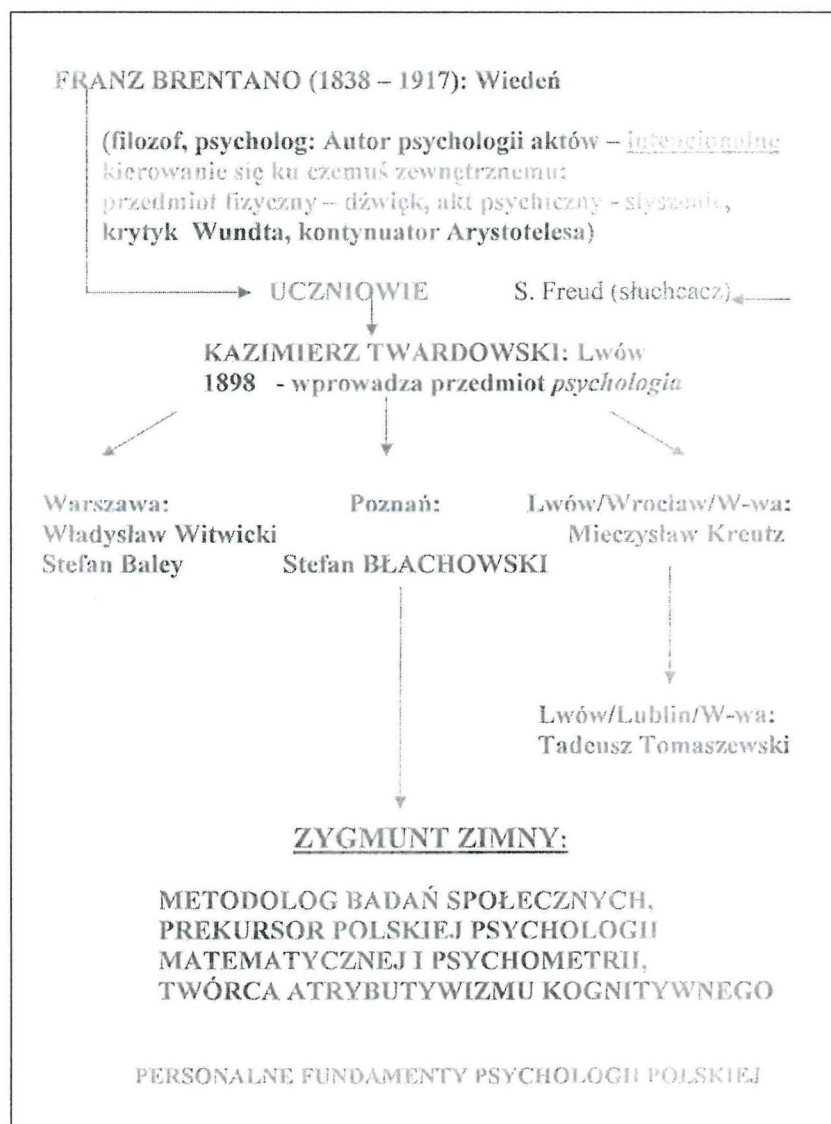
Otrzymał też wiele nagród: Ministra Komunikacji, rektorów Uczelni, w których pracował oraz Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z prace indywidualne bądź zespołowe, a w roku 1972 wpis do Złotej Księgi na II Kongresie Nauki Polskiej za zespołową pracę badawczą w firmie „Polkabel” w Będzinie.

Szuka prawdy, jest dociekliwy, twórczy i krytyczny, a także w stosunku do własnych prac mimo wielu redakcji poprzedzonych druk. Każdą z nich potrafiłby dziś napisać lepiej – mawiał.

Szczególną radość przeżywał prof. zw. dr hab. Zygmunt M. Zimny w dniu 19 listopada. Spotkanie zorganizował i poprowadził Jego uczeń, doktorant, a dziś Dyrektor Instytutu Pedagogiki i Psychologii dr hab. Romuald Derbis, profesor nadzwyczajny WSP (obaj na zdjęciu, fot. A. Pietrzyk).

We fragmencie swojej wypowiedzi przedstawił miejsce Jubilata w hierarchii polskiej psychologii. Nie dla wszystkich Czytelników ten diagram jest równie przejrzysty i znaczący, jak dla uczestników spotkania. Wszak wówczas spotkali się ludzie „z branży”, dla których wymienione nazwiska znane były jako fundamentalne w ich dziedzinie.

Wzruszającym momentem było odczytanie przez dr Bożenę Sztumską listu od Małżonka, Janusza, byłego Rektora WSP, który namówił Jubilata do pracy w naszej Uczelni. Niestety, prof. dr hab. Janusz Sztumski ze względu na termin posiedzenia Komisji KBN, nie mógł osobiście uczestniczyć w spotkaniu.

Głos zabrał także Jubilat. Głosem drżącym ze wzruszenia przemówił do grona, w którym chciałby jeszcze być, nadal działać. Dalej jest w pełni sił twórczych, jest aktywny, a osamotnienie, oddalenie od środowiska akademickiego i uniemożliwienie dalszej naukowej samorealizacji, przyjmuje jego krzywdzący wyrok współczesnego polskiego ustawodawstwa.

Problem rozgoryczenia aktywnego naukowo profesora-emeryta nie jest problemem odosobnionym nie tylko w naszej Uczelni, ale w skali kraju. Miesięcznik Białostockiej Akademii Medycznej „Medyk” Nr 8-9(10) poświęcił w dużej części dyskusji zainicjowanej „Wnioskiem” pióra doktora J. Pietruskiego na temat powołania na AMB stanowiska profesora emerytowanego. Do wniosku ustosunkował się Marek Kamiński, absolwent AMB, pracujący obecnie w Emergency Department: Myrtle Werth Hospital-Mazo Health System: Menomonie Wisconsin, USA. Poproszony o przedstawienie amerykańskich rozwiązań sam stwierdził: „Obawiam się, że niewiele to wniesie, jako że w USA każda uczelnia rządzi się własnymi prawami. A zatem i przechodzenie profesorów na emeryturę zależy od sytuacji poszczególnych uczelni, od sprawności intelektualnej i zawodowej zainteresowanego. Jest regułą, że jeśli zainteresowany jest na tyle dobry, by otrzymać grant na badania, to badania prowadzi tak długo, jak funduszy mu wystarcza.[...]”

I jeszcze jeden fragment z cytowanego artykułu „Patrząc z boku”. Na tezę z wniosku: „Profesorowie przekraczający wiek emerytalny odchodzą na emeryturę zabierając ze sobą duży zasób wiedzy, zdobywany i gromadzony latami...” Marek Kamiński odpowiada: „Zabierają ze sobą duży zasób wiedzy? Na szczęście nie wszyscy. Prawdziwy nauczyciel akademicki przez całe swoje zawodowo aktywne życie przekazuje swoją wiedzę uczniom i następcom. Po to był profesorem. Nie w momencie odejścia na emeryturę, ale długo przedtem jego wiedza i doświadczenie powinny owocować w działalności jego szeroko rozumianych uczniów. Jeśli jego wiedza jest rzeczywiście unikalna, emerytura jest idealnym czasem na utrwalenie owej wiedzy na piśmie, tak by współcześni, jak i potomność po wsze czasy z tej skarbnicy majątku narodowego o wielkiej wartości mogli korzystać. Jedynym warunkiem jest tu podstawowa umiejętność posługiwania się komputerem, którą będący obiektem troski autora „Wniosku” luminarze nauki polskiej mam nadzieję z pewnością posiadają [...]

Prof. zw. dr hab. Zygmunt Zimny tę umiejętność dawno posiadał, ale boleje, że nie będąc czynnym pracownikiem, nie ma prawa wydawać w naszej oficynie, do której ma prawo być szczególnie przywiązany. Gdy w 2000 roku Wydawnictwo WSP wydało dzieło prof. dra hab. Bartłomieja Szynclera *Silva Rerum Polonorum*, we wstępie „Od Redaktora” śp. Stanisław Podobiński zaprezentował „rys dziejów oficyny uczelnianej, święcącej swoje ćwierćwiecze”.

I z tego materiału przytoczymy fragment:

Pracę iście pozytywistyczną dla uformowania się profesjonalnego charakteru Wydawnictwa wykonał – związany uprzednio z Poznaniem, stolicą niemalże rzetelnej, żmudnej pracy, wykonywanej „Małymi kroczkami” – lecz permanentnej – roboty. Profesor Zygmunt Zimny, Który uruchomił i rozbudował wydawnicze serie przedmiotowe [...] nadając im znormalizowany kształt formatowy, literyczny i kolorystyczny, uregulował w sposób formalny i administracyjny wiele istotnych kwestii związanych z funkcjonowaniem Wydawnictwa, noszących jeszcze wówczas nazwę Sekcji Wydawnictw, później: Samodzielnej Sekcji Wydawnictw, by przyjąć ostatecznie nazwę Wydawnictwa. [...] Wielunastoletnia praca Profesora Z.M. Zimnego, jako nadzorującego uczelnianą oficynę, współkierującego i kierującego nią – to znaczący krok w rozwoju Wydawnictwa [...].

Zakończmy relację z niebywałego spotkania powtórным przywołaniem słów Marka Kamińskiego: „Prawdziwy nauczyciel akademicki przez całe swoje zawodowo aktywne życie przekazuje swoją wiedzę uczniom i następcom. Po to był profesorem”.

I to było satysfakcjonujące w spotkaniu. Z Jubilatem spotkali się uczniowie, a w ich gronie uczeń szczególnie i następca – doktorant, który dziś na stanowisku profesora pełni funkcję Dyrektora Instytutu Pedagogiki i Psychologii.

* * *

ŚWIĘTO MUZYKI

19-21 XI 2003

Ludomira i Andrzej Grądmánowie

JUBILEUSZE
Ludomira Grądmán
40-lecie pracy
artystycznej i pedagogicznej

Andrzej Grądmán
35-lecie muzycznej
działalności publicystycznej

ZAPROSZENIE
dla dwóch osób

Fot. M. Zagórski

Fot. A. Pietrzyk

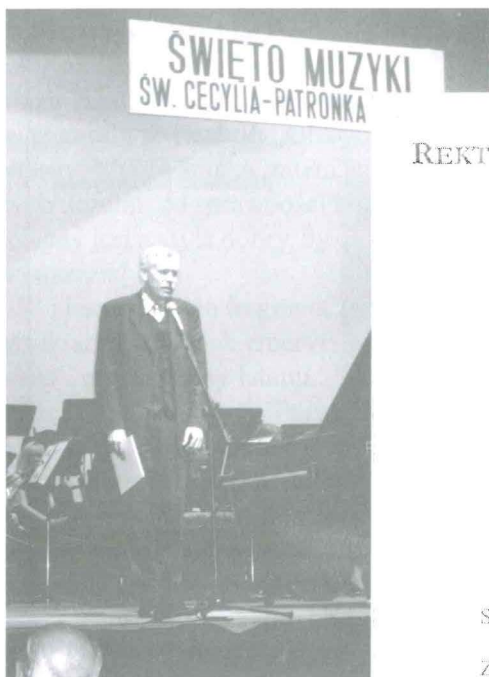
Kobietom lat się nie wypomina, dlatego lat dokonań artystycznych i pedagogicznych prof. Ludomiry Grądmán nie będziemy tu podkreślać.

Jak niewiele kobiet może zaś czuć się szczęśliwa, że Jej Jubileuszowi Miasto Częstochowa poświęciło dni szczególne dla rozmiłowanego w muzyce środowiska. Święto Cecylii, patronki Muzyki, w 2003 roku, było poświęcone Jej jubileuszowi i jubileuszowi Małżonka Andrzeja, znanego kry-

Fot. M. Zagórski

tyka muzycznego. Były przemówienia, listy gratulacyjne, występy stypendystów Prezydenta Miasta Częstochowy i na finał: koncert na dwa fortepiany artystki z byłym uczniem, dziś kolegą z Instytutu Muzyki, ad. Przemysławem Gawrońskim. Potem tylko były owacje, życzenia i wiązanki kwiatów.

Fot. M. Zagórski

REKTOR WYŻSZEJ SZKOŁY PEDAGOGICZNEJ

UL. WASZYNGTONA 4/8 • 42-201 CZĘSTOCHOWA
TEL. 378 41 27 i 378 41 28
FAX 378 42 22
SKR. POCZT. 90
e-mail: rektor@wsp.czest.pl

Częstochowa 14 listopada 2003 r.

Szanowna Pani
Prof. Ludomira Grądzman
Instytut Muzyki
Wyższej Szkoły Pedagogicznej
w Częstochowie

Szanowna Pani Profesor,

Z okazji Jubileuszu 40-lecia pracy artystycznej i twórczej pragnę złożyć Pani Profesor serdecznie gratulacje i życzenia zdrowia, szczęścia oraz wielu kolejnych sukcesów w pracy zawodowej.

Pani Jubileusz jest dla mnie szczególną okazją do złożenia podziękowania za ofiarną pracę na rzecz naszej społeczności akademickiej. Doceniam wysiłek, jaki wkłada Pani Profesor w pracę dydaktyczną w Uczelni oraz popularyzację - poprzez koncerty - muzyki klasycznej w regionie częstochowskim.

Wierzę, że kolejne lata przyniosą Pani Profesor dalsze sukcesy, a satysfakcją z pracy artystyczno-dydaktycznej staną się sukcesy wychowanków, kształconych pod Pani kierunkiem w naszej Uczelni.

Równocześnie pragnę na ręce Pani Profesor złożyć serdeczne gratulacje dla męża Andrzeja, który równoległe z Pani świętem obchodzi Jubileusz 35-lecia muzycznej działalności publicystycznej. Pan Andrzej dał się poznać szerokiemu kręgowi melomanów jako doskonały znawca muzyki poważnej, który celnymi spostrzeżeniami dzielił się z czytelnikami różnych gazet i pism.

Przykro mi, że z ważnych powodów nie mogę uczestniczyć w uroczystościach, niezwykle ważnych nie tylko dla Rodziny Grądzmanów, ale dla wszystkich miłośników sztuki muzycznej w Częstochowie.

Fot. A. Pietrzyk

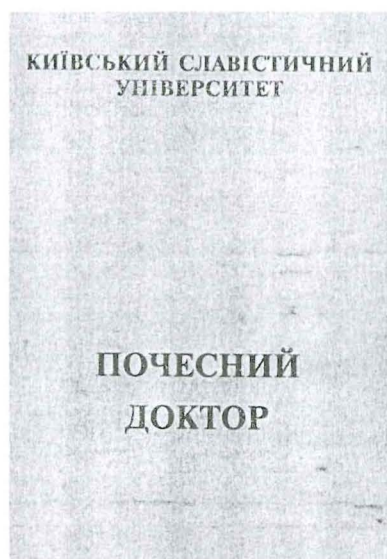
Z wyrazami szacunku

REKTOR
Janusz Berdowski
dr hab. Janusz Berdowski
Prof. WSP w Częstochowie

I nasza Redakcja wszystkim wymienionym dziś Jubilatom gratuluje, życząc wszystkiego najlepszego i czeka na kolejne okrągłe rocznice.

GRATULUJEMY WYRÓŻNIENÍ I AWANSÓW

W dniu 12 grudnia 2003 roku podczas uroczystości 10-lecia Kijowskiego Uniwersytetu Slawistycznego dr. Krzysztofowi Czajkowskiemu, pracownikowi Instytutu Filologii Polskiej WSP w Częstochowie został nadany tytuł doktora honoris causa tejże uczelni. W obchodach jubileuszu uczestniczyli, obok

W środku dr Krzysztof Czajkowski na uroczystości otwarcia Letniej Szkoły Języka i Kultury Polskiej (fot. M. Skowroński)

władz Uczelni, wicepremier Ukrainy, przedstawiciele Ukraińskiej Akademii Nauk, Ministerstwa Oświaty i Nauki Ukrainy, goście ze współpracujących ośrodków akademickich z zagranicy (min. Szwecji, Bułgarii, Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu, Uniwersytetu Jagiellońskiego), a także przedstawiciele placówek dyplomatycznych w Kijowie. Honorowy doktorat Krzysztofa Czajkowskiego jest czwartym w historii Kijowskiego Uniwersytetu Slawistycznego. Podobne wyróżnienie stało się udziałem drugiego z Polaków – prof. dr. hab. Bogusława Bakuły z UAM w Poznaniu.

Decyzja Senatu Kijowskiej Uczelni o nadaniu honorowego doktoratu Krzysztofowi Czajkowskiemu podjęta została w dniu 26 listopada 2003r. jako wyraz uznania za jego naukową i dydaktyczną dzia-

łałość, która rozpoczęła się w roku 2000 i trwa do dziś. Jej bezpośrednim owocem jest dynamiczny rozwój tamtejszej polonistyki, co zresztą zostało podkreślone w okolicznościowej laudacji, którą wygłosił Rektor Uczelni, prof. Jurij Mikołajewicz Aleksiejew.

Badania naukowe dr. Krzysztofa Czajkowskiego od lat koncentrują się wokół problematyki związanej z wizją Ukrainy, obecną w utworach polskiego romantyzmu. Niemniej nie wyczerpuje to całości zainteresowań badacza. Równie dobrze czuje się on w obrębie szeroko rozumianej komparatystyki, łączącej literaturę z badaniami etnograficznymi, archeologicznymi i folklorystycznymi. W efekcie wykładów wygłoszonych w Kijowie dr Czajkowski został zaproszony do udziału w pracach Instytutu Historii Sztuki, Etnografii i Folklorystyki Ukraińskiej Akademii Nauk. Uczestniczy również w ukraińskim życiu naukowym, biorąc czynny udział w konferencjach (m.in. w Kijowie, Żytomierzu, Kamieńcu Podolskim, Gurzufie) oraz publikując artykuły w czasopismach i pracach zbiorowych. Przygotowuje rozprawę habilitacyjną na temat „Ukraina romantyków polskich”.

Jako Prezes częstochowskiego Oddziału Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickiewicza propaguje twórczość wielkiego poety, czego wyrazem jest redakcja naukowa opublikowanej ostatnio czterojęzycznej wersji *Sonetów krymskich* – po polsku, rosyjsku, ukraińsku i krymskotatarsku.

Działalność naukowa skupia się w osobie Krzysztofa Czajkowskiego z pasją podróżniczą, która służy odnajdywaniu elementów wspólnych kulturze Polski i Ukrainy, a tym samym wpisuje się w dialog pomiędzy obu krajami.

* * *

Académie Polonaise des Sciences
Comité des Sciences Historiques

POLSKA AKADEMIA NAUK
WYDZIAŁ I NAUK SPOŁECZNYCH
KOMITET NAUK HISTORYCZNYCH

Rynek Starego Miasta 29/31

00-272 Warszawa

Warszawa, dnia 16 października 2003 r.

Pan

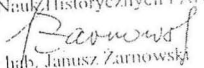
Prof. dr hab. Tadeusz Panecki

Szanowny Panie Profesorze,

Prezydium Komitetu Nauk Historycznych PAN informuje, że został Pan powołany na sekretarza Komisji Historii Wojskowej KNH na okres bieżącej kadencji władz Polskiej Akademii Nauk w latach 2003-2006.

Przewodniczącym Komisji Historii Wojskowej jest prof. dr hab. Karol Olejnik.

Łączę wyrazy szacunku,

Przewodniczący
Komitetu Nauk Historycznych PAN

Prof. dr hab. Janusz Żarnowski

* * *

27 października 2003 roku Rektor Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie prof. Jan Pamuła podpisał dyplom wydany Dziekanowi Wydziału Wychowania Artystycznego naszej Uczelni Jarosławowi Emilowi Kweclichowi. Treść dokumentu brzmi: Jarosław Emil Kweclich posiadający kwalifikacje I stopnia sztuk plastycznych w zakresie dyscypliny artystycznej malarstwo, [...] na podstawie oceny ogólnej dorobku artystycznego i przedstawionej pracy kwalifikacyjnej w postaci zestawu prac malarskich pt. „Podroże” oraz wykładu kwalifikacyjnego pt. „Przestrzeń intymna” uzyskał kwalifikacji II stopnia sztuki plastyka w zakresie dyscypliny artystycznej malarstwo nadane uchwałą Rady Wydziału Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie z dnia 30 kwietnia 2002 r. Uprawnienia wynikające z uzyskania kwalifikacji II stopnia w dziedzinie sztuki i dyscyplinie artystycznej są równoważne uprawnieniom wynikającym z uzyskania stopnie naukowego doktora habilitowanego.

* * *

Dziekanat Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Śląskiego poświadczył, że decyzją Rady Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Śląskiego z dnia 28 października 2003 r. nadany został stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie socjologii Pani Edycie Widawskiej. Rada jednogłośnie poparła wniosek o wyróżnienie pracy doktorskiej mgr Edyty Widawskiej poprzez rekomendowania jej do druku w macierzystej jednostce.

* * *

Rada Wydziału Filologicznego Uniwersytetu Jagiellońskiego na posiedzeniu 20 listopada nadała mgr. Jackowi Barańskiemu, asystentowi w IFO Wyższej Szkoły Pedagogicznej stopień naukowy doktora nauk humanistycznych w zakresie językoznawstwa.

* * *

Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej
www.psrp.org.pl
 00-918 Warszawa, Al. Szucha 25/3, tel./ fax (22) 625 20 30

Warszawa, 23 listopada 2003

JM dr hab. prof. WSP Janusz Berdowski
 Rektor Wyższej Szkoły Pedagogicznej
 w Częstochowie

Szanowny Panie Rektorze

W dn. 22 listopada br. odbyło się, inauguracyjne posiedzenie Rady Studentów Parlamentu Studentów RP, na której wybrano przedstawicieli do Rady Fundacji nowej kadencji.

Z przyjemnością informuję, że członkiem Rady Fundacji PSRP został student Wyższej Szkoły Pedagogicznej

Piotr Urbaniak

Wyrażam radość, że reprezentant tak Szacownej Uczelni zyskał zaufanie Rady Studentów i będzie kontynuować dzieło swych cenionych w środowisku samorządowym poprzedników.

Pozostaję do dyspozycji we wszelkich sprawach związanych z dobrem polskich studentów.

Z. Pawlaniak

Przewodniczący Rady Fundacji
 Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej

Przemysław Kowalski

Przemysław Kowalski

BY ZAPOBIEGAĆ ŻŁU

PREZES
NAJWYŻSZEJ IZBY KONTROLI
Mirosław Sekula

Warszawa, dnia 12 grudnia 2003 r.

SWKSz/1336/03

Prof. dr hab. Janusz Berdowski
Rektor
Wyższej Szkoły Pedagogicznej
w Częstochowie

Szanowny Panie Rektore

Ciągle aktualnym wyzwaniem stojącym przed III Rzeczpospolitą jest budowa sprawnego systemu rządzenia w służbie realizacji dobra wspólnego. Dobre rządy skutkują lepszym rozwojem ekonomicznym i zrównoważonym wzrostem gospodarczym. Budowa systemu rządów demokratycznych jest jednak procesem ciągłym i długotrwałym, a występująca wielość czynników często zaburza jego prawidłowy przebieg. Obok problemu narastających nierówności społecznych, jednym z podstawowych obserwowanych zagrożeń są zachowania korupcyjne.

Najwyższa Izba Kontroli uznała badanie obszarów i źródeł korupcji oraz procedur i mechanizmów jej sprzyjających za jeden ze swoich podstawowych priorytetów. Działania te wprost wypływają z przyjętej misji NIK: czyli dbałości o gospodarność i skuteczność w służbie publicznej. Dlatego też Izba, oprócz stałego podnoszenia skuteczności i efektywności postępowań kontrolnych, przywiązuje dużą wagę do popularyzacji swoich dokonań w społeczeństwie obywatelskim.

W ramach szeroko rozumianej popularyzacji wiedzy i doświadczenia Najwyższej Izby Kontroli w zakresie istoty korupcji i wynikających stąd zagrożeń, wysocy rangą przedstawiciele NIK (Prezes NIK, Wiceprezesi NIK, Doradcy Prezesa NIK) biorą udział w różnego rodzaju konferencjach, seminariach czy też specjalnych wykładach bądź panelach dyskusyjnych organizowanych przez wyższe uczelnie, stowarzyszenia bądź fundacje.

Informując o powyższym uprzejmie proszę – w przypadku organizowania publicznego (lub wewnętrznego) wydarzenia mającego związek bądź z problemem systemu rządzenia bądź bezpośrednio z analizą zjawiska korupcji – o rozważenie możliwości czynnego udziału w tym wydarzeniu odpowiedniego przedstawiciela NIK. Zapewniam, że – w miarę naszych możliwości – zaproszenie przez Państwa naszego przedstawiciela do udziału w takim wydarzeniu (wygłoszenie referatu, wykładu, poprowadzenie seminarium itp.) spotka się zawsze z największą życzliwością instytucji, którą kieruję.

Uprzejmie proszę o nawiązanie ewentualnego kontaktu w poruszonej powyżej sprawie z Panem Krzysztofem Szwedowskim Wiceprezesem NIK (tel. (22) 825-99-98, fax (22) 825-97-98, adres e-mail krzysztof_szwedowski@nik.gov.pl).

Z poważaniem
Sekula M.

MINISTERSTWO
EDUKACJI NARODOWEJ I SPORTU
PODSEKRETARZ STANU

DSW-01-195/30/03

Szanowni Państwo Rektorzy,

W ostatnim okresie docierają do Ministerstwa informacje o aktywizowaniu się różnych organizacji o charakterze ekstremistycznym, w tym sekt religijnych, które próbują docierać do środowiska akademickiego. Grupy te pod różnymi pozorami organizują spotkania na terenie uczelni, by upowszechniać swoje doktryny.

Naszą troską jest, by uchronić młodzież przed niebezpiecznymi oddziaływaniami, które nie mają na celu dobra jej przyszłości i rozwoju. Mając na względzie dobro, szczególnie najwrażliwszej młodzieży z pierwszych lat studiów, nie powinniśmy ułatwiać działalności takich grup na terenie uczelni.

Zwracam się zatem do Państwa Rektorów z uprzejmą prośbą o zwrócenie szczególnej uwagi na fakt udostępniania pomieszczeń uczelni organizacjom, stowarzyszeniom i osobom prywatnym, których działalność może stanowić zagrożenie dla ładu i porządku oraz dla środowiska studenckiego.

Będę zobowiązany za zainteresowanie się tym problemem, co pozwoli ustrzec młodzież szkół wyższych od niepożądanych wpływów.

Z wyrazami szacunku

Tadeusz Szulc

KONFERENCJE, SYMPOZJA, WARSZTATY

Po raz czwarty niestrudzona prof. dr hab. Lucyna Rożek z Instytutu Filologii Polskiej zorganizowała interdyscyplinarną konferencję. Mimo, iż ze względu na trudność tematu ograniczyła informację do

<p>IV MIĘDZYNARODOWE INTERDYSCYPLINARNE SYMPOZJUM NAUKOWE</p> <p>FORMACJE DYSKURSYWNE W KULTURZE, JEZYKACH I LITERATURZE EUROPEJSKIEJ</p> <p>19 – 21 listopada 2003 Dom Pielgrzyma im. Jana Pawła II na Jasnej Górze Częstochowa</p>	<p>PATRONAT SPRAWUJE J.M. REKTOR WYŻSZEJ SZKOŁY PEDAGOGICZNEJ W CZĘSTOCHOWIE PROF. DR HAB. JANUSZ BERDOWSKI ORAZ ZAKON OJCÓW PAULINÓW NA JASNEJ GÓRZE</p> <p>KOMITET ORGANIZACYJNY Prof. dr hab. Lucyna ROŻEK – przewodnicząca Prof. dr hab. o. Zachariasz S. JABŁOŃSKI OSPPE Ks. prof. dr hab. Wojciech PAZERA Prof. dr hab. Tadeusz SROGOSZ Dr Dorota UTRACKA Dr Dorota SUSKA Mgr Joanna WAROŃSKA</p> <p>ORGANIZATORZY DZIEKUJĄ Zakonowi Ojców Paulinów na Jasnej Górze Dziekanowi Wydziału Filologiczno-Historycznego Prof. dr hab. Tadeuszowi SROGOSZOWI Dyrektorowi Instytutu Filologii Polskiej Prof. dr hab. Marii LESZ-DUK za finansowe wsparcie konferencji oraz wszystkim Organizacjom i Instytucjom Naukowym, które przyczyniły się do zaistnienia tego sympozjum</p> <p>MIEJSCE OBRAD: Obrady plenarne i w sekcjach 19 – 21 listopada 2003 r. sala konferencyjna w Domu Pielgrzyma im. Jana Pawła II na Jasnej Górze, ul. ks. kard. Stefana Wyszyńskiego 1/31</p> <p>Publikacja tomu będzie dotowana przez KBN</p>
---	--

indywidualnych zaproszeń, wieść w świecie nauki się rozeszła i z czynnym udziałem zgłosiło się 52 uczestników (w tym trzech obcokrajowców). Z naszych informacji wynika, że największe zainteresowanie wzbudziło wystąpienie prof. dra hab. Edwarda Kasperskiego (Uniwersytet Warszawski) nt. *Manowce dyskursu. Teoria jako mowa pusta* oraz ks. prof. Wojciecha Pazery (Uniwersytet Kardynała Wyszyńskiego w Warszawie, WSP Częstochowa) nt. *Dyskurs patrystyczny w traktacie o Trójcy Świętej Nowacjana*.

Temat konferencji został uznany jako bardzo ciekawy. Zmobilizował uczestników do zaprezentowania interesujących głosów, które zostaną wkrótce opublikowane. Począwszy od trzeciego tomu, edycja pracy zbiorowej „Prace interdyscyplinarne” pod redakcją prof. dr hab. Lucyny Rożek jest serią naukową z międzynarodowym składem Komitetu Redakcyjnego (Częstochowa, Krym, Mińsk, Moskwa, Odessa, Wilno). Obowiązkiem członków Komitetu jest zadbanie o odpowiedni poziom merytoryczny tekstów nadesłanych dodatkowo poza konferencją z wymienionych ośrodków naukowych.

Prof. dr hab. Lucyna Rożek (fot. A. Pietrzyk)

Dodatkowym efektem naukowym konferencji jest propozycja prof. dra hab. Edwarda Kasperskiego z Katedry Teorii Literatury Uniwersytetu Warszawskiego wspólnej organizacji (zespół organizatorów

Fot. M. Makowski

stanowiąc mają: Uniwersytet Warszawski, Uniwersytet Odesski im. I. Miecznikowa, Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Częstochowie) w ramach finansów pozyskanych z gran-

tów unijnych przez Uniwersytet Warszawski – podsumowała rozmowę w Redakcji organizatorka, prof. dr hab. Lucyna Rożek.

* * *

Zakład Socjologii WSP w Częstochowie zorganizował w dniu 26 listopada 2003 roku kolejne tj.: VII Seminarium Naukowe na temat: RAZEM I OSOBNO. SPOŁECZNOŚCI REGIONALNE WOBEC SKUTKÓW REFORMY ADMINISTRACYJNEJ Z 1999 ROKU. PRZYPADEK BIELSKA-BIAŁEJ, CZĘSTOCHOWY, KATOWIC, OPOLA.

Głównym celem konferencji było przedstawienie wyników badań zrealizowanych przez Konsorcjum Badawcze w składzie:

- Zakład Socjologii Rozwoju – Instytut Socjologii – Uniwersytet Śląski
- Katedra Socjologii WSZ i Nauk Społecznych w Tychach
- Zakład Socjologii WSP w Częstochowie
- Zakład Socjologii Rozwoju Lokalnego i Regionalnego – Uniwersytet Opolski
- Katedra Socjologii – Akademia Techniczno-Humanistyczna w Bielsku-Białej
- Państwowy Instytut Naukowy – Instytut Śląski w Opolu.

Tematyka seminarium objęła następujące zagadnienia:

- * skutki reformy administracyjnej z 1999 r.;
- * zagrożenia związane z restrukturyzacją niektórych dziedzin produkcji;

VII Seminarium Naukowe
Zakładu Socjologii WSP
w Częstochowie
26.11.2003
pod patronatem
Marszałka Województwa
Śląskiego
Michała Czarneckiego

Patronat medialny

Gazeta Częstochowska
Radio Fon

- * problemy integracji i dezintegracji społeczności regionalnych i lokalnych;
- * skutki decentralizacji w życiu społecznym;
- * antagonizmy lokalne i regionalne.

Konferencja spotkała się z ogromnym zainteresowaniem, zwłaszcza wśród pracowników naukowych z różnych ośrodków akademickich. Patronat objął Marszałek województwa śląskiego Michał Czarński, patronat medialny natomiast: Radio Fon i Gazeta Częstochowska. W obradach uczestniczył V-ice Prezydent Częstochowy Zdzisław Ludwin oraz Senator Grzegorz Lipowski.

W części inauguracyjnej obrad uczestniczyli także przedstawiciele władz naszej uczelni, m.in.: Rektor ds. Nauki prof. dr. hab. Tadeusz Panecki, Dziekan Wydziału Pedagogicznego dr Andrzej Margasiński, Prodziekan ds. Nauki dr Danuta Marzec oraz wielu znakomitych wykładowców z Katowic (prof. dr. hab. Marek S. Szczepański, dr Tatiana Majcherkiewicz), Bielska-Białej (prof. dr. hab. Ewa Jurczyńska-McKluskey), Opola (prof. dr. hab. Anna Barska, dr Anna Śliz), Częstochowy (prof. dr. hab. Adam Rosół), Tychów (dr Robert Geisler, dr Beata Pawlica), Krakowa (dr Kaja Gadowska).

Fot. M. Makowski

Seminarium odbyło się po okresie dwóch lat trwania i funkcjonowania województwa śląskiego w nowych granicach, stając się forum dyskusji o szansach i zagrożeniach tego regionu.

Nasze Seminarium spełniło funkcje:

- poznawcze: przedstawienie wyników badań zrealizowanych przez Konsorcjum badawcze, opinie i refleksje dotyczące funkcjonowania kraju po reformie administracyjnej, ocena polityki lokalnej i regionalnej kreatorów ładu województwa śląskiego oraz dawnego województwa częstochowskiego i bielskiego;
- integracyjne: stworzenie możliwości wymiany myśli naukowej, doświadczeń, wniosków z badań przedstawicieli władz, naukowców, polityków, przedstawicieli mass mediów w aspekcie szans i zagrożeń województwa śląskiego w nowych granicach.

W czasie obrad plenarnych i w dyskusjach dominowały opinie o negatywnych skutkach reformy administracyjnej z 1999 r. Najczęściej wskazywano na:

- powstanie dodatkowych urzędów (oddalenie petentów od instytucji);
- wzrost biurokracji;
- przeniesienie wielu urzędów do Katowic, co zwiększa koszty załatwianych spraw;
- obniżanie się poziomu życia wskutek wzrostu bezrobocia;
- zmniejszanie się ilości inwestycji w miastach, które utraciły status województw;
- niesprawiedliwy podział środków na inwestycje.

Pracownicy samorządów podkreślali, że kontakty z władzą wojewódzką mają charakter formalny i rzeczowy, trudniej także o porozumienie w różnych kwestiach. Wskazywano także na spory kompeten-

cyjne w miastach i gminach leżących na granicy województw oraz brak inwestycji związanych z małą i średnią przedsiębiorczością. **Mimo tych negatywnych opinii, wielu uczestników dostrzega szansę na rozwój i integrację nowopowstałego województwa śląskiego dzięki procesowi wejścia Polski do Unii Europejskiej, co stworzy możliwości przepływu myśli naukowo-technicznej, wymiany doświadczeń, kooperacji, wspólnych inwestycji i dopływu unijnych pieniędzy.**

Opinie, wnioski z badań, głosy w dyskusji zostaną opublikowane w materiałach pokonferencyjnych, co pozwoli potencjalnym czytelnikom na bardziej szczegółowe poznanie tematyki obrad.

W imieniu Organizatorów VII Seminarium Naukowego Zakładu Socjologii WSP w Częstochowie serdecznie dziękujemy wszystkim uczestnikom za cenne uwagi i wysoki poziom referatów. Dyrektorowi Instytutu Pedagogiki Społecznej prof. dr. hab. Adamowi Rosołowi za partycypację w kosztach organizacji, przedstawicielom radia i prasy – za patronat medialny.

Wyrażamy nadzieję na kolejne spotkania naukowe organizowane cyklicznie przez Zakład Socjologii i serdecznie zapraszamy do uczestnictwa w obradach.

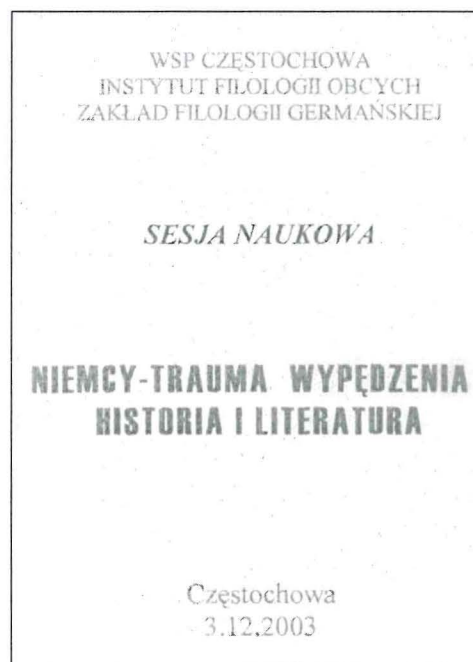
dr Iwona Wagner

* * *

Instytut Filologii Obcych Zakładu Filologii Germańskiej WSP zorganizował 3 grudnia sesję naukową zatytułowaną „Niemcy – Trauma Wypędzenia. Historia i Literatura”.

Fot. M. Makowski

Ideą spotkania było zainteresowanie częstochowskiego środowiska akademickiego historią XX wieku w świetle dokumentów i faktów traktujących głównie o stosunkach polsko-niemieckich. Żywo komentowane ostatnimi czasy poglądy intelektualistów niemieckich, działaczy, przedstawicieli stowarzyszeń i prasy skłaniają do próby podjęcia odpowiedzi na pytania jaka była geneza przesiedlenia ludności niemieckiej z ziem, które po 1945 roku nie weszły w skład podzielonych na Wschodnie i Zachodnie Niemiec?

Gdzie i czy powinno w ogóle zostać otwarte planowane przez Niemców centrum ds. wysiedleń?

W trakcie sesji można było zapoznać się z historią Niemiec i Europy Środkowej w okresie po I Wojnie Światowej. Wykazano słabości Traktatu Wersalskiego i niebezpieczeństw jakie stwarzał w postaci roszczeń oraz pretensji do niektórych terytoriów. Studenci zapoznali się również z losem setek tysięcy przesiedleńców, którzy zostali zmuszeni do opuszczenia swoich domostw, dobytku i stron rodzinnych.

Sesja spotkała się z dużym zainteresowaniem ze strony studentów, którzy po zakończeniu wykładów wymieniali swoje uwagi w dyskusjach jakie rozgorzały w kularach.

Ze sporym zainteresowaniem spotkała się także niewielka wystawa towarzysząca sesji. Można było zapoznać się z nią w budynku WSP przy al. Armii Krajowej 13/15.

Sesję należy zaliczyć do udanych. Nie tylko poruszono ważne dla stosunków polsko-niemieckich tematy, ale również zasygnalizowano młodzieży istnienie szeregu zjawisk, jakim w tym przypadku jest los ludności cywilnej w trakcie konfliktów zbrojnych.

W roli organizatora przedsięwzięcia wystąpiła dr Joanna Ławnikowska-Koper.

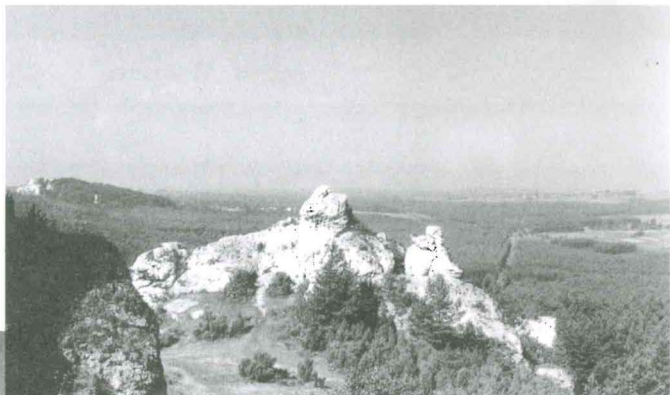
Marek Makowski

* * *

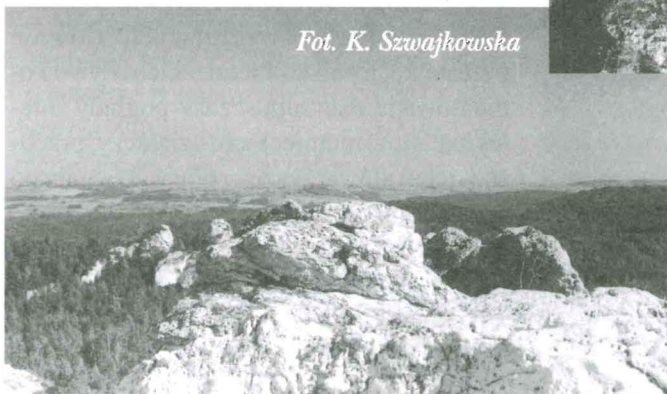
W dniach 18-21 listopada 2003 roku w Ośrodku Szkoleniowym w Hucisku odbyły się I Warsztaty Sztuki WSP Częstochowa. Warsztaty otwarto wystąpieniem Dziekana WWA ad. Jarosława Kweclicha na temat: „Perspektywy rozwoju WWA (edukacja artystyczna na tle nowych przepisów, nowe kierunki kształcenia). Wykłady nt. „Regulamin studiów i jakość kształcenia w nowych uwarunkowaniach legislacyjnych” oraz „Wprowadzenie ECTS jako warunku sprawnego zarządzania procesem studiów między uczelniami w kraju i w Europie” wygłosił Prorektor ds. Nauczania i Wychowania dr Jerzy Mizgalski. Debata nt. „Plany i programy studiów w świetle ECTS – Edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej” poprowadził Prodziekan ds. Nauki Wydziału Wychowania Artystycznego ad. Maciej Zagórski.

Do zwięzłej relacji Redakcji parę zdań komentarza dodała Prodziekan Wydziału Wychowania Artystycznego ad. Krystyna Sz wajkowska:

„Jak zwykle przy okazji oficjalnych konferencji najciekawsze rozmowy toczyły się w kularach. Korzystając ze spotkania pracowników obu instytutów Wydziału Wychowania Artystycznego tj. Instytutu Muzyki i Instytutu Plastyki. Wiele rozmów dotyczyło organizowania wspólnych zajęć dydaktycznych dla studentów „muzyki” i „plastyki” (co zresztą zaczęliśmy już realizować), wyjazdów plenerowych i warsztatów. Obecna na konferencji mgr Anna Stępnik (historyk sztuki, pracownik Zakładu Wychowania przez Sztukę) przedstawiła kilka ciekawych pomysłów dotyczących nauczania swojego przedmiotu oraz innych nowych, obowiązujących w standardach (np. marketing sztuki, integracje sztuk, współczesna krytyka artystyczna i in.). Propozycje dotyczyły możliwości swobodnego wyboru przez studentów w ramach określonej ścieżki studiowania.

Fot. K. Sz wajkowska

Ale przecież uczestnicy warsztatów nie mogli jedynie dyskutować. Czas wolny poświęciliśmy na spacer, podziwiając przepiękne pejzaże Jury. Ośrodek, w którym odbywały się warsztaty, położony jest w sercu wspaniałych lasów, poprzeplatanych jurajskimi ostańcami...”

WIEŚCI Z DZIAŁU WSPÓŁPRACY Z ZAGRANICĄ I INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ

Od pierwszych dni listopada na stażu naukowym w Instytucie Filologii Polskiej WSP przebywają 4 studentki partnerskiego Kijowskiego Uniwersytetu Sławistycznego. Odbywający się staż jest już trzecim z kolei w ramach obowiązującej od 2000 roku umowy o współpracy naukowej, kulturalnej i dydaktycznej między naszymi uczelniami. Podczas swojego pobytu w WSP studentki gromadzą materiały do prac magisterskich z filologii polskiej oraz odbywają konsultacje z pracownikami IFP. Opiekunem naukowym grupy jest mgr Joanna Warońska z IFP, natomiast opiekunem studenckim p. Arkadiusz Płomiński, któremu w tym miejscu Dział Współpracy z Zagranicą składa podziękowanie za jego zaangażowanie w organizowanie wizyty.

W dniach 18-20 listopada gościliśmy w naszej uczelni dr Mykolę Wakiwa z partnerskiego Przedsiębiorstwa Naukowo-Produkcyjnego „Karat” we Lwowie, od wielu lat współpracującego z WSP w dziedzinie fizyki. Dr Wakiw wziął udział w międzynarodowym seminarium zorganizowanym przez Instytut Fizyki WSP oraz został przyjęty przez JM Rektora.

Goście z „Karatu” z wizytą u Rektora
Fot. A. Pietrzyk

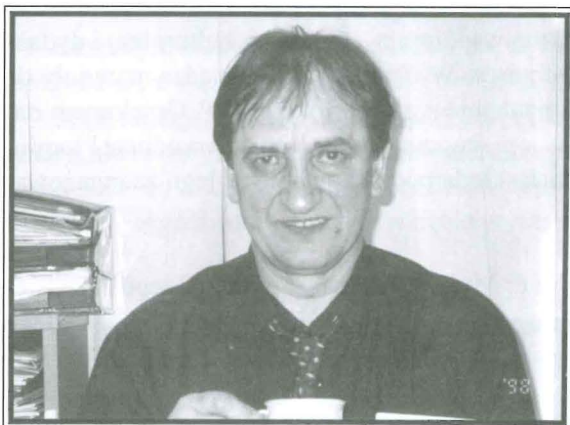
Bardzo ważna, z punktu widzenia rozwijania nowych kontaktów zagranicznych wizyta, miała miejsce w dniach 1-5 grudnia. Gościliśmy wtedy p. Phoebe Nilsen i p. Aslaka Tennesa z Høgskolen i Nord-Trøndelag z Norwegii. Høgskolen i Nord-Trøndelag jest drugą, obok Akershus University College, naszą uczelnią partnerską w programie Erasmus Link to Norway. W ramach umowy na rok akademicki 2003/2004, co uznać należy za duży sukces, w styczniu do Høgskolen i Nord-Trøndelag wyjedzie po raz pierwszy studentka WSP. W toku rekrutacji przeprowadzonej przez Instytut Filologii Obcych, spośród kandydatów ubiegających się o czteromiesięczne studia w Norwegii, wybrana została p. Anna Mazurek – studentka II roku filologii angielskiej. Stypendium w kwocie 4000 NOK, zgodnie z zasadami programu Erasmus Link to Norway, jest fundowane przez Ministerstwo Edukacji Norwegii.

Zarówno dopracowany do ostatniego szczegółu program pobytu gości, jak i samo nawiązanie współpracy z Høgskolen i Nord-Trøndelag, jest zasługą dr Mieczysławy Materniak z Instytutu Filologii Obcych. Konsekwencją udziału dr Materniak w seminarium kontaktowym w Bonn w listopadzie 2002 było nie tylko przystąpienie do realizacji projektu „Creative dialogues” w ramach programu Socrates/Comenius, ale również właśnie nawiązanie współpracy z Høgskolen i Nord-Trøndelag. W zorganizowaniu pobytu gości uczestniczył również Wydział Wychowania Artystycznego.

Joanna Kułska

W PIERWSZĄ ROCZNICĘ ŚMIERCI REDAKTORA NACZELNEGO WYDAWNICTWA WSP

6 stycznia 2004 roku minęła pierwsza rocznica śmierci mgra Stanisława Podobińskiego, wielolet-

niego Redaktora Naczelnego Wydawnictwa WSP. Był nietuzinkową postacią w naszym zespole, działał z pasją nie poddającą się ograniczeniom administracyjnym, był niezwykle zasłużony dla promocji Uczelni i niestrudzonym orędownikiem kultury w mieście i regionie. Gdyby ogłoszono konkurs na „Mistrza promocji WSP Częstochowa”, byłby niewątpliwie laureatem, a Jego tytuł „Mistrza ortografii” zszedłby na drugi plan w archiwum osobistych dokonań.

Stasiu żyje wśród nas, w naszych rozmowach, w naszej pamięci.

Dla wszystkich Jego serdecznych przyjaciół satysfakcjonująca jest uchwała Senatu z dnia 26 listopada 2003 roku, na mocy której Wydawnictwo WSP otrzyma w nazwie Jego imię. Dziś, składając numer, nie wiemy, jakie uroczystości będą towarzyszyć realizacji uchwały Senatu WSP. Będziemy „trzymać rękę na pulsie” i komunikować naszych Czytelników.

Całkiem przypadkowo, a może jakąś szczególną siłą, zwaną niekiedy zrzędzeniem losu, przy przygotowywaniu tego numeru wpadł w ręce Redaktora Naczelnego zachowany w „osobistym archiwum” artykuł o Stasiu „ściągnięty” z internetu w 2001 roku. Zachował się na stronie internetowej Redakcji *Forum Akademickiego* (http://forumakad.pl/forumksiazki/2001/24/04-samodzielna_oficyna.htm) do dziś. Przypominamy go w chwilach szczególnie bolesnych, rocznicowych wspomnień.

Oficyna, jako największe wydawnictwo w Częstochowie, otrzymuje zlecenia na druk publikacji od Urzędu Miejskiego oraz samorządu lokalnego.

Samodzielna oficyna

Piotr Kieraciński

Wydawnictwo Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie jest samodzielną jednostką administracyjną uczelni, podlegającą prorektorowi ds. nauki. Istnieje od ponad 25 lat. Pierwsza drukowana praca została w częstochowskiej WSP wydana na powielaczu w 1974 r. W 1975 utworzono w uczelni stanowisko pełnomocnika ds. wydawnictw. Wkrótce potem powstała Sekcja Wydawnictw, która za jakiś czas przekształciła się w Samodzielną Sekcję Wydawnictw, by w końcu zostać po prostu Wydawnictwem Wyższej Szkoły Pedagogicznej. Stanisław Podobiński pracuje w oficynie od 1988 r., a kieruje nią od 1992. Samodzielność wydawnictwa polega na tym, że ma ono prawo zawierania umów z podmiotami spoza uczelni, samo tworzy plan wydawniczy, ma wydzieloną przez Senat WSP z budżetu uczelni pulę środków. Oprócz prorektora wpływ na działalność oficyny mają inne uczelniane instytucje. Pierwszą jest Komitet Redakcyjny – obieralne społeczne ciało, związane z kadencją rektorską. Komitet ma pieczę nad merytoryczną stroną działalności wydawnictwa, np. ustala recenzentów książek, decyduje o nakła-

Fot. Piotr. Kieraciński

dach, zgłasza prace do nagród. Komitet pracuje także nad planem wydawniczym, który stanowi podstawę rocznej działalności oficyny. Plan wydawniczy zatwierdzany jest przez Senat WSP. Z ramienia Senatu działalność wydawniczą nadzoruje Senacka Komisja ds. Wydawnictw. O ile Komitet pełni funkcje doradcze i wspierające – merytoryczne, o tyle Komisja Senacka pełni funkcje kontrolne.

[...]

POLITYKA WYDAWNICZA

W ostatnich latach Wydawnictwo WSP w Częstochowie publikuje ok. 150 tytułów rocznie. Gdy dyr. Podobiński rozpoczął pracę na stanowisku szefa oficyny, wydawano ok. 70 tytułów. Oznacza to znaczący rozwój działalności wydawniczej uczelni. Zdaniem Stanisława Podobińskiego, wzrost ten wynika nie tylko z aktywności pracowników oficyny, ale przede wszystkim z presji środowiska naukowego na publikacje i ich roli w ocenie dorobku naukowego. Zjawiska te sprawiają, że coraz więcej autorów zgłasza się do wydawnictwa z propozycją publikacji książek.

Cykl wydawniczy proponowany przez Wydawnictwo WSP trwa około roku. Sporo jednak wyjątków od tej reguły. Pierwszym są wspomniane już książki habilitacyjne i profesorskie. Te pierwsze oficyna WSP publikuje w terminie do 3 miesięcy od momentu złożenia w wydawnictwie. Także publikacje zamawiane przez podmioty, które są gotowe sfinansować ich wydanie, drukowane są znacznie szybciej. Czasami wymagania sponsorów publikacji – np. Komitetu Badań Naukowych – sprawiają, że cykl produkcji książki jest znacznie krótszy.

Wydawnictwo prowadzi politykę wydawniczą określoną przez Senat uczelni w regulaminie wydawniczym. – Dopuszczamy możliwość druku nie tylko książek pracowników uczelni, ale także emerytów oraz autorów pracujących w naszej uczelni na części etatu lub tylko współpracujących z nami naukowo – mówi prof. Janusz Berdowski, prorektor WSP odpowiedzialny za działalność wydawniczą. Rektor Berdowski przypomina też, że ok. 30 proc. tytułów to skrypty lub podręczniki akademickie. Są to pozycje, które przynoszą dochody, a przynajmniej ich sprzedaż pokrywa koszty wydania. Obecnie uczelniana dotacja na działalność wydawniczą wynosi ok. 350 tys. zł. Ze sprzedaży książek Wydawnictwo WSP uzyskuje dodatkowo ok. 150 tys. zł. Oznacza to, że bieżące koszty funkcjonowania oficyny (na które składają się głównie płace personelu) są pokrywane ze sprzedaży książek.

Rektor Berdowski mówi o nowej polityce wydawania podręczników i skryptów, którą zaproponowały w tym roku władze uczelni: zamówienie na druk tych pozycji będą składać poszczególne wydziały, które mają najlepsze rozeznanie, co do potrzeb w tym zakresie. One też odpowiadają finansowo za druk i sprzedaż książek. – Chodziło nam o racjonalizację działalności wydawniczej w obszarze książki dydaktycznej – mówi prof. Berdowski. – Na razie zaowocowało to zmniejszeniem liczby tytułów podręczników skierowanych do druku. Mamy wrażenie, że wydziały starają się być ostrożne. Zapowiada równocześnie, że ta polityka wydawnicza będzie nadal kontynuowana. Książki edukacyjne pełnią w działalności wydawnictwa ważną rolę nie tylko ze względu na fakt dochodowości ich publikacji. Wspomagają proces edukacyjny w uczelni i z tego powodu idą do druku w pierwszej kolejności.

DLA REGIONU

Nakłady książek Wydawnictwa częstochowskiej WSP sięgają od 300 do 2 tys. egz. Ta najmniejsza liczba odnosi się do dysertacji habilitacyjnych, książek o wąskiej specjalizacji i książek profesorskich. Zdaniem dyr. Podobińskiego, wydanie 100 i 300 egz. tylko nieznacznie różni się ceną. Największe nakłady osiągają oczywiście podręczniki i skrypty akademickie. Wśród „przebojów” oficyny WSP w ostatnich latach Stanisław Podobiński wymienia książki: Żydzi w dziejach Częstochowy pod red. Zbigniewa Jakubowskiego, Warsztat naukowy historyka Aleksandra Swieżawskiego, Ahmadi Ahmadija – pracę doktorską Piotra Stawińskiego o islamie, Ryszarda Szweda Rzeczpospolita samorządowa, Wprowadzenie do astronomii Bogdana Wszołka. Prof. Berdowski zauważa, że niektóre, ważne z naukowego punktu widzenia, książki nie stają się rynkowymi przebojami.

Charakterystyczne dla Wydawnictwa WSP są książki związane z regionem i miastem. Po pierwsze, wiąże się to z profilem badań miejscowych uczonych. Po drugie, oficyna, jako największe wydawnictwo w Częstochowie, otrzymuje zlecenia na druk publikacji od Urzędu Miejskiego oraz samorządu lokalnego. Dyr. Podobiński mówi, że pozycje regionalistyczne cieszą się sporą popularnością, a dotyczą różnych dziedzin życia regionu. Są wśród nich m.in. Słownik biograficzny ziemi częstochowskiej, Flora synantropijna okolic Częstochowy, Życie codzienne Częstochowy w XIX i XX wieku. Oficyna wydaje „Studia Wieluńsko-Częstochowskie”. Na zlecenie Częstochowskiego Towarzystwa Naukowego oficyna drukuje też rocznik „Ziemia Częstochowska” – czasopismo, którego tradycje sięgają 1930 r. Stanisław Podobiński jest członkiem władz CzTN. Publikuje także inne uczelniane czasopisma, m.in. „Tolerancję” i „Kulturę Fizyczną” oraz serie zeszytów naukowych WSP.

Wydawnictwo WSP w Częstochowie dba o promocję swoich książek. Regularnie bierze udział w targach książki. Sezon targowy rozpoczyna na Wrocławskich Targach Książki Naukowej. Potem są Międzynarodowe Targi Książki w Warszawie. Jesienią książki częstochowskiej oficyny można oglądać na Poznańskich Dniach Książki Naukowej oraz Krakowskich Targach Książki. Ponieważ uczelnia ma silną germanistykę, promuje swoje publikacje także na targach w Lipsku i Frankfurtu. Regularnie uczestniczy w wystawach polskiej książki naukowej organizowanych przez Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej i Stowarzyszenie Wydawców Szkół Wyższych. W ramach promocji książki Wydawnictwa częstochowskiej WSP trafiają jako egzemplarze bezpłatne do wszystkich bibliotek uniwersyteckich w Polsce, niektórych bibliotek WSP, Biblioteki Narodowej, Biblioteki Jagiellońskiej oraz wielu bibliotek zagranicznych ośrodków, z którymi uczelnia ma podpisane dwustronne umowy o współpracy (m.in. w Łucku, Lwowie, Kijowie, Wilnie, Mińsku, Chersoniu, Moskwie, Landau, Berlinie) i ważnych instytucji polonijnych (m.in. w Londynie, Paryżu i Nowym Jorku). Po ok. 20-30 egz. dostają autorzy. Jedną z tajemnic niskiego budżetu oficyny przy tak dużej liczbie tytułów jest fakt, że autorzy nie otrzymują honorariów za swoje prace.

Telegram Pocztowy	
POCZTA POLSKA	
ADRESAT Imię i nazwisko (nazwa): Adres pocztowy:	Św. God.: BRAK PAN REKTOR JANUSZ BERDOWSKI WYŻSZA SZKOŁA PEDAGOGICZNA UL. WASZYNGTONA 4/8 42-217 CZĘSTOCHOWA
.....	
WYDAWCA Imię i nazwisko (nazwa): PODOBIŃSCY Adres pocztowy:	
.....	
Data dodatkowa:	
.....	
Nadane w UP: Gorlice 1 (obwód)	Przyjęto w UP: UP Częstochowa 17
Nr telegramu: 38-300/9	Data i godz.:
Data i godz.: 31.12.2003 11:35	Odcisk datownika:
Świadczenia dodatkowe: BRAK	
.....	
ADRESAT - c.d.	
.....	
TREŚĆ: DUŻO ZDROWIA ORAZ WSZELKIEJ POMYŚLNOŚCI W ŻYCIU ZAWODOWYM I RODZINNYM DLA WSZYSTKICH PRACOWNIKÓW UCZELNI NA NOWY 2004 ROK ŻYCZA SIOSTRA I BRACIA PODOBIŃSCY Z MAŁOPOLSKI	

DOKTORAT „HARCERSKI”

Ryszard Stefaniak wpisał się w przeszłość Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie na szóstym miejscu w gronie magistrów, którzy napisali i obronili pracę doktorską na kierunku historia w murach naszej uczelni. Publiczna obrona dysertacji odbyła się 3 grudnia 2003 roku.

Nie jest przypadkiem, że w gronie publiczności obok naukowców, miłośników regionu częstochowskiego i bliskich, zasiedli harcerze. Ryszard Stefaniak jest jednym z nich i właśnie im poświęcił swoje badania. Wnioski zawarł w pracy doktorskiej zatytułowanej „Ruch harcerski w Częstochowie

Fot. M. Makowski

w latach 1910–1989”. Traktuje ona o początkach harcerzy w Częstochowie, jest źródłem wiedzy na temat działalności druhowów oraz ogromnego wkładu jaki wnieśli w kształcenie młodzieży oraz odrodzenie niepodległości i walkę z hitlerowskim okupantem.

W badaniach swych Ryszard Stefaniak korzystał z materiałów zgromadzonych w archiwach, istniejącej literatury oraz czerpał z archiwalnych artykułów prasowych.

Promotorem pracy był prof. dr hab. Ryszard Szwed. W gronie recenzentów znaleźli się prof. dr hab. Adam Massalski i ks. prof. dr hab. Jan Związek.

Marek Makowski

Od Redakcji: Z życiorysu doktoranta wybraliśmy informacje szczególnie interesujące: „W latach 1983–1988 studiowałem w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Częstochowie na Wydziale Humanistyczno-Pedagogicznym, uzyskując w 1988 roku tytuł magistra pedagogiki.[...] Od 1975 roku do chwili obecnej jestem instruktorem Związku Harcerstwa Polskiego, w którym pełniłem różne funkcje kierownicze, m.in. Zastępcy Komendanta Śląskiej Chorągwi ZHP w Katowicach (1995-1999) oraz Pełnomocnika Naczelnika ZHP ds. kontaktów z władzami województwa częstochowskiego (1997-1999). Jako instruktor harcerstwa organizowałem letni i zimowy wypoczynek harcerzy częstochowskich.”

Dodatek osobisty od Redaktora Naczelnego: Nie tylko z wnikliwości dziennikarskiej dotarłam do tej pracy. Autor pisze m.in. o mojej Mamie (zmarłej blisko czterdzieści lat temu) Irenie Pisula z d. Puławskiej i żyjącej do dziś Jej siostrze, mojej Cioci, Krystynie Puławskiej. Do dziś żyją jeszcze w Częstochowie cztery znane mi harcerki, które w okresie wojny działały w szeregach harcerskich walcząc z okupantem.

Działalność mojej Mamy, komendantki konspiracyjnej Organizacji Harcerek „Bądź gotów” w Częstochowie 1942-1945, utrwalona była w wielu pozycjach, z których udało mi się zgromadzić: *Harcerki 1939-1945*, wyd. II poprawione i uzupełnione, praca zbiorowa, Instytut Historii Polskiej Akademii Nauk, PWN Warszawa 1983, *Słownik Biograficzny Ziemi Częstochowskiej, Tom I* (pod red. A.J. Zakrzewskiej), Wyd. WSP Częstochowa 1998; Wojciech Borzybohaty, „*Jodła*”, Instytut Wydawniczy PAX, Warszawa 1988; Zbigniew Grządzielski, Jan Pietrzykowski, *Polentumsträger*, Śląski Instytut Naukowy,

Katowice 1988; Zygmunt Łeski, ZHP w Częstochowie i Kłobucku, Częstochowa 1993, Zdzisław Zieliński, *Orły ziemi częstochowskiej*, Częstochowa 1999; *Biuletyn 27/8/2001 Instytutu Filozoficzno-Historycznego w Częstochowie*.

Na podstawie bibliografii zgromadzonej w pracy dra Ryszarda Stefaniaka być może uda mi się uzupełnić ten szczególny księgozbiór.

Jako ciekawostkę dla Czytelników prezentuję kilka dokumentów z kolekcji drogich pamiątek.

Ze względu na szarość tła nieczytelne byłoby zeskanowanie okładek legitymacji książeczki służbowej, wydanej w 1929 roku.

Trzecia strona okładki zawiera treść przyrzeczenia harcerskiego.

Mam szczerą wolę całym życiem pełnić służbę Bogu i Ojczyźnie; nieść chętną pomoc bliźnim; być posłuszną prawu harcerskiemu.

Prawo harcerskie:

1. *Na słowie harcerza polegać, jak na Zawiszy.*
2. *Harcerz służy Ojczyźnie i dla Niej spełnia sumiennie swe obowiązki.*
3. *Harcerz jest pożyteczny i niesie pomoc bliźnim.*
4. *Harcerz w każdym widzi bliźniego, a za brata uważa każdego innego harcerza.*
5. *Harcerz postępuje po rycersku.*
6. *Harcerz miłuje przyrodę i stara się ją poznać.*
7. *Harcerz jest karny i posłuszny rodzicom i wszystkim swoim przełożonym.*
8. *Harcerz jest zawsze pogodny.*
9. *Harcerz jest oszczędny i ofiarny.*
10. *Harcerz jest czysty w myśli, mowie i uczynku, nie pali tytoniu, nie pije napojów alkoholowych.*

Na początku lat pracy w Uczelni onegdaj serdeczny przyjaciel rodziny, dziś profesor WSP, gdy komentował moje działania, pytał: A będziesz miała za to złotówkę więcej? Gdy zaprzeczałam, padało pogardliwe: „Ot, harcerka!” Wiem, że nie spełniam wszystkich dziesięciu punktów przyrzeczenia harcerskiego z legitymacji mojej Mamy, ale część niewątpliwie wypełniam, co daje mi satysfakcję. Niezależnie od opinii otoczenia.

Scheda

Zmarło się anemicznej Kasie Chorych.
Testament po niej robią do tej pory.

Zastaw się, a postaw się...

Dziura na dziurze,
Byle w Eurochórze.

Fenomenalnie

Nie dorówna nam Fatima,
Więcej cudów nigdzie nie ma.

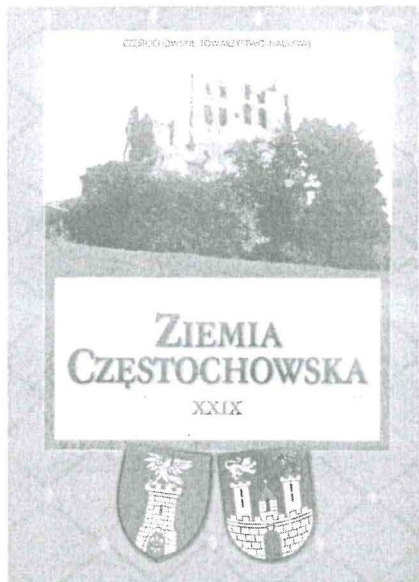
Całkiem po ludzku

Szarosięgęsi lis chytry przechera,
Silnych omija, z słabych skórę zdziera.

Zbigniew Grzędzielski

PROMOCJE

1 grudnia 2003 roku w podziemiach Ratusza odbyła się promocja dwóch książek: XXIX tomu Ziemi Częstochowskiej (wydawnictwa ciągłego Częstochowskiego Towarzystwa Naukowego, które w obecnym 2004 roku obchodzić będzie jubileusz 70-lecia istnienia).

Głównymi „aktorami” tego naukowego spektaklu byli: prof. dr hab. Marian Głowacki, Przewodniczący Częstochowskiego Towarzystwa Naukowego i dr Marceł Antoniowicz, Redaktor Naukowy tomu. Strona redakcyjna okładki dowodzi, że jest to jedna z ostatnich prac wydanych w Wydawnictwie WSP pod redaktorskim nadzorem mgra Stanisława Podobińskiego.

Wydawnictwo ciągłe Częstochowskiego Towarzystwa Naukowego
ZIEMIA CZĘSTOCHOWSKA
Rok założenia 1934

Redaktor naukowy tomu
Marceł ANTONIEWICZ
przy współpracy
Janusza HEREŻNIAKA (Ekologia – Przyroda)

Redakcja
Częstochowskie Towarzystwo Naukowe
Obserwatorium Astronomiczne w Parku im. St. Staszica
42 – 200 Częstochowa

Redaktor
Stanisław PODOBIŃSKI

Recenzenci
Janusz HEREŻNIAK
Stanisław KOŁODZIEJSKI
Maria LESZ-DUK
Dorota MICHAŁSKA-HEJDUK
Stefan NIESIOŁOWSKI
Andrzej J. ZAKRZEWSKI

Projekt okładki
Ryszard BARANOWSKI

Korektor
Maciej PODOBIŃSKI

Łamanie komputerowe
Małgorzata ADAMCZYK-KUKULKA

© Copyright by Częstochowskie Towarzystwo Naukowe & Wydawnictwo Wyższej Szkoły
Pedagogicznej w Częstochowie
Częstochowa 2002

ISBN 83 – 7098 – 580 – 7

Tom wydano dzięki wsparciu finansowemu Wydziału Kultury i Sztuki Urzędu Miasta
Częstochowy oraz Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie

Wydawnictwo Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie
42 – 200 Częstochowa, ul. Waszyńskiego 4/8
tel. (0 34) 378 43 20; fax (0 34) 378 43 19.
e-mail: wydawnictwo@wsp.czest.pl

Dr Marceł Antoniowicz (fot. A. Pietrzyk)

Minutą ciszy uczczono pamięć członków Towarzystwa, którzy w 2002 i 2003 roku odeszli na wieczny spoczynek: prof. dra hab. Stefana Folarona, ks. dra Stefana Mizery, mgra Stanisława Podobińskiego. Ks. prof. dr hab. Jan Związek prezentując swój rozdział w tomie (Pro memoria, *Ks. dr Stefan Mizera 1924–2002*), szczególnie uwrażliwiał na konieczność utrwalania na piśmie biogramów i dokonań osób, które odeszły z grona żyjących, a które wniosły istotny wkład dla kultury i nauki regionu.

Krótkich prezentacji było wiele. Prawie wszyscy autorzy rozdziałów byli obecni na spotkaniu i „zostali wywołani” do wypowiedzi. Było więc ciekawie, bo tom jest z założenia interdyscyplinarny, a artykuły zgrupowano w blokach tematycznych: Archeologia – Historia (sześć artykułów), Językonawstwo (dwa), Ekologia – Przyroda (trzy), Bibliografia, Pro memoria, Kronika (po jednym).

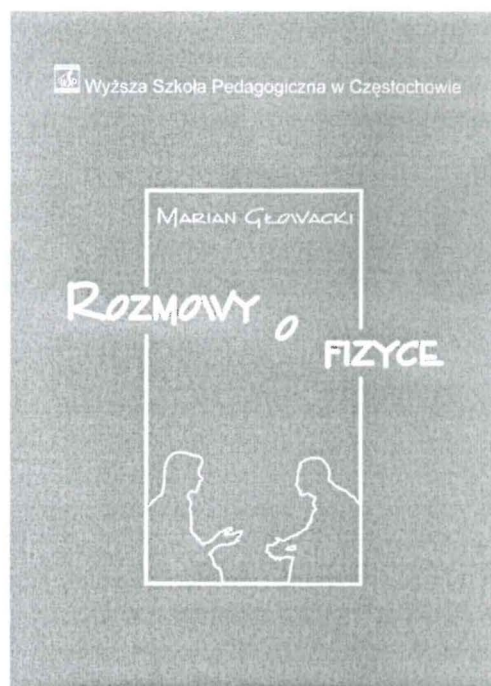
Artykuł dra Zygmunta Olesika pt. *Działalność Komitetu Okręgowego Olimpiady Fizycznej w Częstochowie w latach 1976-2002*, który omówił autor, stanowił jakoby most do kolejnej części promocji, w której zaprezentowano „Rozmowy o fizyce”. W prezentacji uczestniczyły obie strony dialogu, prowadzonego od 1999 roku dla słuchaczy Radia Fiat.: prof. dr hab. Marian Głowacki i red. Elżbieta Grochal.

Dr Zygmunt Olesik (fot. A. Pietrzyk)

Prof. dr hab. Marian Głowacki (fot. A. Pietrzyk)

Prof. dr hab. Marian Głowacki wyjaśnił genezę spotkań przy mikrofonie. Cytujemy tu fragment ze „Wstępu” do pracy.

[...] To była ciekawa konfrontacja humanistyki, używającej barwnego, miękkiego języka, z fizykiem, posługującym się językiem bardziej ścisłym, precyzyjnym, co do znaczeń słów i zwrotów. Wciągnęły mnie te rozmowy. Pytania Pani Redaktor stawiały przede mną niekiedy trudne zadania, ze względu na inny, humanistyczny sposób patrzenia na świat. We wstępie starałem się, aby moje wyjaśnienia były zrozumiałe dla słuchaczy oraz nie nudziły ich. Jak pisał słynny dramaturg niemiecki, Fryderyk Hebbel: „Człowiek musi się starać być jasnym dla drugich, aby stać się jasnym dla samego siebie”. Komentarze Pani Redaktor, uzupełnione fragmentami poezji i prozy, wzbogaciły moje wyjaśnienia. [...]

Dla potwierdzenia tego komentarza wybraliśmy fragment *Rozmowy 16: Tajemnica tęczy*.

Elżbieta Grochal: Wiedząc, że istnieją piękne, barwne zjawiska optyczne, będziemy bardziej wnikliwie obserwować otoczenie, oczekując pięknych przeżyć wzrokowych.

Marian Głowacki: Można tego sobie życzyć, aby ludzie mieli więcej bezpośredniego kontaktu z przyrodą, więcej wędrowali pieszo, bo tylko wtedy można zobaczyć ciekawe zjawiska przyrodnicze. Na koniec, po dużej

ilości konkretnych informacji, można podać poetycką interpretację tęczy, jaką przedstawiła Maria Konopnicka w pięknym wierszu dla dzieci:

A kto Ciebie śliczna Tęczo,
Siedmiobarwny pasie
Namalował na tej chmurce jakby na atłasie?

Słoneczko mnie malowało
Po deszczu, po burzy
Pożyczyło sobie farby od
Tej polnej róży

Pożyczyło sobie farby od
Kwiatów z ogrodu,
Malowało tęczę na znak,
Że będzie pogoda.

Dr Aneta Majkowska (fot. A. Pietrzyk)

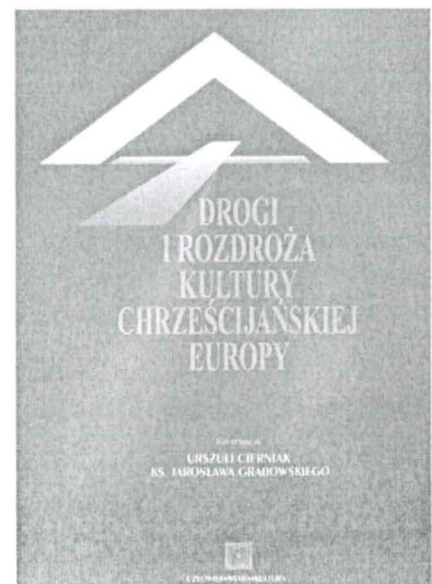
Od Redaktora: Gdy jeden z obecnych, były pracownik WSP, zagadnął, od jak dawna jestem członkiem PTCz, poczułam się nieco jak *persona non grata*. Rekompensatę przyniosła mi jeszcze tego wieczoru wnikliwa analiza pracy. W rozdziale „Materiały do bibliografii regionu częstochowskiego za 2001 rok” autor Zbigniew Stańczyk zarejestrował piśmiennictwo dotyczące regionu częstochowskiego w 2001 roku w układzie osiemnastu działów rzeczowych. W dziale: „Nauka. Oświata. Kultura” czterokrotnie przywołane są wywiady, które przeprowadziłam i opublikowałam w roku 2001 na łamach „Res Academicae”. Takie „odkrycia” przynoszą satysfakcję z pracy redaktora.

Goście spotkania: od prawej - ks. prof. dr hab. Jan Związek, mgr Ireneusz Kozera, mgr Anna Pietrzyk, dr Jerzy Mizgalski

* * *

15 grudnia w Ośrodku Promocji Kultury „Gaude Mater” odbyła się promocja dzieła zbiorowego „Drogi i rozdroża kultury chrześcijańskiej Europy”, będącej pokłosiem międzynarodowej konferencji. Dyskusja o pracy była prawdziwym koncertem, wprawdzie nie trzech tenorów, ale trzech naukowców: dr Urszuli Cierniak, ks. prof. Stanisława Pamuły, ks. dr. Jarosława Grabowskiego. Pierwsze „wejście” ks. prof. dr. hab. Stanisława Pamuły było wspaniałym referatem, skłaniającym do przemyśleń, dlatego, za zgodą Autora, publikujemy go w całości.

Ks. Stanisław Pamuła

Prezentacja książki „Drogi i rozdroża kultury chrześcijańskiej Europy”,
Częstochowa 2003, Ośrodek Promocji Kultury „Gaude Mater” w Częstochowie

W minionym przed trzema laty XX wieku, skrzętnie odnotowywano opinię filozofa historii i kultury Oswalda Spenglera. Został on w pamięci pokoleń, jako autor dzieła pod wręcz profetycznym tytułem „Zmierz Zachodu”. Powiada on, iż każda kultura przechodzi trzy etapy swego istnienia: młodości, dojrzewania i wieku starczego. W tej ostatniej fazie, a więc wieku starczym – jego zdaniem – znajduje się kultura Zachodu. Tak on widział europejski kontynent już w 1912 r., gdy jego dzieło pozostawało w rękopisie, bo wybuchła I wojna światowa. Czekał więc do 1924 r., by je opublikować, a mówiło ono o końcu kultury na europejskim kontynencie.

Uważa się, iż *spiritus movens* dla dramatycznego proctwa Spenglera, był Fryderyk Wilhelm Nietzsche. Ta pesymistyczna wizja świata, zyskała sobie prawo obywatelstwa w Europie po II wojnie światowej. Nic więc dziwnego, iż dzieło to stawało się swoistym „sennikiem”, w którym ludzie Europy usiłowali dojrzeć swe jutro, swą przyszłość, lata, które jej na przysłowiową starość pozostały.

Dlaczego ten ukłon w kierunku Spenglera i po części Nietzschego? Więcej, pytajmy z całym naciskiem: dlaczego *hic et nunc*, tu i teraz, w Częstochowie w 2003 r., gdy mija 90 lat od profetycznych słów Spenglera, a my tych spraw Europy z niepokojem dotykamy. Odpowiedź na to pytanie, idąc śladem myśliciela nie jest trudna, ba, nawet

Na pierwszym planie
ks. prof. dr hab. Stanisław Pamuła
(fot. A. Pietrzyk)

Od lewej: dr Urszula Cierniak, ks. prof. dr hab. Stanisław Pamuła, ks. dr Jarosław Grabowski (fot. A. Pietrzyk)

wręcz prosta. Dlaczego? Do Spenglera, profety początku XX wieku, głębiej, do jego poprzednika Nietzschego, który głosił *Gott ist tot*, czyli śmierć Boga, prowadzi nas pozycja, która ukazała się pod redakcją naukową Urszuli Cierniak i ks. Jarosława Grabowskiego. Posiada zaś ona charakterystyczny tytuł: *Drogi i rozdroża kultury chrześcijańskiej Europy*. Publikacja zaś ta jest owocem I Międzynarodowej Konferencji Naukowej z cyklu: *Człowiek – Wiara – Kultura*, która odbyła się na przełomie maja i czerwca tegoż roku w Częstochowie.

Układem odniesienia dla tej Konferencji, były dwa żywe organizmy Częstochowskiego Grodu, bo Wyższa Szkoła Pedagogiczna oraz Instytut Teologiczny afiliowa-

ny do PAT w Krakowie. Jednak jak się dowiadujemy z prezentowanej tu pozycji, za tą Konferencją stał także na wskroś częstochowski Ośrodek Promocji Kultury „Gaude Mater”. A ten Ośrodek, jak donosi prof. Bogdan Snoch [B. Snoch, *Mała Encyklopedia Częstochowy*, Częstochowa 2002, s. 127], to pierwotne dziecko, które w 1991 r., już po przemianach politycznych powiła polska demokracja. Stąd na tę Konferencję zaproszono gości ze Wschodu i z Zachodu, bo z Rosji, Litwy, Białorusi, Mołdawii, Niemiec

i Włoch. W sumie 61 osób, które na co dzień starają się budować własny, ojczysty dom, opracowywać jego historię, przybliżyć teologię, filozofię, antropologię, socjologię, politologię, czy filologię. Najogólniej mówiąc, zaproszono ludzi kultury, by stanęli razem, by rozprawiali o kulturze Europy. Dotykali czasów nawet starożytnej Grecji i *Imperium Romanum*, ale mimo wszystko koncentrowali się na dziejach Europy naznaczonej przez Proroka z Nazaretu, a więc pochodzącego z ówczesnej Palestyny, którym był Jezus Chrystus. Kraj zaś ten był jedną z kolonii rzymskich, jak powiadano „kraju niezachodzącego słońca”. Fakt o tyle ważny dla Europy, że od przyjścia Chrystusa na świat, ludzkość tego kontynentu zaczęła liczyć lata. Notowano je nie jak dotąd było *ab Urbe condita* [T. Zieliński, *Rzeczpospolita rzymska*, Katowice 1989, s. 13], czyli od symbolicznej daty założenia Rzymu w 753 roku p.n.e, ale od daty narodzenia Chrystusa.

Te historyczne korzenie doprowadziły uczestników wspomnianej Konferencji do czasów współczesnych, do prezentowania idei wspólnej Europy, wszak już nie ma, ani Żelaznej Kurtyny, ani Muru Berlińskiego (1961). Jego zaś fragmenty pobrano jako smutne znaki dramatu, który Niemcy, i nie tylko oni, boleśnie i śmiertelnie przeżywali. Więcej, ginie także symboliczny mur, który po zburzeniu tamtego, jakoby miał na nowo dzielić Europę. Zaczęto coraz częściej i głośniejszym głosem mówić o jednej Europie. Tu bowiem, w czasie tej Konferencji, można było nader wyraźnie i z całą satysfakcją dostrzec jeden, stary, wspólny kontynent europejski.

Owszem, tu rezonowały przywoływane słowa Rodaka z nad Wisły o Europie jako formie „dwu płuc”, to jednak nie brakowało treści, iż ta Europa posiada wspólne korzenie i tradycję zespalającą Wschód z Zachodem. Tu dało się nader wyraźnie słyszeć słowa: „*Nowa Europa, jeśli chcemy by była ona trwała, winniśmy ją budować na tych duchowych wartościach, które ją kiedyś ukształtowały, z uwzględnieniem bogactwa i różnorodności kultur i tradycji poszczególnych narodów. Ma to być Wielka Europejska Wspólnota Ducha*” [Przemówienie w Sejmie RP, Warszawa, 11.06.1999, w: A. Sujka (red.), *Europa jutra. Jana Pawła II wizja Europy*, Kraków 2000, s. 254], mówił w Sejmie III RP w 1999 r. nasz Rodak z Watykanu. Trzeba wyraźnie powiedzieć, iż biorący udział w tej Konferencji, tę wizję tego kontynentu czynili przedmiotem pogłębionych refleksji, analiz, dywagacji, a czasem nawet prognoz na XXI wiek.

Czy jednak dramatyczna wizja Spencera, owego „Zmierzchu Zachodu” nie realizuje się na naszych oczach? Ten kontynentalny i historyczny problem, stał przed autorami referatów, którzy dzięki redaktorom, znaleźli się w prezentowanej dzisiaj pozycji. Jak łatwo zauważyć, referaty te pozostają alokowane w siedmiu częściach książki. Bibliści, którzy brali udział w tej Konferencji, być może podpowiadali redaktorom, iż cyfra siedem, tej uporządkowanej i przygotowanej do druku problematyki, jest nader symboliczna, zaś merytorycznie w zakresie kultury tej Europy, nader wyczerpująca i pełna. Faktycznie, tak się prezentuje omawiane dzieło, jest bowiem siedem części.

Jednak tu nie będziemy przywoływać każdej części, by nie zabierać cennego czasu, zaś pozwolimy sobie na skrótową prezentację zawartości pozycji, ale w trzech aspektach. Bowiem w tej publikacji jest także sporo tekstów w języku rosyjskim. Ten zaś język posiada też stare przysłowie: *Boh Trojcu lubit*. Zarysujmy więc najogólniej trzy obszary tych referatów. Otóż jest tu część: teologiczna, historyczna i kulturowa.

Niewątpliwie, nader ciekawe i wnikliwe analizy, to te o charakterze teologicznym. Dotykają one nie tylko biblijnych podstaw chrześcijaństwa ale i jego zakotwiczenia w bliskich mu znakach, symbolach, zwyczajach i tradycji. Analizy te odwołują się do dyscyplin teologicznych, które swoiście doceniają

Ala Cierniak z kuzynką Marysią Mielczarek zajęły się promocyjną sprzedażą (fot. A. Pietrzyk)

i prolongują starą kulturę kontynentu Europy, ale także wybiegają w przyszłość. Jak ukazali referenci, dla bogactwa, wielkości i dobra tej Europy, czynili wiele jej święci, bo Cyryl i Metody, św. Mikołaj, św. Franciszek, założyciele zakonów, pośrednio bibliotek, szkół, kultury agrarnej, która barwiła i bogaciła skrawki europejskiego kontynentu.

Druga część prezentowanego dzieła, zawiera referaty dotyczące i analizujące historię tego kontynentu. Już pierwsza lektura prezentowanej pozycji ukazuje, iż dokonano dziejowej "rzeźby" tego historycznie skomplikowanego i zróżnicowanego kontynentu. Na ten temat znajdujemy interesujące myśli ekspertów szczególnie z Białorusi, Włoch, także z Rosji, Mołdawii czy Litwy, po rodaków nad Wisłą, wszak zajmowano się kolejnymi wyznaniemiami chrześcijańskimi, bo Kościołem katolickim, prawosławnym i protestanckim. Rozwój nauk historycznych na tym kontynencie, nie ma sobie równych. Uczestnicy tej Konferencji jakby powtarzali za wielkim Cyceronem *Historia [...] magistra vitae* [S. Kalinkowski, *Aurea dicta. Złote słowa*, Warszawa 2001. s. 94]. Faktycznie, historyczny aspekt tego dzieła, będzie nauczycielem życia na XXI wiek i dalej.

Nie można nie zauważyć, bodaj najbardziej pękatej części Konferencji, tej o charakterze kulturowym. Dotykać ona będzie wielu spraw, bo tu mieszczą się zagadnienia nurtów filozoficznych Europy i to od starożytności przez scholastykę, modernizm po postmodernizm. Tu pojawiać się będą współczesne twory religijne typu: ruchy, sekty, jako wyraz tęsknoty za *sacrum*. Jednak także tu, w Europie, jak zauważono zapodziewa się ideę Absolutu, religii, chrześcijaństwa. Ginie dotychczasowa filozofia, rodzi się natomiast praktyczny agnostycyzm, spirytualizm, synkretyzm religijny, ezoteryzm, czy szukanie doświadczeń pseudoreligijnych [Jan Paweł II, *Ecclesia in Europa*, Kraków 2003, nr 68], podpowiada nam w swym ostatnim dokumencie „Ecclesia in Europa” Jan Paweł II.

W czasie odbytej Konferencji nie zapomniano także o konieczności dialogu pomiędzy mieszkańcami tego kontynentu, udręczonego wojnami, systemami i upływającym czasem. A przecież idzie także o wyraz ich doświadczeń estetycznych, w sztuce, w dramacie, w poezji, ba, nawet w religijnych i filozoficznych preferencjach wielkiego Dostojewskiego. Tak daleko i tak głęboko się sięga, że dotyka się kryzysów religijnych, moralnych, narodowych, i to tak w wielkich, jak i w małych ojczyznach tego kontynentu.

Niech będzie wolno mówiącemu te słowa, na tym tle dostrzec arcyciekawie zaprezentowaną sylwetkę słowiańskiego myśliciela, więcej, rektora wileńskiego uniwersytetu Mariana Zdziechowskiego, zmarłego w 1938 r. [A. Żywiołek, *Chrześcijaństwo wobec modernistycznych zagrożeń. Wokół myśli Mariana Zdziechowskiego*, w: U. Cierniak, J. Grabowski (red), *Drogi i rozdroża kultury chrześcijańskiej Europy*, Częstochowa 2003, ss. 579-588]. Autor referatu przybliżając go, z predylekcją zastosował trzystopniową metodę Akwinaty: Po pierwsze *Videtur, quod...* (wydaje się, że...), po drugie *Sed contra...* (lecz przeciwnie), wreszcie po trzecie *Respondeo...* (odpowiadam). A autorem tego dzieła, powiedzmy głośno, jest pracownik WSP w Częstochowie.

Tak prowadzone refleksje ukazują kulturowy aspekt Europy, jako szeroko rozwarte nożyce. Sam tytuł pozycji, nader dobrze na owo rozdarcie wskazuje. Dlaczego? *Drogi i rozdroża kultury chrześcijańskiej Europy*, oto takie jawi się sformułowanie na stronie tytułowej. Czy więc redaktorzy organizując tę Konferencję, *a priori* nie zakładali owych dwu ostrzy nożyc, a więc w sensie pozytywnym «drogi» ale i negatywnym jeszcze nie «bezdroża» ale już «rozdroża»? *Quod vobis videtur?*, zdają się pytać redaktorzy wielu myślicieli współczesnej Europy na tej Konferencji. Sprawa nader interesująca, ale i trudna.

W 1992 r. Jacques Delors się wyraził: „...jeśli w ciągu najbliższych dziesięciu lat nie uda nam się natchnąć duchem, sensem, nadać duchowości Europie, przegraliśmy partię (...). Naszej wizji brakuje ducha. Kościoły mają w tym swój udział” [J. Delors, *Allocution du 6 juillet au Forum Europe'en des laics a Aitwers*, „La Croix” 25 lipca 1992]. Tak więc przewodniczący europejskiej administracji, mimo chrześcijańskich korzeni i europejskiej tradycji religijnej Europy, dostrzega w niej niebezpieczeństwo utraty tych wielkich wartości, które niosło chrześcijaństwo. Czy aby on nie miał na uwadze owych «dróg i rozdroży kultury», o których mowa w prezentowanej pozycji?

Na ten aspekt paralelnie zwracał uwagę papież, dokładnie tylko dwa lata wcześniej niż Delors, gdy przebywał w jednym z krajów Europy – Czechosłowacji. Powiedział wówczas zdecydowanie o potrzebie, więcej, konieczności kultury chrześcijańskiej, w tym kraju, gdzie była tak rozwinięta, zaś dzisiaj

jakby zamierała. „Gdyby udało się was uczynić głuchymi i ślepyi na te wartości, Chrystusa, Biblię, Kościół, stalibyście się cudzoziemcami w swojej własnej kulturze. Utracilibyście wrażliwość i klucz do zrozumienia tak wielu wartości filozofii, literatury, muzyki, architektury, sztuk plastycznych i wszystkich dziedzin ducha waszej własnej, narodowej, ale także europejskiej tradycji” [Jan Paweł II. *Spotykamy się dziś na ruinach wieży Babel. Przemówienie na Hradczanach. 21 kwietnia 1990 r.*, „L'Osservatore Romano. Wydanie Polskie”, 1990 nr 5, s. 23]. Te rozwarte nożyce, według uczestników Konferencji, to jeszcze nie «bezdroża», jak wielu uważa, ale już «rozdroża». To drugie ostrze nożyc może jeszcze nie tak negatywnie ujęte, ale padają przy końcu „Wstępu” słowa redaktorów, iż dostrzega się wiele „... *pułapek indyferentyzmu religijno-moralnego, sekularyzmu i upowszechnienia trendów materializmu*” [U. Cierniak, J. Grabowski (red.). *Wstęp*, w: *Drogi i rozdroża kultury chrześcijańskiej Europy*, Częstochowa 2003, s. 14]. Rola więc prezentowanego dzieła, to wkład wielu autorów w wizję przyszłości europejskiego kontynentu. To tworzenie z tego drugiego ostrza nożyc, jakby pełnej dymensji kultury na starym kontynencie.

Rodzi się pytanie, czy ta pozycja nie ukazuje się zbyt późno. Przecież już minęła dobra dekada lat, od czasu gdy kraje reprezentowane na tej Konferencji cieszą się wolnością i na temat kultury chrześcijańskiej tego kontynentu się wypowiadają. Nie ulega najmniejszej wątpliwości, iż jest to nader ważna i pilna sprawa dla europejskiego kontynentu. Jeśli w tym Częstochowskim Grodzie padają te słowa, jeśli dziś ten pokaźny owoc, bo liczący 650 stron, czyni się przedmiotem uwagi, to retoryczne pytanie *Quo vadis homo europaeus?*, dokąd idziesz Europejczyku, tu w Częstochowie wyraźnie się dostrzega i stawia mieszkańcom tego starego kontynentu. Gratulujemy organizatorom tej prezentacji i ufamy, iż pozycja ta, może jeszcze dziś nie jest przysłowiowym krzykiem o północy, ale jest wezwaniem i wyzwaniem dla tych, którym na kulturowym obliczu tej części świata, tak bardzo zależy.

Honorabiles, Cives Academici, Clarissimi et Carissimi!

Proszę wybaczyć mówiącemu ten nietypowy epilog. Dane mu bowiem kiedyś było dokonać recenzji pracy napisanej przez włoskiego studenta Grandiso Salvatore na Uniwersytecie Laterańskim w Rzymie (1984 r.) Tytuł pracy brzmiał: „L'amore visto dalia Vistola” (Miłość widziana znad Wisły). W podtytule zaś tej pracy były słowa: „Refleksje na podstawie dramatu Karola Wojtyły „Przed sklepem jubilerza”. Wspomniany włoski student kończy swą pracę tymi słowami: *Od kiedy wody Wisły złączyły się z wodami Tybru, brzegi starej rzeki Rzymu pokryły się nowymi kwiatami, radośnie zwiastując wiosnę dla kultury starego kontynentu*. Faktycznie, ćwierć wieku temu po wyborze Karola Wojtyły, wody Tybru złączyły się z wodami Wisły. Oby to nieprawdopodobne prorocstwo mieszkańca nad Tybrem, spełniało się w życiu nie tylko tam, gdzie jest *Urbs Aeterna*, Wieczne Miasto [Z. Landowski, K. Woś, *Słownik cytatów łacińskich*, Kraków 2002, s. 562]. Oby także to swoiste zaklęcie młodego Włocha, realizowało się w naszej ojczyźnie, której na imię *Polonia*, wszak już w XVI wieku dodawano: *antemurale christianitatis* [H. Markiewicz, A. Romanowski, *Skrzydlate słowa*, Warszawa 1990, s. 776], przedmurze chrześcijaństwa. Oby w tym procesie, na europejskim kontynencie, kultura chrześcijańska spełniała swą rolę.

* * *

Mickiewiczowskiej myśli szlakiem... tak zatytułował swoją relację z kolejnej promocji Marek Makowski. Oto jej treść.

Przy snującej się leniwie muzyce, śpiewie, zachwycie krymską przyrodą roztaczającą się w wersach Mickiewiczowskiej twórczości, pięknych paniach i szykownych panach, odbyła się prezentacja „Sonetów Krymskich” Adama Mickiewicza, wydanych tym razem w czterech językach; polskim, rosyjskim, ukraińskim i krymskotatarskim.

Bohaterem wieczoru był pracownik naukowy dr Krzysztof Czajkowski, który był pomysłodawcą i realizatorem tego niecodziennego przedsięwzięcia. Naukowiec spędził mnóstwo czasu przygotowując przekłady, czuwając nad kształtem i zarazem oprawą wydania od strony technicznej. To co ujrzało światło dzienne i wnikliwe oko czytelnika, przeszło chyba najśmielsze oczekiwania samego pomysłodawcy. Mickiewicza poprawiać ani nie wolno, ani się nie da, co jeden z uczestników promocji skwitował żartem, „że mówić przy doktorze Czajkowskim o Sonetach, to tak jakby grać przy Jankielu”...

Fachowcy literatury i znawcy twórczości Mickiewicza, a na promocji zjawilo się ich wielu, podkreślali jednak że pozycja ma ogromny wkład dla naszej kultury narodowej. Przypomina przecież o dumnych czasach Rzeczypospolitej Obojga Narodów i zamieszkujących w jej łonie innych nacji. Ich ambicje i dorobek niegdyś jakby przygaszony i zasymilowany z dorobkiem kulturalnym Rzeczypospolitej, teraz kwitnie i odradza się na nowo. Słowa te można skierować nie tylko do unikalnej i niezwykle oryginalnej kultury ukraińskiej, ale także nabierającej na Krymie nowego znaczenia kulturze Tatarów.

Konsultacja naukowa.
Aleksander Fedoruk, Henryk Jankowski, Marian Maciejewski,
Stanisław Mikowski, Kosyła Radoszewska, Larysa Vaknina

Opracowanie redakcyjne i strona graficzna:
Edyta i Sławomir Sadowscy

Publikacja wydana pod patronatem Organizacji Narodów Zjednoczonych
do Spraw Oświaty, Nauki i Kultury – UNESCO.

Видання здійснено під патронатом Організації Об'єднаних Націй
– підрозділення по ділам освіти, науки та культури – ЮНЕСКО.

Видання здійснене під патронатом Організації Об'єднаних Націй
у справах освіти, науки та культури – ЮНЕСКО.

Bu kitap Birleşken Milletler Teşkilatının Maarif, Fen ve Medeniyet İşleri
Böyünca – UNESCO qoravı altında neşir etildi.

Pod patronatem honorowym
Polskiego Komitetu do Spraw UNESCO

Książkę wydano przy pomocy finansowej
Ministerstwa Kultury
Powszechnej Kasy Oszczędności Banku Polskiego S.A.
II Oddział w Częstochowie

Letniej Szkoły Języka i Kultury Polskiej przy WSP
w Częstochowie

© Copyright by Krzysztof Czajkowski & Towarzystwo Literackie
im. Adama Mickiewicza Oddział w Częstochowie
ISBN 83-85823-45-X

Druk i oprawa: Drukarnia Mirex Mirioka

Wszystkie te czynniki i wspólna przeszłość tworząca od stuleci tygiel. Przebija on z książki, do opracowania której tyle pracy i osobistego zaangażowania wniósł dr Krzysztof Czajkowski. Stanowi przecież nieocenione źródło dla osób zainteresowanych bliższym poznaniem Wchodu. Ryciny zamieszczone w książce oddają piękno krajobrazu krymskiej przyrody. Stanowią bodziec by – jak mawiał Goethe – pojechać, by zrozumieć świat o jakim pisze poeta....

Fot. M. Makowski

Przygotowując książkę odwołano się do istniejącego od 1968 roku rosyjskiego wydania *Sonetów*. Autorem przekładu na język ukraiński jest Borys Ten (Mykoła Chomiczewski), a na krymskotatarski – Szakir Salimow.

W promocji, która odbyła się 16 grudnia w gościnnych murach częstochowskiego Ośrod-

ka Promocji Kultury „Gaude Mater”, uczestniczyli przedstawiciele częstochowskiej WSP, Urzędu Miasta, pracownicy naukowcy, studenci i zaproszeni goście. Wieczór zapisał się w historii OPK jako bliższy klimatом czarnomorskim niż ujemnej temperaturze grudnia, panującej na zewnątrz. Wszystko to za sprawą recitalu fortepianowego w wykonaniu Roberta Gawrońskiego. Uczestnicy prezentacji podziwiali także występ śpiewaczki Krystyny Czajkowskiej. Nie obyło się bez recytacji wybranych Sonetów. Zaprezentowała je Czesława Monczka oraz po rosyjsku profesor Irina Gajewaja. Z prawdziwym profesjonalizmem w klimat Sonetów, tajników ich konstrukcji i twórczości Mickiewicza, wprowadził zebranych swoim wykładem profesor Henryk Gradkowski. Wykład został zatytułowany „Bohater Sonetów krymskich”.

Po minach zebranych oraz kularowych rozmowach przy lampce wina można wysnuć wnioski, że prezentacja przeszła do historii jako jedno z ważniejszych wydarzeń na scenie kulturalnej podjasnogórskiego grodu. Poparciem tego stwierdzenia niech będzie fakt, że *Sonet*y po raz pierwszy doczekały się publikacji w czterech językach właśnie w Częstochowie i to przy zaangażowaniu sił lokalnego środowiska.

Marek Makowski

VI

BAKCY SARAJ*

Jeszcze wielka, już pusta Girajów dziedzina!
Zmiotane czołem baszów ganki i przedsienia,
Sofy, trony potęgi, miłości schronienia
Przeskakuje sarańcza, obwija gadzina.

Skróś okien różnofarbnych powoju rośliny,
Wdzierając się na głuche ściany i sklepienia,
Zajmuje dzieło ludzi w imię przyrodzenia
I pisze Balsazara głoskami* «RUINA».

VI

БАХЧИСАРАЙ

Безлюден пышний дом, где грозный жил Гирей.
Трон славы, храм любви – дворы, ступени, входы,
Что подметали лбом паши в былые годы, –
Теперь гнездилище лишь саранчи да змей.

В чертоги вторгшийся сквозь окна галерей,
Захватывает плещ, карабкаясь на своды,
Творенья рук людских во имя прав природы,
Как Вальтасаров перст, он чертит надпись: «Тлей!»

VI

БАХЧИСАРАЙСЬКА РУІНА

Велична й пустою Гирейв предківщина!
Вже ганків не мете бліде башів чоло,
На софах любощів гадючине кубло,
Черв точить влади трон, їсть сарана невпинно.

Стіною до склепінь повзе витка рослина,
Пробившись в щілину крізь кольорове скло, –
В ім'я природи там нове життя зросло,
Де Вальтасарові чийсь пише перст – руїна.

Фонтан в колишньому гаремі ще струмить,
Спадають досі ще на лоно мармурове
Перлини сліз, ясну питаючи блакить:

Де ж сила, слава де й де ти, палка любове?
Струмкові б висхнути, а вам цвісти б весь час...
Ганьба! Струмок дзвенить, та вже немає вас!

VI

BAĞÇASARAY

Gereyhannın körkem köşkü boşap qalğan.
Şühret tahtı, aşq sofası, basamaqlar,
Paşaların başı tiygen bosağalar, –
Çegertki ve yılanlarğa yuva olğan.

Çeşit renkli camlar üzre ot çıрмаşqan,
Pervazlarğa, saçaqlarğa boy uzatıp.
İnsan qurğan güzelliğe zehir qatıp, –
Valtasarnın eli kibi “öl!”, dep yazğan.

Bu sarayda inci kibi közyaş tamlay,
O – haremniñ sağ qalğan bir taş çeşmesi, –
Moñlı-moñlı ses çıqara ağlay-ağlay:

“Qaydasız hey, Taht ve Şühret! Aşq nefesi!
Kettiñiz siz ebediyen yaşap olmay,
Menim ise halâ daha tınmay sesim!”

KRÓTKI, ZWIEŻŁY, CZYTELNY WZÓR DO NAŚLADOWANIA

Zespół Obsługi Władz Akademickich
SZKOŁA GŁÓWNA HANDLOWA
Al. Niepodległości 162, 02-554 Warszawa
tel: 337 92 12 lub 849 12 51 wew. 9212

Uchwała nr 123

Senatu SGH

z dnia 5 listopada 2003 r.

w sprawie podejmowania przez nauczycieli akademickich dodatkowego zatrudnienia

Senat Akademicki SGH z uwagą obserwuje proces podejmowania dodatkowego zatrudnienia przez nauczycieli akademickich. Nie ograniczając konstytucyjnych praw do wyboru pracodawcy, Senat SGH stoi na stanowisku, iż procesowi temu powinno towarzyszyć poczucie odpowiedzialności i poszanowania Uczelni jako podstawowego miejsca pracy jak również, że nie może on godzić w podstawowe interesy SGH i jej pozycję konkurencyjną. Z tych względów, na podstawie § 30 pkt 3 Statutu SGH uchwala się, co następuje:

§ 1

Podejmowanie dodatkowych zajęć zawodowych przez nauczycieli akademickich jest dopuszczalne, o ile nie prowadzi to zaniedbywania przez nich obowiązków naukowych, dydaktycznych i organizacyjnych w SGH.

§ 2

1. Dodatkowe zatrudnienie dopuszczalne jest także w innych szkołach wyższych, o ile nie wiąże się to z przeniesieniem do tych uczelni przysługujących SGH uprawnień do zaliczania pracownika do minimów kadrowych wymaganych przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów oraz Państwowej Komisji Akredytacyjnej.
2. Nauczyciele prowadzący lub podejmujący dodatkowe zajęcia zawodowe poza SGH, w każdej formie prawnej, zobowiązani są do niezwłocznego, pisemnego poinformowania o tym Rektora.

§ 3

Za niedopuszczalne uznaje się przenoszenie do innych szkół wyższych "know-how", stanowiącego dorobek SGH. Dotyczy to zwłaszcza programów i planów nauczania, sylabusów przedmiotowych, materiałów dydaktycznych oraz rozwiązań organizacyjnych stosowanych w SGH.

§ 4

1. Nauczyciele czynnie zaangażowani w kierowanie szkołami wyższymi, a więc założyciele, rektorzy, prorektorzy, dziekani, prodziekani, członkowie senatów oraz pełnomocnicy tych organów a także pełniący w tych szkołach inne funkcje o charakterze kierowniczym, nie mogą pełnić następujących funkcji w SGH: rektora, prorektora, dziekana, prodziekana, dyrektora lub wicedyrektora instytutu, kierownika katedry, kierownika zakładu, koordynatora kierunku i przedmiotu, kierownika studiów podyplomowych, doktoranckich ani też wchodzić w skład Senatu.
2. Za niedopuszczalne uznaje się organizowanie bądź prowadzenie przez nauczycieli SGH, na rzecz innych instytucji, odpłatnych studiów podyplomowych i innych specjalnych form kształcenia, chyba że organizacja takiego przedsięwzięcia w SGH nie uzyskała akceptacji właściwych władz SGH.

§ 5

1. Poinformowanie nauczycieli o treści uchwały oraz nadzór nad przestrzeganiem wymienionych w uchwale zasad, powierza się ich bezpośrednim przełożonym. W przypadku, gdy przywołany do podporządkowania się zasadom nauczyciel nadal ich nie respektuje, bezpośredni przełożony zobowiązany jest do powiadomienia o tym Rektora.
2. Nieprzestrzeganie określonych uchwałą zasad, stanowi podstawę do rewizji stosunku pracy nauczyciela w trybie określonym ustawą, bądź podjęcia kroków zmierzających do odwołania, z objętego konfliktem interesów stanowiska służbowego.

§ 6

W unormowanym zakresie tracą moc: uchwała nr 217 Senatu SGH z dnia 25.10.1995r. i Uchwała nr 51 Senatu SGH z dnia 17.09.1997r.

§ 7

Uchwała wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia podjęcia.

Za zgodność z protokołem

Sekretarz
Senatu Akademickiego SGH
[Podpis]
Dr Roman Sobiechowski

WIATR OD MORZA, CZYLI WIEŚCI Z UNIWERSYTETU GDAŃSKIEGO

Od pewnego czasu nasza Redakcja weszła w szczególnie życzliwy układ z osobami pełniącymi funkcje rzecznika prasowego Uniwersytetu Gdańskiego. „Osobami”, bo choć inicjator kontaktów dr Tadeusz Zaleski, „Ojciec chrzestny” spotkań redaktorów pism akademickich, objął inną funkcję, pozostaliśmy na liście stałych odbiorców komunikatów rzecznika prasowego UG, dziś w osobie p. Beaty Czechowskiej-Derkacz. Komunikaty dotyczące konferencji przesyłamy „dalej”, do jednostek naszej uczelni, które winny być zainteresowane podejmowaną tematyką. Zwykle są to tak późne komunikaty, że – mamy świadomość – trudno o udział w spotkaniach. Ale przecież można zdobyć materiały pokonferencyjne, można iść „tropem” i nawiązywać owocne kontakty.

Z licznej poczty z Biura Informacji i Promocji UG wybraliśmy dwa komunikaty, które powinny zainteresować naszych Czytelników.

Gdańsk, 2 grudnia 2003 r.

„Czy uczelnie wyższe przygotowują młodzież do ostrej konkurencji na współczesnym rynku pracy” –
DEBATA NA UNIWERSYTECIE GDAŃSKIM

W ramach ogólnopolskiego programu: „Jakie państwo? Jaka edukacja?” na Uniwersytecie Gdańskim odbędzie się debata pt.: „Czy uczelnie wyższe przygotowują młodzież do ostrej konkurencji na współczesnym rynku pracy”. W debacie wezmą udział studenci pomorskich uczelni oraz przedstawiciele dużych firm i stowarzyszeń (łącznie udział zapowiedziało ponad trzydzieści przedsiębiorstw). Do udziału w debacie organizatorzy – Stowarzyszenie Doktorantów i Młodych Naukowców SAPERE AUDE we współpracy z Wydziałem Ekonomicznym UG – zaprosili także przedstawicieli MENiS, Ministerstwa Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej, Powiatowego Urzędu Pracy, uczelnianych Biur Karier. W debacie zatem – oprócz studentów – udział wezmą eksperci-praktycy, którzy na co dzień mają kontakt z młodym ludźmi szukającymi pracy: zajmują się rekrutacją i rozmowami z absolwentami.

Głównym celem spotkania jest podjęcie rzeczowej dyskusji na jeden z najbardziej aktualnych obecnie tematów: rynek pracy i szanse odnalezienia się na nim młodych ludzi, a także stworzenie możliwości integracji oraz platformy współpracy różnych środowisk: studenckiego, naukowego, biznesowego. Istotne jest też ukazanie wizerunku studentów w oczach przyszłych pracodawców oraz wizerunku pracodawców w oczach studentów. W czasie debaty organizatorzy podejmą próbę oceny potencjalnych możliwości studentów na rynku pracy. Ważny aspekt dyskusji to zastanowienie się nad programami realizowanymi przez uczelnie wyższe – czy odpowiadają wymaganiom rynku pracy? – oraz propagowanie nowoczesnego systemu edukacji z wykorzystaniem nowych technologii, popularyzacja idei doskonalenia umiejętności młodych ludzi poprzez dostęp do doradztwa, edukacji, wolontariatu, informacji, programów zawodowych i szkoleniowych.

Aby debata nie była wyłącznie forum wymiany poglądów organizatorzy poprosili przedstawicieli pomorskich firm o przygotowanie tzw. „Pakietu dla studenta” – to zestaw informacji o tym, w jaki sposób studenci mogą starać się o pracę w konkretnej firmie: z kim się kontaktować, jak przygotowywać aplikację oraz o oczekiwaniach firmy wobec kandydatów na pracowników.

Debata na Uniwersytecie Gdańskim odbędzie się w ramach ogólnopolskiego programu debat publicznych „Jakie państwo? Jaka edukacja?” zainicjowanych przez Stowarzyszenie Szkoła Liderów [...]

Organizator debaty: Stowarzyszenie Doktorantów i Młodych Naukowców SAPERE AUDE istnieje od 17 lipca 2003 roku. Celem Stowarzyszenia jest przede wszystkim promowanie, aktywizowanie i integrowanie środowiska doktorantów i młodych naukowców, wymiana informacji na temat

trendów badawczych, działalności katedr doktorantów i młodych naukowców, organizowanie konferencji, szkoleń, prowadzenie biblioteki, wydawanie publikacji, wspieranie i organizacja przedsięwzięć o charakterze społecznym, oświatowym, kulturalnym, charytatywnym. Zadaniem Stowarzyszenia SAPERE AUDE jest także jak najszersza reprezentacja i obrona interesów środowiska doktorantów i młodych naukowców (dążenie do uregulowania prawnego statusu doktoranta). [...]

Bliższe informacje na temat debaty: Joanna Woźniczka, prezes Stowarzyszenia Doktorantów i Młodych Naukowców SAPERE AUDE, Sopot – tel.: 0603 330 930. A także na stronie: www.1praca.gov.pl/abc.php

Od Redakcji: Nawiązaliśmy kontakt z p. Joanną Woźniczką. Obiecała przesłać obszerniejszy materiał na temat Stowarzyszenia Doktorantów i Młodych Naukowców SAPERE AUDE, które swą działalnością ma objąć całą Polskę i słowa dotrzymała.

Stowarzyszenie Doktorantów i Młodych Naukowców SAPERE AUDE

Informacje ogólne:

Stowarzyszenie Doktorantów i Młodych Naukowców SAPERE AUDE jest organizacją pozarządową, nie nastawioną na zysk. Stowarzyszenie istnieje od lipca 2003 roku. Zostało założone przez doktorantów i młodych naukowców powiązanych z wydziałami Ekonomicznym i Zarządzania Uniwersytetu Gdańskiego.

Nasze motto:

Nasze motto zostało zawarte w nazwie SAPERE AUDE, co oznacza „ODWAŻ SIĘ BYĆ MĄDRYM”. Ta idea przyświeca każdemu naszemu działaniu.

Nasze cele:

1. Promowanie rozwoju środowiska doktorantów, młodych naukowców.
2. Inspirowanie, aktywizowanie i integrowanie środowiska doktorantów, młodych naukowców.
3. Wspieranie doktorantów i młodych naukowców.
4. Wymiana informacji na temat trendów badawczych, działalności katedr doktorantów i młodych naukowców.
5. Popieranie wszelkich działań o charakterze naukowym.
6. Organizowanie konferencji, szkoleń, prowadzenie biblioteki, wydawanie publikacji.
7. Reprezentacja i obrona interesów środowiska doktorantów, młodych naukowców (dążenie do uregulowania prawnego statusu doktoranta).
8. Pozyskiwanie i pomnażanie środków służących celom działalności Stowarzyszenia.
9. Współpraca z firmami, organizacjami i instytucjami na terenie kraju i zagranicy.
10. Wspieranie i organizacja przedsięwzięć o charakterze społecznym, oświatowym, kulturalnym, charytatywnym.

Nasza działalność:

- Naukowa: Organizujemy i uczestniczymy w konferencjach, seminariach, sympozjach, wykładach i pracach naukowo-badawczych, projektach rozwojowych.
- Edukacyjna: Prowadzimy działalność szkoleniową i informacyjną. Organizujemy kursy, seminaria, warsztaty oraz konferencje: regionalne, ogólnokrajowe i międzynarodowe.
- Wydawnicza: Inspirujemy i prowadzimy działalność publicystyczną i wydawniczą. Wydajemy pozycje książkowe, a także broszury, skrypty i materiały konferencyjne.

- Aktywizująca: Udzielamy wsparcia, porad doktorantom i młodym naukowcom. Animujemy współpracę i integrację tego środowiska w Polsce i za granicą, tworzymy płaszczyznę dla współpracy pomiędzy nimi. Wypowiadamy się w sprawach publicznych znajdujących się w obszarze zainteresowań Stowarzyszenia.
- Inna: Chętnie włączamy się i popieramy przedsięwzięcia o charakterze społecznym, oświatowym, kulturalnym, charytatywnym i inne.

Teren działania:

Stowarzyszenie ma zasięg ogólnopolski. Staramy się werbować do naszego grona młodych ludzi z różnych wydziałów, uczelni, miast. W całej Polsce są ludzie podobni do nas. Właśnie tych ludzi chcemy poznać, zintegrować.

Nasi członkowie:

Warunkiem członkostwa jest posiadanie rekomendacji dwóch członków, pisemna deklaracja udziału w pracach, posiadanie dyplomu ukończenia studiów wyższych, posiadanie otwartego przewodu doktorskiego lub kontynuowanie edukacji na studiach doktoranckich.

Członkiem może zostać także osoba posiadająca dyplom ukończenia studiów wyższych i zainteresowana kontynuowaniem swojego rozwoju naukowego, zamierzająca doskonalić swoją wiedzę i kwalifikacje naukowe.

Pierwsza Inicjatywa Stowarzyszenia SAPERE AUDE

Pierwszą inicjatywą naszego Stowarzyszenia jest przystąpienie do ogólnopolskiego projektu debat publicznych z cyklu „Jakie państwo? Jaka edukacja?”. Jest to projekt realizowany przez Stowarzyszenie Szkoła Liderów we współpracy z Fundacją Stefana Batorego i Fundacją Konrada Adenauera przy wsparciu Portalu Organizacji Pozarządowych www.ngo.pl.

Głównym celem debaty, którą zorganizowaliśmy było podjęcie rzeczowej dyskusji na jeden z najbardziej aktualnych obecnie tematów: rynek pracy i szanse odnalezienia się na nim młodych ludzi.

Podczas debaty szukaliśmy odpowiedzi na pytanie: **„Czy uczelnie wyższe przygotowują młodzież do ostrej konkurencji na współczesnym rynku pracy?”**

Aby móc dokładnie odpowiedzieć na to pytanie zaprosiliśmy do udziału w debacie reprezentantów różnych środowisk:

- Przede wszystkim środowisko studenckie – młodych ludzi, to im debata daje możliwość zadania trudnych pytań o przyszłość.
- Przedstawiciele trójmiejskich Uczelni wyższych – wspólnie z nimi zastanawialiśmy się, czy realizowane programy edukacyjne są spójne z zapotrzebowaniem rynku pracy?
- Reprezentanci środowisk biznesu, prężnie działających firm, dyskutowali z młodzieżą o obustronnych oczekiwaniach, barierach, które nie pozwalają na zatrudnianie, o tym, co należy zrobić, aby spotkanie absolwenta z potencjalnym pracodawcą częściej kończyło się sukcesem dla obu stron.
- Uczestnictwo psychologów pozwoliło na dyskusję o zagrożeniach w wymiarze społecznym, jakie niesie za sobą bezrobocie wśród absolwentów.
- Inni goście, wśród których wymienić należy przedstawicieli firm rekrutacyjnych, organizacji pozarządowych zajmujących się aktywizacją zawodową, biur karier brali czynny udział w dyskusji obejmującej szerokie spektrum zainteresowanych tym problemem stron.

Fakt, że taka dyskusja była potrzebna potwierdza frekwencja – ok. 350 uczestników debaty.

Zainteresowane strony zaczęły ze sobą rozmawiać, głośno mówić o problemach, potrzebach. Dzięki spotkaniu studenci dowiedzieli się jaki jest ich wizerunek w oczach przyszłych pracodawców, nauczyciele akademicy dowiedzieli się czego wymaga pracodawca od młodego pracownika. W trakcie dysku-

sji pojawiło się wiele ciekawych informacji, o których niejednokrotnie młody człowiek nie ma pojęcia (o możliwościach praktyk, staży, stypendiach zagranicznych, wolontariacie itp.)

Spotkanie to miało zainicjować współpracę między różnymi środowiskami. Dało szansę bezpośredniego kontaktu wielu osobom. A jak ta szansa zostanie wykorzystana, to się okaże. Mamy jednak nadzieję, że oprócz ciekawej merytorycznej dyskusji, z której każdy wyszedł z głową pełną przemyśleń, pojawią się realne efekty tego spotkania w postaci praktyk, nawiązania współpracy między nauczycielami akademickimi a firmami.

Po zakończeniu spotkania zorganizowaliśmy poczęstunek, który był doskonałą okazją do nawiązania takiego bezpośredniego kontaktu. Ci, którzy chcieli z pewnością wykorzystali tę szansę.

Jesteśmy zadowoleni z imprezy jaką udało nam się zorganizować. Była to inauguracja naszej działalności i jako organizatorzy czujemy się usatysfakcjonowani. Mamy nadzieję, że nasze następne imprezy będą równie udane. Dziękujemy wszystkim, którzy nam pomogli w osiągnięciu naszego celu.

Plany na przyszłość:

Chcemy na przełomie marca i kwietnia 2004 roku zorganizować ogólnopolską konferencję doktorantów i młodych naukowców. Pomysł ten podsunął nam Rektor UG dr hab. Andrzej Ceynowa prof. UG. Będzie to czas kiedy ważyć się będą losy doktorantów. Rektorzy polskich Uczelni pracują właśnie nad propozycją dokumentu opisującego status prawny doktoranta. Oficjalne stanowisko przedstawią właśnie na przełomie marca i kwietnia. Właśnie wtedy my doktoranci możemy się spotkać i przeanalizować ten dokument, zastanowić się czy nam się podoba taka propozycja, czy warto może coś w niej zmienić. Podczas tej konferencji będziemy mieli okazję do popracowania nad tym dokumentem. Liczymy na to, że nasze uwagi zostaną uznane i dokument pójdzie pod obrady rządu w najbardziej optymalnej wersji.

* * *

Gdańsk 16 grudnia 2003 r.

Druga edycja Konkursu Literackiego Uniwersytetu Gdańskiego

Już w najbliższy czwartek (18 grudnia 2003 r.) będzie można się spotkać z laureatami drugiej edycji Konkursu Literackiego Uniwersytetu Gdańskiego. Uroczyste wręczenie nagród oraz spotkanie z autorami nagrodzonych i wyróżnionych prac odbędzie się 18 grudnia 2003 roku w Małej Galerii Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej w Gdańsku o godz. 18.00, Targ Rakowy 5/7.

Pomysł konkursu – jak zapewniają organizatorzy i jurorzy – narodził się z potrzeby docenienia interesujących prac prozatorskich przede wszystkim młodych twórców, którzy ze względu na małą liczbę tego rodzaju konkursów niezbyt często mają okazję prezentować swoją twórczość. W tym roku na konkurs nadesłano 262 prace. Po zakończeniu I edycji konkursu w ubiegłym roku, powstała antologia pt. „Proza życia”, w której wydrukowano wszystkie wyróżnione i nagrodzone prace, a także te, które jurorom wydały się wyjątkowo interesujące i warte publikacji. Efektem tegorocznej edycji konkursu ma być także pokonkursowa antologia, która ukaże się już na początku 2004 roku.

Organizatorem konkursu jest Akademickie Centrum Kultury Uniwersytetu Gdańskiego.

[...]

Akademickie Centrum Kultury UG ogłasza jednocześnie w roku 2004 Trzecią Edycję Konkursu Literackiego Uniwersytetu Gdańskiego na prozę.

Zasady:

W konkursie bez ograniczeń wiekowych mogą wziąć udział profesjonalni i nieprofesjonalni autorzy z kraju i z całego świata piszący w języku polskim.

Termin nadsyłania niepublikowanych prac prozatorskich o dowolnej tematyce i objętości w maszynopisie lub wydruku komputerowym formatu A4 upływa 30 czerwca 2004 roku. Do zestawów konkursowych w czterech kopiach opatrzonych słownym godłem należy dołączyć małą kopertę podpisaną tym samym godłem z imieniem i nazwiskiem, adresem korespondencyjnym, numerem telefonu, e-mailem i krótką notą biograficzną.

Jury w niezmiennym składzie Aleksander Jurewicz, Adam Majewski, Tomasz Maliszewski (kierownik ACK UG), Daniel Odija, Zbigniew Żakiewicz (przewodniczący) przyzna we wrześniu 2004 roku trzy nagrody i pięć równorzędnych wyróżnień, a także nagrodę specjalną dla studenta Uniwersytetu Gdańskiego. Wręczenie nagród odbędzie się w listopadzie 2004 roku, a nagrodzone i wyróżnione prace zostaną opublikowane w kolejnej antologii.

Prace należy nadsyłać na adres:

Akademickie Centrum Kultury Uniwersytetu Gdańskiego
ul. Wita Stwosza 58
80-952 Gdańsk-Oliwa
(z dopiskiem „Konkurs Literacki”)

Informacje: (+48 58) 55 29 300, 55 29 450.

Beata Czechowska-Derkacz
rzecznik prasowy
Uniwersytetu Gdańskiego

NASZA „StuFKa”

Studencka Formacja Kabaretowa „StuFKa” istniejąca przy Wyższej Szkole Pedagogicznej pracuje dopiero od kwietnia 2003 roku, a już zaskarbiła sobie względy publiczności częstochowskiej i jest coraz lepiej znana w środowisku miłośników kabaretu w Polsce. Artyści odnieśli niebagatelny triumf. W trakcie VI Ogólnopolskiego Festiwalu Teatrów i Kabaretów Studenckich „Wyjście z cienia” artyści zdobyli wyróżnienie.

Kabaret „StuFKa” składa się z 4 osób. W gronie tym znajdują się artyści Dominika Kubicz, Marcin Gancarek, Piotr Knot, Marek Klimczak. Autorem tekstów i zarazem opiekunem grupy jest Waldemar Ossowski.

Artyści występowali już dla częstochowskiej publiczności. Kunszt „StuFKi” mogliśmy podziwiać w trakcie Juwenaliów 2003, recitalu w OPK Gaude Mater, podczas „Dni Częstochowy” czy w trakcie „Jesieni Studenckiej”. W listopadzie artyści zakwalifikowali się do udziału w VI Ogólnopolskim Festiwalu Teatrów i Kabaretów Studenckich „Wyjście z cienia”. Odbył się on w dniach 28-30 listopada 2003 r.

– Samo zakwalifikowanie się do tej imprezy było sukcesem, bo w eliminacjach udało się pokonać wiele grup istniejących znacznie dłużej niż my, a przez to bardziej doświadczonych. – tłumaczy Waldemar Ossowski, opiekun grupy. – Do Gdańska pojechaliliśmy z nadziejami na zajęcie dobrego miejsca, ale nie liczyliśmy, że wypadniemy aż tak dobrze. Nasz występ wzbudził duże zainteresowanie. Zaprezentowany program podobał się publiczności, jurorom, a także innym grupom uczestniczącym w tym przeglądzie. W efekcie tego otrzymaliśmy wyróżnienie. Traktujemy je w kategorii wspaniałego sukcesu, który utwierdza w przekonaniu, że to co robimy może się podobać publiczności. Taka motywacja to chyba największa nagroda za trud jaki wkładamy w przygotowanie programu i występy na scenie.

„StuFKa” wzięła udział w gdańskim festiwalu obok 18 kabaretów z całej Polski. W tym doborowym gronie znalazły się tak znane grupy jak: „Łowcy B”, „Neo – Nówka”, „Napad”, czy „Noł-Nejm”. Niezwykle pochlebne recenzje częstochowianie zebrali z ust jurorów. W ich gronie zasiadał znany w środowisku polskiej sceny kabaretowej artysta Władek Sikora (tworzył znany w Polsce kabaret „Potem”). Niezwykle pochlebnie wypowiadał się on o poziomie, który reprezentuje grupa. Sporo pochwał skierował pod adresem skeczu „Jolka”, który wyrasta powoli „jako as w talii” programu prezentowanego przez Kabaret „StuFKa”. Podoba się oraz wzbudza żywe zainteresowanie publiczności.

Wyjazd do Gdańska miał dla artystów także ważne znaczenie. Pozwolił zapoznać się z umiejętnościami innych grup, przyniósł sporo spostrzeżeń i własnych refleksji. Artyści podkreślają, że zdobyte w gdańskim festiwalu umiejętności z pewnością pozwolą im poprawić własne niedociągnięcia i mocniej

uwierzyć we własne siły. „StuFKa” to przecież młoda formacja. Pomimo sukcesów i ciepłego przyjęcia ze strony widzów nadal rozwija się i zdobywa umiejętności, wytwarzając swój specyficzny charakter.

To co artyści obiecali po powrocie z Gdańska, wdrożyli natychmiast na katowickim Festiwalu Twórczości Studenckiej „FETUS”. 8 grudnia podczas imprezy na Śląsku zdobyli drugie miejsce.

Pytani o przyszłość artyści są zgodni. Ich zdaniem recepta na sukces sprowadza się do kilku krótkich słów – „grać, grać, grać i jeszcze raz grać dla szerokiej rzeszy publiczności, a do tego uczyć się, uczyć i jeszcze raz uczyć”. W ten sposób „StuFKa” upatruje swoją szansę na sukces i zdobycie „korony i berła” sceny kabaretowej w Polsce.

Marek Makowski

CZEŚĆ ZWIĄZKOM ZAWODOWYM, CZEŚĆ!

Związki Zawodowe działające w Uczelni dopięły swego! Zgłoszony postulat odebrania dodatków kierowniczych osobom, które od lat te dodatki otrzymywały, a w niedawnym czasie utraciły te uprawnienia na mocy Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu (kryterium – czterech podległych pracowników), niekiedy na skutek reorganizacji struktur Uczelni, stał się faktem. 5 grudnia 2003 roku w prezencie Mikołajkowym wiadomość o wypowiedzeniu warunków płacy z dniem 31 grudnia (to z kolei jako prezent noworoczny) z ust Dyrektora Administracyjnego otrzymali (wymieniamy w kolejności alfabetycznej, tworząc nieoczekiwanie kolejny rozdział w cyklu „Poznajmy się”).

Mgr Alina Danecka

Kierownik Działu Praktyk Pedagogicznych

Ilość lat pracy zawodowej – 31, w tym w WSP – 31.

Ilość lat pracy do emerytury z mocy ustawy – 1,5 roku, wcześniejszej – uprawnienia nabyte w roku 2000

Walenty Derperak

p.o. Kierownika Domu Pracy Twórczej „Kłos”

Ilość lat pracy zawodowej – 37, w tym w WSP – 9

Ilość lat pracy do emerytury z mocy ustawy – 7, wcześniejszej – 2.

Henryk Kiciński

Kierownik Magazynu Głównego WSP

Ilość lat pracy zawodowej – 32, w tym w WSP – 12.

Ilość lat pracy do emerytury z mocy ustawy – 12, wcześniejszej – 7.

Mgr Beata Operacz

Kierownik Dziekanatu Wydziału Wychowania Artystycznego

Ilość lat pracy zawodowej – 19, w tym w WSP – 19.

Ilość lat pracy do emerytury z mocy ustawy – 18,
wcześniejszej – niewiele mniej.

Mgr Anna Pietrzyk

Kierownik Działu Nauki

Ilość lat pracy zawodowej – 29, w tym w WSP – 29.

Ilość lat pracy do emerytury z mocy ustawy – ponad 5,
wcześniejszej – niepełny rok.

Ewa Płomińska

Kierownik Sekretariatu Rektora

Ilość lat pracy zawodowej – 36, w tym w WSP – 24.

Ilość lat pracy do emerytury z mocy ustawy – 3,
wcześniejszej – od 2001 roku nabyte uprawnienia.

Zofia Szmigiel
Kasjer WSP

Ilość lat pracy zawodowej – 40, w tym w WSP – 10.

Ilość lat pracy do emerytury z mocy ustawy – 6, wcześniejszej – 1 rok.

Krystyna Tomżyńska
Kierownik Sekcji Inwentaryzacji

Ilość lat pracy zawodowej – 36, w tym w WSP – 32.

Ilość lat pracy do emerytury z mocy ustawy – 5, wcześniejszej – 0.

Elżbieta Wypych
p.o. Kierownika Dziekanatu Wydziału Matematyczno-Przyrodniczego

Ilość lat pracy zawodowej 20, w tym w WSP – 3.

Ilość lat pracy do emerytury z mocy ustawy – jeszcze niemało,
wcześniejszej – podobnie.

Mgr Renata Zawada
Kierownik Sekretariatu Dyrektora Administracyjnego

Ilość lat pracy zawodowej – 17, w tym w WSP – 17, w tym 8 lat na
stanowisku kierowniczym.

Ilość lat pracy do emerytury z mocy ustawy – jeszcze niemało,
wcześniejszej – podobnie.

Wszyscy wymienieni nie czuliby się dotkliwie skrzywdzeni:

- 1° gdyby prawie wszyscy w ostatnim okresie dodatkowo nie zostali obciążeni odpowiedzialnością materialną (tylko niektórzy już z chwilą objęcia stanowisk);
- 2° gdyby większość z nich nie była w wieku przedemerytalnym, gdy każda zapracowana złotówka liczy się jak jaśniejszy promyk na emeryckie lata (dawniej związki w takich przypadkach postulowały maksymalne dochody, teraz ich pozbawiają);
- 3° gdyby wszyscy nie pracowali na odpowiedzialnych, niekiedy strategicznych, stanowiskach, a swoją operatywnością i sztuką zorganizowania pracy podległych im małych zespołów nie zapewnili oszczędności kadrowych jednostek. Gdyby pracowali mniej wydajnie, łatwo by udowodnili, że zakres czynności przydzielony regulaminem administracyjnym wymaga większej liczby rąk do pracy. I po co to im było?
- 4° gdyby nie wiedzieli, że związki są ślepe na łamanie przepisów, gdy chodzi o „ich”, szczególnie uprzywilejowanych, ludzi.

Nie wymienimy tu nazwisk osób, o które chodzi. Dziś to jest uczelniana „tajemnica Poliszynela”, ale może kiedyś się rozgadamy i zawstydzimy naszych „prawych” związkowców.

Chciałoby się westchnąć do Boga o sprawiedliwość, bo ta związkowa, solidarna stała się fikcją. Zbieramy opinie i mamy wyrobiony pogląd: związki nie bronią globalnie interesów pracowniczych, nawet nie członków związków, tylko grupy, do której należą władze związkowe lub na szczególnych prawach członkowie. [Od Redaktora – osobiście ostentacyjnie wypisałam się ze Związków, gdy podległy mi pracownik na mocy uzgodnień związkowych otrzymał onegdaj podwyżkę 4 zł (słownie: czterech złotych)].

A na ile reprezentatywne są uczelniane związki zawodowe?

ZZ „Solidarność” wg stanu na koniec 2003 roku skupiał 91 członków (na 984 pracowników), tj. 9,24% pracowników, ZNP – 167, co stanowi 16,91% pracowników. Być może nasze dane są nieścisłe, może Pan Rektor zażąda informacji na temat stanu faktycznego i stwierdzi, czy aby obydwie związki w kwestii reprezentatywności spełniają wymogi ustawowe? Chcemy wierzyć, że dbające o przestrzeganie przepisów związki nie łamią ich same, nadużywając praw do reprezentacji załogi.

To by było tyle słów oficjalnych do naszych skutecznych związków od Redaktora Naczelnego, który jako kierownik Działu Nauki znalazł się niczym teleturniejowy „Jeden z dziesięciu” na liście wskazanej przez Związki Zawodowe. Były raczej gorzkie, więc z tomiku życzeń Knuda Eike Buchmana, cytowanego we wstępie „Od Redakcji”, wybraliśmy dla osłodzenia stosowne życzenia pod adresem Szefowych Związków Zawodowych.

Z serdecznymi życzeniami...

... przyjacielskiego zainteresowania innymi ludźmi. Ciepło, które sprawia, że człowiek „wzrasta”, powstaje przez zwrócenie się do innych. [...] Inni ludzie są naszym duchowym „zadaniem” na życie... Kiedy się staramy, postępujemy dobrze wobec ludzi, którzy są dla nas ważni. Życzę Ci siły do ciągłej pracy nad tym. Człowiek o szerokim sercu, który otwiera swoje oczy i uszy na świat, który lubi ludzi, będzie zawsze radosny.

Anna Bielny Krzysztof Teresiński
 Jolanta Ewa Ptominśka Walenty Desperak
 Miła Dardach Z Szmigiel Henryk Kiciński
 Renata Ławada Mypyk Beata Ofonca

Dużo radości, Drodzy Przedstawiciele Związków Zawodowych!

PS. 1. „Ludzie mówią”, że tworzą się koncepcje zmian strukturalnych, które mogłyby w efekcie dać części odrzuconych pracowników tytuł do dodatku funkcyjnego. **Jestem za!**, a w kwestii osobistej proponuję połączyć Dział Nauki z Działem Transportu. Sympatyczny męski zespół byłby niewątpliwie pomocny, jak wielokrotnie dla Redakcji, dla przedstawicielek „słabej płci” z Działu Nauki w skromnym liczebnie składzie. Może szybszy byłby transfer dokonań naukowych pracowników, w tym przedstawicieli związków zawodowych, do Redakcji czasopism z listy filadelfijskiej?

PS. 2. Do licha, to, co Związki Zawodowe proponują Rektorowi (patrz. Pkt. 1 na stronie 27 w numerze poprzednim 8/2003 – jednakowe wynagrodzenie na równorzędnych stanowiskach) to zwyczajna „urawniłowka”, wiążąca ręce decydentowi, kreująca Go na nieobiektywnego, niesprawiedliwego pracodawcę. Jakie pojęcie mają Związki Zawodowe o równorzędności zadań, kompetencji, zakresu odpowiedzialności? Skoro takie postulaty padają – żadne! Czy referent w Związkach Zawodowych ma takie same zadania, co np. pracownik Działu Nauczania i Spraw Studenckich na tym samym stanowisku, przygotowujący milionowe wypłaty za nadgodziny, umowy o dzieło, umowy-zlecenia? Taką samą odpowiedzialność? Równie spokojny sen? Związki Zawodowe czy pracodawca są w stanie ocenić kwalifikacje, przydatność, zaangażowanie pracowników na rzecz Uczelni? Coś dziwnego usiłuje się dziać w kwestii polityki kadrowej Uczelni. Drodzy przedstawiciele ZZ: nie usiłujcie ubezwłasnowolnić Władz Uczelni, bo w przeciwnym razie stworzymy trzeci związek w Uczelni: Związek Obrony Praw Pracodawcy!

A jaką odpowiedzialność ponoszą przewodniczące ZZ za wymuszane na Władzach decyzje?; za politykę kadrową i finansową Uczelni?

PS. 3. W Uczelni szuka się obszarów oszczędności. Mamy swój postulat, także z obszaru podwyżek. Pracownik na stanowisku adiunkta i starszego wykładowcy ze stażem na tym stanowisku do 9 lat otrzymuje wynegocjowaną przez Związki Zawodowe podwyżkę. Ze stażem od 9 do 14 lat na tym stanowisku – 50 % tej kwoty, powyżej – pozostaje na stawce z dnia 31 sierpnia 2003 roku. Podoba się ta propozycja Związkom Zawodowym? Czy nie rozległy obszar oszczędności, a równocześnie dodatkowy czynnik mobilizujący dla młodej i starszej kadry, która stopniami naukowymi powinna wzmocnić Uczelnię? Proponujemy w tej kwestii plebiscyt powszechny, a nie, li tylko, związkowy.

Apel

Bądź rozsądny emerycie,
Oszczędź państwo, skróć swe życie.

Komu bieda

Niechaj wkoło wielka bieda,
Poseł biedzie zjeść się nie da.

Ochudzenie

Coraz mniej mamy w portfelach,
Państwo oszczędza na obywatelach.

Zbigniew Grzędzielski

CZAS WIGILII

Tradycja nakazuje zostawić wolne nakrycie przy wieczerzy wigilijnej dla samotnego. Ten symbol zapisuje się w naszej świadomości jako potrzeba zatroszczenia się o innych, a w szczególności biednych i samotnych, by te radosne święta były w miarę promienne dla wszystkich.

Z taką intencją na apel Stowarzyszenia na Rzecz Dzieci i Młodzieży „Uśmiech Dziecka” w Częstochowie odpowiedziały studentki z Sekcji Wolontariuszy Studenckiego Koła Naukowego Terapeutów, prowadzonego przez prof. dr hab. Jarosława Jagiełę i dra Zbigniewa Wieczorka: Joanna Doromoniec, Monika Grzanka, Patrycja Kierat, Anna Kłyż, Karolina Kosałka, Marta Lewandowska, Zuzanna Marczak, Kamela Paliczka, Gabriela Pierek – prezes Studenckiego Koła Terapeutów, Anna Szafert, Aneta Szoltis. Inspiratorką i koordynatorką akcji, a także autorką plakatu była Adrianna Sarnat, nie będąca wprawdzie członkiem tego Koła, ale współpracująca społecznie ze Stowarzyszeniem na Rzecz Dzieci i Młodzieży „Uśmiech Dziecka” w Częstochowie.

Stowarzyszenie na Rzecz
Dzieci i Młodzieży
"UŚMIECH DZIECKA"
ul. Manganowa 12a, 42-200 Częstochowa
tel. 361 89 65
IDS 150398408 NIP 949-17-29-168

Częstochowa, 10.12.2003

**Do Prorektora WSP
Dr Jerzego Mizgalskiego**

W związku ze zbliżającymi się Świętami Bożego Narodzenia, Stowarzyszenie na Rzecz Dzieci i Młodzieży organizuje zbiórkę funduszy na paczki świąteczne dla naszych dzieci. Prosimy władze uczelni o zgodę na zbiórkę pieniężną na terenie uczelni, która rozpoczyna się już od 16.XII. 2003. Akcja ta pozwoli na uwrażliwienie studentów na potrzebujących. Pragnę zaznaczyć, że współpracujemy z WSP, przyjmując ok. 40 studentów rocznie, oraz wolontariuszy, na praktyki w świetlicy socjoterapeutycznej prowadzonej przez nasze Stowarzyszenie, gdzie uczęszcza około 60 dzieci. Bardzo prosimy, aby akcję zbiórki pieniędzy poprowadziło Studenckie koło Naukowe Terapeutów, z którymi współpracujemy. Z rozpatrzeniem naszej prośby. Życzę wielu sukcesów

Przewodniczący Stowarzyszenia

Joanna Zydel

W czasie trzydniowej akcji na terenie Uczelni studentki zgromadziły kwotę 837,26 zł.

Na zdjęciu z puszką Patrycja Kierat
(fot. A. Pietrzyk)

RES ACADEMICAE

Spotkania przedświąteczne odbyły się w różnych gremiach. Kameralnych spotkań było tak wiele, że trudno je tu wymieniać. W środę 17 grudnia dzielili się opłatkiem Senatorowie, Słuchacze Uniwersytetu Trzeciego Wieku, a także młodzież studencka z kadrami pedagogicznymi na międzywydziałowym spotkaniu opłatkowym.

Opłatkiem podzielili się Senatorowie (fot. M. Makowski)

Spotkanie opłatkowe uczestników Uniwersytetu Trzeciego Wieku (fot. A. Pietrzyk)

Spotkanie przedświąteczne pracowników Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych (fot. Z. Ziarkowski)

W przedświątecznym nastroju spotkał się Prorektor ds. Nauki prof. dr hab. Tadeusz Panecki z grupą najbliższych pracowników (fot. A. Pietrzyk)

Zatrzymajmy się chwilę przy tym ostatnim spotkaniu. Było to drugie spotkanie wigilijne z inicjatywy studentów (Dziekani wsparli je finansowo). Spotkanie otworzył Piotr Urbaniak, po czym życzenia złożył Rektor prof. dr hab. Janusz Berdowski, o. prof. Mieczysław Łacek – przedstawiciel Jasnej Góry, ks. Grzegorz Ułanek – duszpasterz środowisk twórczych. A potem było mnóstwo życzeń „szeptanych” przy dzieleniu się opłatkiem, dużo uścisków i serdeczności przy stole zastawionym tradycyjnymi wigilijnymi potrawami.

Fot. A. Pietrzyk

Młodzieży było mniej niż roku ubiegłym, ale Władze Rektorskie były w komplecie, byli przedstawiciele Władz Dziekańskich wszystkich Wydziałów, był Dyrektor Administracyjny oraz spore grono nauczycieli akademickich.

Współorganizatorem Międzywydziałowego Wieczoru Wigilijnego 2003 był Arkadiusz Płomiński, student dwóch kierunków: III rok Administracji, II rok Historii.

CO CESARSKIE, CESARZOWI

Rok temu ganiliśmy nasze służby socjalne za wybór odległego supermarketu jako miejsca realizacji świątecznych talonów. Za przykład daliśmy inne zakłady, które przy wyborze kontrahenta brały pod uwagę jego niekłopotliwą dostępność. Czy to nasza zasługa, czy nie, tegoroczne bony będziemy mogli realizować w ponad dwustu punktach w mieście różnych branż, honorujących kupony podarunkowego

Fot. A. Pietrzyk

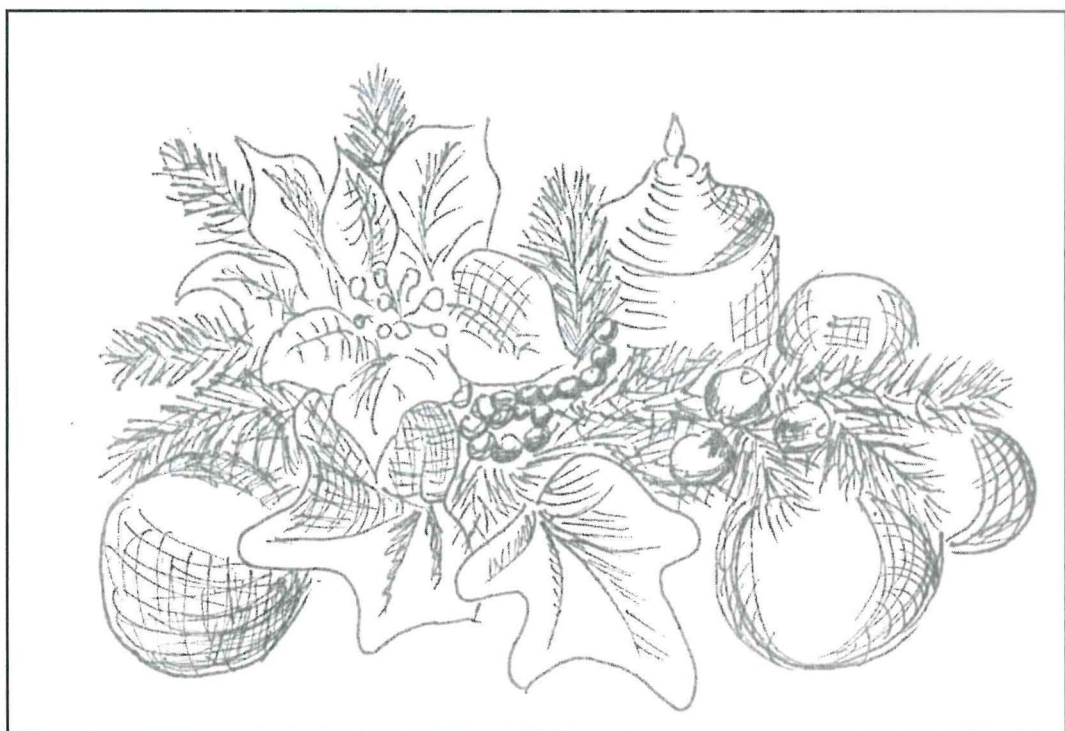
Sodexho Pass, a wykaz tychże dostępny był na tablicy Działu Spraw Pracowniczych (i w internecie) dla odbierających od 10 grudnia talony o wartości 300 zł dla pracowników, 200 zł – dla emerytów, 150 zł dla drugoetatowców. Pracownicy nie mieszkający na stałe w Częstochowie mogli je realizować w miejscu zamieszkania (lub pobliżu). Z przewrotnością dziennikarską mierzyliśmy sekundnikiem czas „obsługi” jednego klienta. Na obsłużenie pojedynczego klienta Paniom Renacie Jodłowskiej i Joannie Będuch z Działu Spraw Pracowniczych wystarczyło na pojedynczego klienta 30 sekund. Mierzyliśmy czas obsługi kilku osób! Gorzej było, gdy oczekującym w kolejce trafił się zbiorowo upoważniony przedstawiciel dużej grupy koleżeńskiej. Ale oczekujący podchodzili do zbiorowych akcji z wyrozumiałością. Gdyby każdy opuścił swoje stanowisko w drodze po przysługujący mu uczelniany świąteczny podarunek, mogłoby to dezorganizować pracę w wielu jednostkach.

Dając przykład przydatności tegorocznego rozwiązania z uczuciem zadowolenia i wdzięczności pod adresem służb socjalnych Redaktor Naczelny pobięła zrealizować talon w ... pobliskiej aptece, rezygnując z ofert promocyjnych, kuponów konkursowych itp. No cóż, każdemu wedle potrzeb. I za tę możliwość wyboru powszechnie dziękujemy Osobom, które podjęły korzystną dla pracowników decyzję.

* * *

Do naszych rąk trafił Informator Urzędu Miasta Częstochowy (październik/listopad 2003). Okładka przypominała o wydarzeniach, w które byliśmy uwikłani i o których pisaliśmy Czytelnikom w numerze 7/2003 na stronach 33-34. W Biuletynie Urzędu Miasta na str. 7 padły zdania nas dotyczące zaledwie tej treści: „W niedzielę uczestnicy Kongresu m.in. wzięli udział w uroczystej mszy św. na Jasnej Górze, wysłuchali specjalnego koncertu w wykonaniu częstochowskich artystów oraz spotkali się w grupach tematycznych. Dyskutowali o przyszłej współpracy i wymianie doświadczeń.” Coś nam się wydaje, że to nadto anonimowe relacje udziału czterech organizatorów i sponsorów „spotkań w podgrupach”, z inicjatywy organizatorów Kongresu Częstochowian. Chciałoby się przypomnieć Redakcji Informatora Urzędu Miasta starą, słuszną dewizę: „Co cesarskie cesarzowi, co boskiego Bogu”.

Szkoda, że impreza, w którą się zaangażowaliśmy (a raczej zostaliśmy włączeni na podstawie ustnych uzgodnień i odnieśliśmy się do zadania w sposób odpowiedzialny) w rezultacie pozostawiła niesmak i rozgoryczenie. Komitet organizacyjny zaniechał zwrócenia się z oficjalną prośbą do JM Rektora o zorganizowania wieczoru w naszej Uczelni. Do działań organizacyjnych, oczekiwanych od WSP, w ostatniej chwili organizatorzy dołożyli podjęcie gości wieczornym poczęstunkiem (na koszt Uczelni oczywiście). Rektor, mimo że był dotknięty nieeleganckim postępowaniem organizatorów, wyasygnował środki, by nie przynieść wstydu Miastu i Uczelni. Pan Prezydent zaszczylił spotkanie, więc na własne oczy mógł podziwiać naszą staranność i gościnność. Mimo wszystko Rektor nie otrzymał ani jednego słowa podziękowania za nasz wkład w I Światowy Kongres Częstochowian. Przemilczały o nim lokalne media, ale można je zrozumieć, biorąc pod uwagę, że dysponowały zaproszeniami, w których udział czterech współorganizatorów (spotkania po oficjalnym zamknięciu Kongresu były w czterech grupach) został całkowicie pominięty. Ale żeby Informator Urzędu Miasta nie wymienił bodaj jednym zdaniem współorganizatorów (także sponsorów finansowych) i cały splendor przypisał głównym organizatorom? – to chyba nie jest uczciwe.

Z naszej studenckiej galerii – Iwona Nowaczyk

* * *

W poprzednim numerze, na stronie 12, pisaliśmy o rewizycie gości z Izraela. Nasza relacja z przyjęcia Gości była zwięzła, a jej zdawkowość wynikała ze skromności obligującej Gospodarzy. Z tym większą satysfakcją upubliczniamy list, jaki napłynął na ręce JM Rektora prof. dra hab. J. Berdowskiego, wyrażający wdzięczność za niezwykle serdeczne przyjęcie.

OFFICE OF THE DIRECTOR GENERAL **לשכת המנהל הכללי**

ב"ה

BAR-ILAN UNIVERSITY אוניברסיטת בר אילן

RAMAT-GAN, ISRAEL 52000 רמת-גן
 PHONE: 03-5318530, 5318531 טלפון
 CABLES: UNI BAR ILAN מכרזים
 FAX: 03-5351853 פקס

November 26, 2003
2003-2004 - נ"ח - סכ" - 1064

Prof. Dr. hab. Janus Berdowski
 Rector
 WSP CZESTOCHOWIE
 Poland

Dear Professor Berdowski,

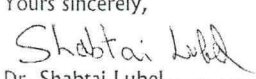
Upon our return to Israel, I wish first and foremost to thank you for the wonderful hospitality shown us while visiting the university which you head. I have no doubt, that I, personally, have acquired a dear friend who leads a distinguished university, assisted by honored colleagues in all the academic disciplines maintained at your institution.

While visiting you, I met an excellent team of professors whose only goal was the advancement of science. It is only natural, since this is the principle of academic research which we are obliged to follow. By this, I mean we are obligated to excellence in scientific research and in teaching, in all fields we relate to.

I was most impressed by your efforts to advance the fields which you engage in. Therefore, I wish to reiterate the topics brought up in our conversation. There is a need for an exchange of researchers and research students, for cooperation in fields of common interest to both institutions, and for additional academic programs. In the coming days, I will call for a meeting for further coordination, at my institution, and I believe that we will be able to translate these plans into concrete deeds.

I have the honor of sending you a small token of appreciation – two albums representing Israel. I believe that the ties between our two institutions, in all possible areas, will be strengthened. Please see us as a suitable partner for shared projects.

Thanking you from the bottom of my heart,

Yours sincerely,

 Dr. Shabtai Lubel

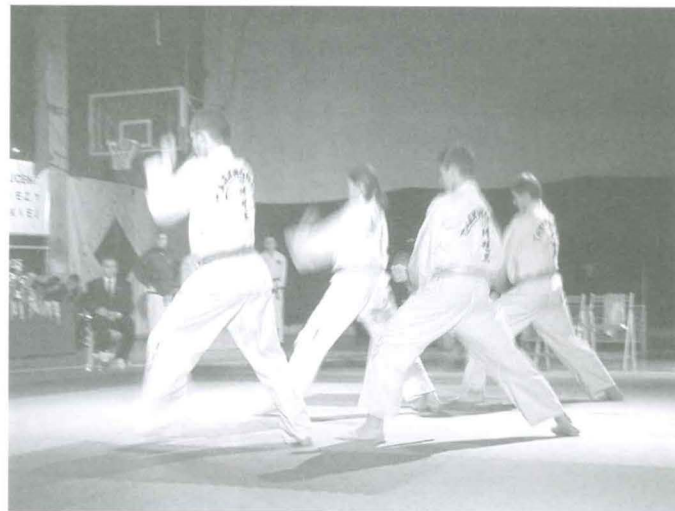
Podziękowania za widoczną dbałość o przebieg wizyty szczególną serdeczność (co powinno satysfakcjonować naszą społeczność) Redakcja postanowiła dołączyć do rozdziału „Co cesarskie, cesarzowi”. I chyba trafnie.

UDANE MISTRZOSTWA

29 Listopada w częstochowskim klubie Politechnik, rozegrano IV Akademickie Mistrzostwa Polski w Taekwon-do ITF. Podobnie jak w latach ubiegłych i w tym roku z bardzo dobrej strony pokazali się zawodnicy i zawodniczki KU AZS Politechniki Częstochowskiej.

W klasyfikacji drużynowej częstochowianie zajęli drugie miejsce, ustępując pola jedynie reprezentacji KU AZS UMCS w Lublinie. Brązowy medal przypadł reprezentantom KU AZS PWSZ w Legnicy. Indywidualnie zawodnicy z Częstochowy łącznie wywalczyli 17 medali. Dodatko-

IV AKADEMICKIE MISTRZOSTWA POLSKI TAEKWON-DO

wo, częstochowianin Artur Osuchowski, został wybrany do grona najlepszych zawodników mistrzostw. W walkach indywidualnych, pokazach technik specjalnych złote medale dla reprezentacji KU AZS Politechniki Częstochowskiej zdobyli:

W walkach indywidualnych w kategorii do 70 kg Aleksandra Nowak. W kat. do 63 kg, wśród mężczyzn tryumfował Artur Osuchowski. W kategorii do 80 kg najlepszy okazał się Zdzisław Synoradzki. W układach DAN do 8 Kup – najlepsza okazała się Justyna Kropka.

W technikach specjalnych złoty medal wywalczył w kategorii do 3Kup – Łukasz Rygiel.

Na podkreślenie zasługuje wysoki poziom sportowy jak i organizacyjny mistrzostw.

Dopisali czołowi polscy taekwondzisci oraz główna wielkiego wydarzenia publiczność. Nic zatem dziwnego, iż bardzo zadowolony z zakończonych mistrzostw był dr Jacek Wąsik, trener zawodników, Prezes Częstochowskiej Akademii Taekwon-do, pracownik Instytutu Fizyki Wyższej Szkoły Pedagogicznej: *Bardzo się cieszę, że po raz kolejny udało nam się zorganizować tę imprezę. Organizowaliśmy mistrzostwa już po raz trzeci. Jednak tym razem, mając w pamięci doświadczenia lat ubiegłych, byłem o wiele spokojniejszy o losy tegorocznych zawodów – mówił zaraz po mistrzostwach.*

Paweł Boroś (fot. Paweł Boroś)

OSTATNI AKORD

W numerze 7/2003 na str. 79 pisaliśmy o okresowych szkoleniach BHP, zgodnie z wymogami Kodeksu Pracy. Zwieńczeniem cyklu spotkań z pracownikami w ramach 19 grup było spotkanie z kadra kierowniczą w dniu 10 grudnia 2003 r. Rozpoczęło się 9³⁰ w sali Stołówki i miało zgromadzić, zgodnie z listą zaproszonych, aż 149 osób, pełniących w Uczelni funkcje kierownicze. Można więc było wysłuchać informacji lekarza, specjalisty medycyny pracy, który sprawuje pieczę nad pracownikami naszej Uczelni, o formach pierwszej pomocy, potem o obowiązkach pracodawcy w zakresie określania warunków pracy, których pochodną są specjalistyczne badania i wyznaczony czas kolejnych badań okresowych. Wystąpienie zakończyło się uświadomieniem dobrze znanej, a raczej boleśnie znanej, sytuacji służby zdrowia w naszym kraju. Była też mowa o prawach i obowiązkach pracowniczych, prawach i obowiązkach pracodawcy, dokonano wyrywkowej interpretacji Kodeksu Pracy. Kolejny prelegent mówił o zagrożeniach wypadkowych w miejscu pracy i skutecznych formach za-

Fot. A. Pietrzyk

pobiegania im, powinnościach obu stron w przypadku wypadku w miejscu pracy, w drodze do pracy itd. W przerwie zaproszono uczestników do zwiedzenia mini-wystawy. Była prawdziwie „mini”, bo zestaw eksponatów ograniczył się do trzech typów gaśnic.

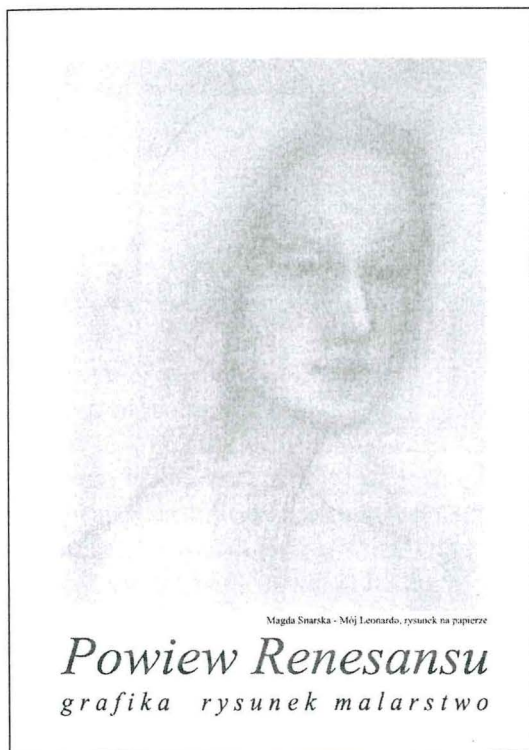
Po przerwie liczba uczestników zmalała gwałtownie, ale przecież była to środa, dzień wyznaczony na spotkania licznych gremiów.

PREZENTACJE PLASTYCZNE

Krótko odnotujemy wernisaże wystaw, w których nie uczestniczyliśmy.

20 listopada w Galerii Małopolskiego Biura Wystaw w Olkuszu miał miejsce wernisaż wystawy „Powiew Renesansu”, na której nasze artystki Magda Snarska i Krystyna Szwejłkowska prezentowały swe prace zainspirowane fascynacją Renesansem. Miłośnicy sztuki z Częstochowy podziwiali je wcześniej w Miejskiej Galerii Sztuki.

Obie artystki w Galerii MBWA w Olkuszu
(fot. D. Reterska)

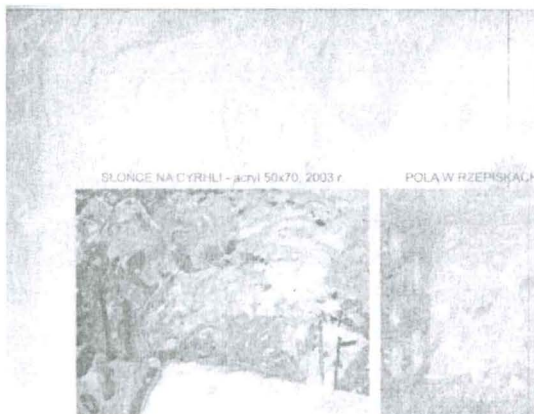
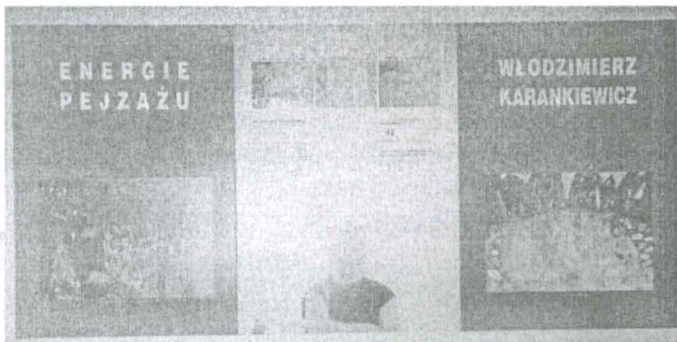

Ad. Krystyna Szwejłkowska ze studentem swojej grupy specjalizacyjnej (studia zaoczne) Beniaminem Bujasem (wielu studentów kierunku pochodzi właśnie z Olkusza. „Odliczyli się” tłumnie na wystawie swoich pedagogów)
(fot. D. Reterska)

Ad. Magda Snarska na tle swej pracy
(fot. D. Reterska)

12 grudnia 2003 roku w Ośrodku Promocji Kultury „Gaude Mater” odbył się wernisaż wystawy ad. Włodzimierza Karankiewicza. Prace jego mogliśmy podziwiać uczestnicząc w promocji książki „Droga i Rozdroża Kultury Chrześcijańskiej Europy” (o czym piszemy w Biuletynie), a dla Czytelników prezentujemy katalog.

WŁODZIMIERZ KARANKIEWICZ

ul. Skośna 14, 42-200 Częstochowa
tel. (0-34) 363 80 40

Urodził się 21 stycznia 1959 r. w Kamiennej Górze. W latach 1973-78 uczył się w Państwowym Liceum Sztuk Plastycznych w Częstochowie. Studiował w latach 1984-89 na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom z wyróżnieniem w pracowni prof. Jana Szancenbacha w roku 1989. Jest adiunktem, kierownikiem Zakładu Malarstwa i Rysunku w Instytucie Plastyki WSP w Częstochowie.

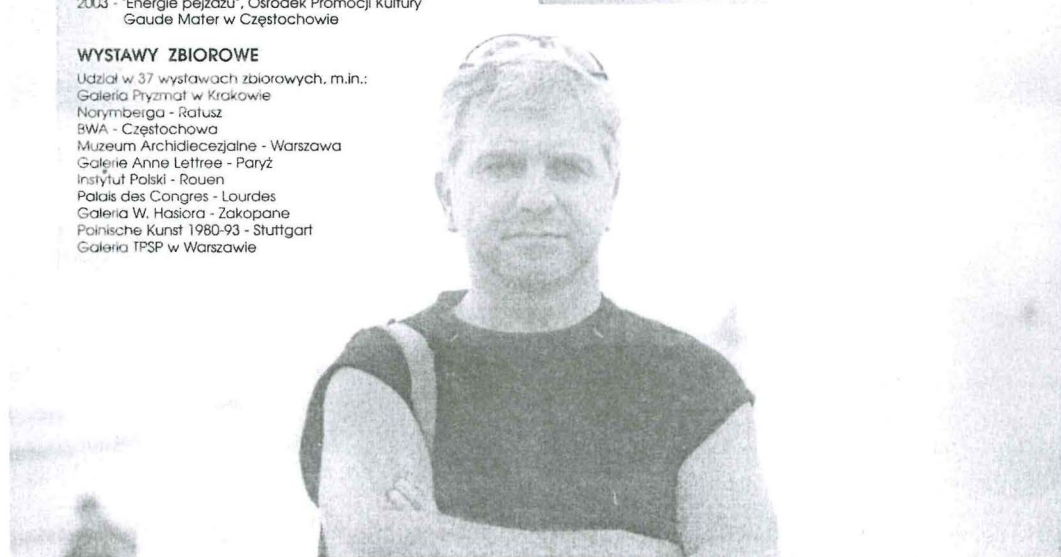
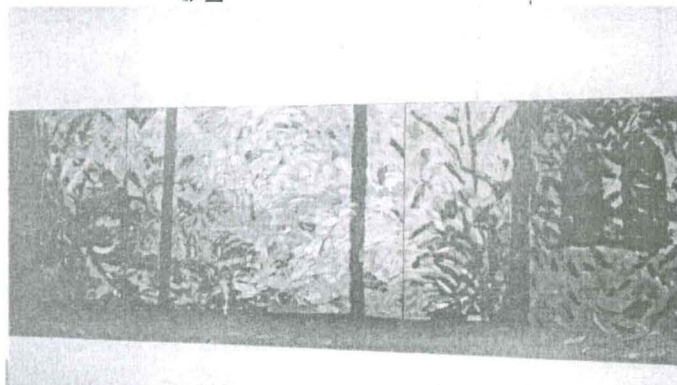
WYSTAWY INDYWIDUALNE

- 1991 - Galeria Sztuki Współczesnej "Profil" Pałac Kultury w Poznaniu
- 1992 - BWA Częstochowa
- 1992 - Dominik Rożnowski Gallery, Kraków
- 1993 - "Energie pejzażu, energie przedmiotu", Galeria Krytyków "Pokaz" SBWA w Warszawie
- 1994 - "Energie ujarzmione", Galeria "Wozownia" w Toruniu
- 1994 - "Konewki i trójki", Galeria CDN-Art w Częstochowie
- 1995 - "My artyści", Teatr im. A. Mickiewicza w Częstochowie
- 1996 - "Osobowości malarckie", Filharmonia Częstochowska
- 1998 - Wystawa malarstwa, Galeria ASP w Krakowie
- 1998 - ART WALK, Dariusz Bebel Gallery, Vancouver BC, Canada
- 2003 - "Energie pejzażu", Ośrodek Promocji Kultury Gaude Mater w Częstochowie

WYSTAWY ZBIOROWE

- Udział w 37 wystawach zbiorowych, m.in.:
- Galeria Pryzmat w Krakowie
- Norymberga - Ratusz
- BWA - Częstochowa
- Muzeum Archidiecezjalne - Warszawa
- Galerie Anne Lettrec - Paryż
- Instytut Polski - Rauen
- Palais des Congres - Lourdes
- Galeria W. Hasióra - Zakopane
- Painische Kunst 1980-93 - Stuttgart
- Galeria TPSP w Warszawie

GALERIA OŚRODKA PROMOCJI KULTURY
GAUDE MATER

TA JOJ! TA LWÓW

Pozwoliliśmy sobie zaczerpnąć tytuł z płyty CD, jednej z pięciu w komplecie „Piosenek Staśka Wielanka”, wydanych przez Reader's Digest. Obok tytuły: *Tylko we Lwowie*, *Tango Łyczakowskie*, *Orlątka*, *Urodzeni we Lwowie...* Ci, którzy po krwi przodków czują sentyment do miejsca Lwowa w historii i kulturze Polski, słuchając płyty wzruszyliby się najpewniej. Dla Redakcji wzruszające jest poruszenie, jakie wywołały dwie relacje z podróży do Lwowa w numerze 7/2003. Stały się inspiracją do ciekawych rozmów. Nieoczekiwanie odwiedziły Redakcję osoby, które z nutą rozrzewnienia mówiły o korzeniach lwowskich, np. o opowieściach Babci, które tak zapisały się w świadomości, że jedna z naszych interlokuterek nie widząc nigdy Lwowa „oddycha” atmosferą jego uliczek. I chciałyby choć raz zobaczyć Lwów i odetchnąć tam prawdziwie, nie tylko wyobraźnią.

Może to zainteresowanie wykorzystałyby stosowne grupy inicjatywne, organizując kolejny „wspólny” wypad? Z pewnością na mapie Europy jest wiele urokliwych miejsc, wiele cennych obiektów godnych obejrzenia. Ale Lwów trzeba zobaczyć nade wszystko!

* * *

Do Lwowa jest dalej niż do Warszawy i z tego faktu skorzystali nasi studenci, a relację przedstawił Marek Makowski.

Grupa 47 studentów częstochowskiej WSP uczestniczyła w wycieczce do parlamentu RP w Warszawie. W gronie uczestników wycieczki znalazły się również studentki z Kijowa (z Kijowskiego Uniwersytetu Słowistycznego) przebywające w ramach stażu w Częstochowie. Studenci spotkali się z posłami i senatorami. Zwiedzali Sejm i Senat RP. Odbyli spotkanie z posłami; Renatą Beger i Edwardem Maniurą. Zamienili również kilka słów z senatorem Januarem Bieniem.

W programie wycieczki znalazło się także miejsce na zwiedzanie zabytków Warszawy: Starego Miasta i Zamku Królewskiego. Wyjazd do stolicy odbył się 27 listopada 2003 roku.

Od lewej: Adrian Piłśniak, poseł Edward Maniura, Arkadiusz Płomiński, Łukasz Łyczko, Michał Lorek
(fot. Anna Bocińska)

Od lewej: Arkadiusz Płomiński, Anna Bocińska, Adrian Piłśniak w Sali Kolumnowej (fot. M. Lorek)

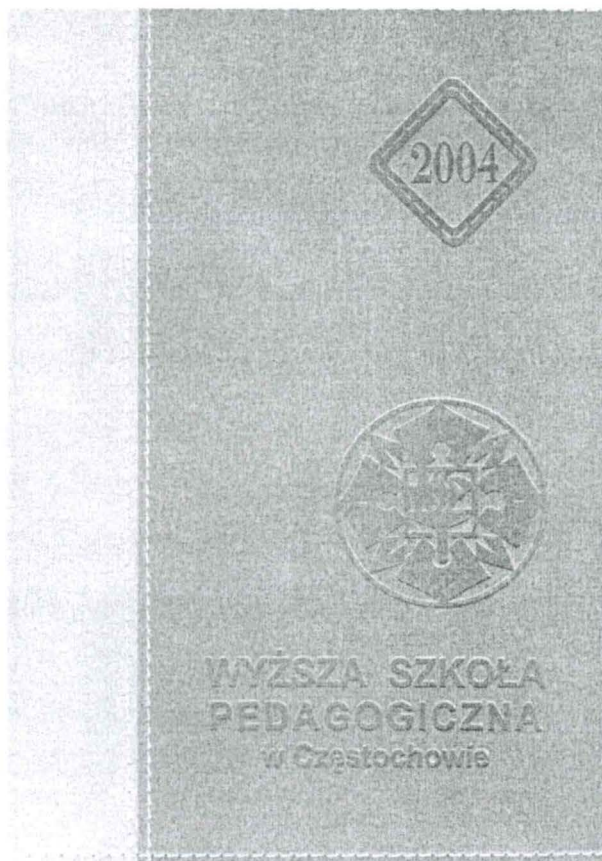
Arkadiusz Płomiński (fot. A. Pietrzyk)

Organizatorem wycieczki do Warszawy był student III roku kierunku Administracja i II roku kierunku Historia Arkadiusz Płomiński – przewodniczący Koła Naukowego Myśli Administracyjno-Prawnej (był też współzałożycielem tego Koła działającego przy Instytucie Administracji), wiceprzewodni-

czący Wydziałowej Rady Samorządu Studenckiego Wydziału Filologiczno-Historycznego. Dodajmy, że Arkadiusz Płomiński był także w roku ubiegłym współorganizatorem prapreferendum na temat przystąpienia Polski do Unii Europejskiej.

KALENDARZ NA NOWY ROK

Kolejny już raz do wybranych adresatów trafi WSP-owski kalendarz na rok 2004.

Od Rektora

Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Częstochowie wchodzi w 2004 rok jako uczelnia o ugruntowanej pozycji wśród państwowych Szkół Wyższych w Polsce. Nie zamierzamy poprzestawać na już odniesionych sukcesach. Staramy się przez cały czas dostosowywać jakość i standardy kształcenia do wymagań rynku pracy i oczekiwan młodzieży. Prowadzona przez naszych pracowników działalność badawcza wnosi istotny wkład do ogólnego dorobku nauki polskiej. Badania naszych pracowników są wykorzystywane w praktyce.

Nie tracą na aktualności plany przekształcenia WSP w państwową Akademię imienia Jana Długosza, co w przyszłości ma również zaowocować utworzeniem Uniwersytetu w Częstochowie.

Rok 2004 ma więc być kolejnym etapem powiększania dorobku: zwiększania liczby pracowników, studentów oraz bazy lokalowej.

Niech stanie się również okresem wyjątkowej pracy w drodze ku spełnieniu postawionych przed nami celów. Żywię głęboką nadzieję, że uda nam się sprostać wszystkim wyzwaniom. czego Państwu i sobie życzę.

Janusz Berdowski

Niestety – „do wybranych”, bo nakład musiał być niski ze względów oszczędnościowych, ale nie można zaniedbać promocji Uczelni, nawet w trudnych dla niej czasach. Poza zaprezentowanym słowem wstępnym od Rektora prof. dra hab. Janusza Berdowskiego, autor kilkustronicowej wkładki mgr Marek Makowski, specjalista ds. promocji Uczelni, przedstawił krótki rys historyczny pierwszej humanistycznej Uczelni w Częstochowie, obecne Władze Uczelni i jej strukturę, ofertę edukacyjną. No cóż, kalendarz „z rozdzielnika” trafi do rąk kierownictwa Uczelni wszystkich szczebli, do członków Senatu, do przedstawicieli współpracujących instytucji, do wyróżniających się dokonaniem studentów i pracowników. Życzymy, by skrzętnie notowano w nim wydarzenia z życia Wyższej Szkoły Pedagogicznej, a na radośnie, np. na zielono, zaznaczano dni sukcesów. Niech więc ten kalendarz w barwach notatek „zieleni się”! I nie tylko na wiosnę, ale przez cały rok!

Mecenas praktyczny

Tylko na jednej, jedynej sprawie,
Dwa pokolenia wykształcił prawie.

Zbigniew Grządzielski

JA NIE JESTEM DOLAR, ŻEBY SIĘ WSZYSTKIM PODOBAĆ

Kazimierz Dejmek

Otwieramy dyskusję nad kształtem naszego pisma. Nie jest to wyzwanie przypadkowe. Okoliczności debaty zdradzimy niebawem. Prosimy PT. Czytelników o wypowiedzi do 10 lutego 2004 roku. Adres Redakcji jest dostępny na ostatniej stronie każdego Biuletynu.

JANUSZ HURNIK

W Z L O T

Motto: Zgadzam się na ten krajobraz
który nie istnieje.

Ewa LIPSKA

Dlaczego WZLOT? Bo wiemy wszyscy, że **Twarz Kobiety**, co uczy się **Latania**, opisuje sobą – każdym drgnieniem mięśni, każdą wypukłością **Skóry**, błyskiem **Źrenic**, niesfornością **Włosów** – opisuje odwieczną **Historię Czarownicy** (*tkwiącej w Kobiecie*), tęskniącej za łagodnością łąki, delikatnością dłoni **Mężczyzny**, (*może w nim mieszkać nawet Diabeł*). Najważniejsze by odnalazł sens istnienia i sens **Czekania**, by nazwał **Imieniem**...

1.

zdumiony
MĘŻCZYŻNA
patrzy jak
kreska po kresce
z tej plataniny
OBRAZÓW
pękających
spadających
umykających
wyłania się KOBIEȚA
wypełniona
OCZEKIWANIEM

2.

jak wolno płynie
CZAS gdy wielkie
oczy zdumienia
nazywają raz
jeszcze ciało
KOBIEȚY
kolorami zapachami
i fakturą pamięci
(za progą DOMU
łkanie SKRZYPIEC
wypełnia dłonie MĘŻCZYŻNY
uspokojeniem)

3.

plama
słońca jak
spadająca GWIAZDA
wpada w plecy
KOBIEȚY
otoczonej kokonem
zapachów pozorów
tęsknot
a MĘŻCZYŻNA
kaleczy siekierą
drzewo za drzewem
w lesie OCZEKIWANIA

4.

słów
KROPLE
przenikają przestrzeń
wyjałowioną OCZEKIWANIEM
a od uścisku
MĘŻCZYŻNY źdźbła traw
mdleją zdumione
siłą tkliwości
KOBIEȚA trwa
zawieszona między
WIOSNĄ rzeki a
twardą skałą JESIENI

5.

tysiące
STOKROTEK
wypełniają gwarnym
tłumem
ciało KOBIEȚY
a motyle zbudzone
oddechem MĘŻCZYŻNY
lądują na łuku brwi i obsiadają
wargi nabrzmiałe niecierpliwością
głodne SPEŁNIENIA
LOTU po złocistość
NIEBOSKŁONU

6.

opuszkami
palców MĘŻCZYŻNA
gestem stanowczym
rozciera KOLORY
i przenosi na papier
smak wiatru, co otarł się
o łydki KOBIEȚY
przebudzonej nagle
(oswaja go teraz leniwymi
ruchami kredki, powtarzającymi
marzenia o wtuleniu się
w środek srebrzystości)

DOKUMENTY

Tradycyjnie komunikujemy o kolejnych zarządzeniach Rektora

Zarządzenie wewnętrzne R0210/46/2003 Rektora Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie z dnia 12.11.2003 r. w sprawie odpłatności za zajęcia dydaktyczne dla studentów Podyplomowych Studiów Wychowania Fizycznego w roku akademickim 2003/2004.

Zarządzenie wewnętrzne R0210/47/2003 Rektora Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie z dnia 14.11.2003 r. w sprawie odpłatności za zajęcia dydaktyczne dla studentów Podyplomowych Studiów „Fizyka z Informatyką” w roku akademickim 2003/2004.

Zarządzenie wewnętrzne R0210/48/2003 Rektora Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie z dnia 25.11.2003 r. w sprawie uruchomienia w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Częstochowie Podyplomowych Studiów „Praca Socjalna i Organizacja Pomocy Społecznej” w roku akademickim 2003/2004.

Zarządzenie wewnętrzne R0210/49/2003 Rektora Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie z dnia 25.11.2003 r. w sprawie odpłatności za zajęcia dydaktyczne dla studentów Podyplomowych Studiów „Praca Socjalna i Organizacja Pomocy Społecznej” w roku akademickim 2003/2004.

Zarządzenie wewnętrzne R0210/50/2003 Rektora Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie z dnia 25.11.2003 r. w sprawie odpłatności za zajęcia dydaktyczne dla studentów Podyplomowych Studiów „Wiedza o społeczeństwie” w roku akademickim 2003/2004 i 2004/2005.

Zarządzenie Wewnętrzne R 0210/51/2003 Rektora Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie z dnia 27.11.2003 r. w sprawie powołania komisji konsultacyjnej i egzaminacyjnej przedmiotu: „Przysposobienie obronne”.

Zarządzenie wewnętrzne R0210/52/2003 Rektora Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie z dnia 3.12.2003 r. w sprawie odpłatności za zajęcia dydaktyczne dla studentów Podyplomowych Studiów „Zarządzanie dla oświatowej kadry kierowniczej”, VI cykl, w roku akademickim 2003/2004.

Zarządzenie wewnętrzne R0210/53/2003 Rektora Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie z dnia 9.12.2003 r. w sprawie odpłatności za zajęcia dydaktyczne dla studentów Podyplomowych Studiów „Wiedza o społeczeństwie”, IV cykl, w roku akademickim 2003/2004 i 2004/2005.

**Zarządzenie Wewnętrzne R0210/51/2003
Rektora Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie
z dnia 27.11.2003 r.**

w sprawie powołania komisji konsultacyjnej i egzaminacyjnej z przedmiotu: „Przysposobienie obronne”

Na podstawie art. 49 ust. 2 ustawy z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. nr 65, poz. 385 z późn. zm.), w związku z art. 166a ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2002 r., Nr 21, poz. 205 z późn. zm) i rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej i Sportu oraz Ministra Zdrowia z dnia 2 października 2003r. w sprawie przeprowadzenia przysposobienia obronnego studentów i studentek (Dz. U. nr 174, poz. 1686), w oparciu o § 5 zarządzenia wewnętrznego Rektora Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie R0210/35/2003 z dnia 15 października 2003 r. zarządzam, co następuje:

§ 1

Powołuję komisję konsultacyjną i egzaminacyjną z przedmiotu: „Przysposobienie obronne”.

§ 2

Funkcję Przewodniczącego komisji pełni mgr Adam Szwarc.

§ 3

W skład ww. komisji wchodzi dwóch konsultantów:

- 1) mgr Adam Szwarc
- 2) mgr Eugeniusz Andryszkiewicz

§ 4

Stosownych wpisów do indeksów studentów, którzy zdali egzamin z przedmiotu: „Przysposobienie obronne” dokonuje Przewodniczący komisji.

§ 5

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

PISMO OKÓLNE NR 2/2003**z dnia 28 listopada 2003 r. Rektora Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie
w sprawie powołania Rektorskiej Komisji ds. Programu Oszczędnościowego**

1. Na podstawie § 40 ust. 3 Statutu Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie z dnia 14 czerwca 1991 r. (tj. z dnia 28 maja 1997 r.) powołuję Rektorską Komisję ds. Programu Oszczędnościowego.
2. W skład ww. Komisji wchodzi:
 - 1) dr hab. Marek Lubelski
 - 2) prof. dr hab. Brygida Grzeganeek-Więcek
 - 3) dr Roman Pluta
 - 4) dr Krzysztof Winiarski
 - 5) dr Marek Kulesza
 - 6) dr Tomasz Turek
 - 7) mgr Artur Bolesławski
 - 8) mgr Marta Bolesławska
 - 9) Mgr Mariola Ptaszek
3. Celem działania Komisji jest opracowanie planu programu oszczędnościowego dla Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie.
4. Ww. Komisja rozpoczyna działalność z dniem podpisania niniejszego pisma.

*Czekamy na wypowiedzi, sugestie, materiały.
Zastrzegamy sobie prawo skracania i adiustacji tekstów.
Czytelniku, opinii autorów nie należy identyfikować ze stanowiskiem Kierownictwa
Wyższej Szkoły Pedagogicznej ani poglądami Redakcji.*

Pismo *Res Academicae* wydaje Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Częstochowie za zgodą JM Rektora
Zespół Redakcyjny: **Anna Pietrzyk**, Janina Jędrzejewska
Skład i łamanie komputerowe: Janina Jędrzejewska
Korekta: Katarzyna Pietrzyk
Opracowanie graficzne i projekt okładki: Andrzej Kulej; Grafika na okładce: Zbigniew Macherzyński
Druk: Zakład Poligraficzno-Introligatorski INTROPRINT w Częstochowie

Nakład: 350 egz. bezpłatnych

ISSN 1428-3107

Adres Redakcji:
ul. Waszyngtona 4/8, 42-200 Częstochowa
tel. (0-34) 3784-133
e-mail: a.pietrzyk@wsp.czyst.pl

NIECH SPEŁNIĄ SIĘ ŻYCZENIA

Univerzita Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem

Mnoho úspěchů v novém roce Good luck in next year 'Viel Erfolg im ...'

2004

Уважаемый Януш!

С НОВЫМ ГОДОМ!

Крепкого здоровья Вам, писательской энергии и бодрости! Пусть судьба будет благосклонной, жизнь – щедрой, счастье – постоянным.

Яна Гога Боже Народzenie 2003 r.

Щоброго здоров'я, успіхів у Новому Році!

Ю.М. Алексеев

Nie bójcie się! Oto zwiastuje wam radość wielką, która będzie miżadem całego narodu dziś bowiem w mieście Damasku narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz, Pan. (Łk 2, 10-11)

Noworoczny Powie Redakcyjnej

Wesołego kolegię pamiętkę i miłości Boga do człowieka wznoszę ludzkości, ale ja strażę i doboję

nam Jezusa Dziecię, me i odważne przyznawanie

rodzenia, i, refleksji i wóbrej najlepsze, da niem czę

UNIVERSITAS CAROLINA

MMIV

Festum Christi nati atque annum adventicem felicem et prosperum vobis ex animo optat

Rector Universitatis Carolinae Pragae

Jan Jiráček

RADA GŁÓWNA SZKOLNICTWA WYŻSZEGO PRZEWODNICZĄCY

Jego Magnificencja Rektor Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie Prof. dr hab. Janusz Berdowski

Proszę przyjąć najlepsze życzenia na zbliżające się Święta Bożego Narodzenia oraz Nowy Rok 2004. Niech Święta upłyną w miłej atmosferze i przyniosą wiele dobra a nadchodzący rok będzie pomyślny dla kierowanej przez Pana Uczelni oraz skupionej w niej Wspólnoty Akademickiej.

Łączę życzenia pomyślności osobistej oraz wyrazy głębokiego szacunku.

Jerzy Błażejowski

Warszawa, grudzień 2003 r.

REKTOR Szkoły Akademickiej Modyfikacji w Katowicach

Szanowny Pan Prof.dr hab. Janusz Berdowski

JM Rektor Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie

Obserwujmy jak najdalej Trzeci smutek, spojrzany na siebie Ciepło i z wdziękiem w ten magiczny czas Bożego Narodzenia. Może uda się nam zatrzymać to ciepło i ten śmiech na stałe – wtedy Nowy Rok przyniesie nam wesołym spokój i szczęście, a każdy kolejny dzień obfitować będzie w radość, spełniając nasze nadzieje i otwierając wciąż nowe perspektywy. Tęgo z całego serca życzy

Prof.dr hab. Tadeusz Wilczak

Katowice, grudzień 2003 r.

Staropolskim zwyczajem, gdy w Wigilie gwiazda wstaje, Nowy Rok zaś cyfry zmienia, wszyscy wszystkim ślą życzenia...

... i ja życzę Państwu spokojnych, miłych Świąt Bożego Narodzenia oraz pogody ducha w nadchodzącym Nowym 2004 Roku

Rektor Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie

Janusz Berdowski

Święta Bożego Narodzenia, Bożego, który stał się człowiekiem i zaim. Wyższego Seminarium Duchownego Archidiecezji, życzenia dla Pana Rektora i całej społeczności akademickiej. Łask, obdarzał dobrym zdrowiem, pokojem i wszelką pomyślność.

Z wyrazami szacunku.

Włodzisław

Rektor

Aleja J. Ch. Szaucha 25, 00-918 Warszawa tel.: (+48 22) 628 04 61 w. 875, tel. faks: (+48 22) 621 84 78, e-mail: radaglowna@menni.gov.pl

Wesołego kolegię i miłości Boga do człowieka wznoszę ludzkości, ale ja strażę i doboję

nam Jezusa Dziecię, me i odważne przyznawanie

rodzenia, i, refleksji i wóbrej najlepsze, da niem czę

Dyrektor Muzeum Częstochowskiego wraz z Pracownikami

Wesołego kolegię i miłości Boga do człowieka wznoszę ludzkości, ale ja strażę i doboję

nam Jezusa Dziecię, me i odważne przyznawanie

rodzenia, i, refleksji i wóbrej najlepsze, da niem czę

Grzegorz LIPOWSKI SENATOR RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

